

ข่าวดีของพระเจ้าเรื่องพระเยซูคริสต์ เขียนโดย ยอห์น

ถึงแม้ว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ไม่ได้บอกชื่อของผู้เขียนไว้ แต่ค ริ สต จักรสมัยยุคแรกก็ยอมรับว่า ผู้เขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้คือ ยอห์น ในหนังสือข่าวดีเล่มนี้มีก้านอ้างอิงถึง “สาวกดีพระเยซูฮัก” หลายเนื้อ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่เห็นว่าหมายถึงยอห์น ท่านได้อ้างถึงตัวเก่า ยอห์นเป็นลูกของเศเบ ดีกับเป็นอัยของยากอบ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ก็คิดว่าหนังสือข่าวดีเล่มนี้ได้เขียนระหว่างปี ค.ศ. 85-96 หนังสือข่าวดีเล่มนี้เป็นเล่มสุดท้ายที่ได้เขียนไว้

คนถือกันว่ายอห์นเขียนหนังสือข่าวดีเล่มนี้ขึ้นที่เมืองเอเฟซัส ยอห์นบอกจุดประสงค์ของก้านเขียนนี้ในบทที่ 20:31 ไว้ว่า “แต่ได้เขียนสิ่งหมื่นลงไปก็เพื่อหมื่นท่านจะเชื่อว่า พระเยซูเป็นพระ คริสต์ คือพระ บุตรของพระเจ้า และถ้าใ้ฟวาง ใจพระองค์ ก็จะมีจิ วิตนิ รัน ดร” ท่านได้เขียนถึงคนที่อยู่นอกดินแดนปาเลสไตน์

หนังสือข่าวดีที่ยอห์นได้เขียนนี้ต่างกันจากหนังสือข่าวดีสามเล่มแรก โดยที่ยอห์นไม่ได้เล่าเรื่องก้า เฝียบของพระเยซูเหมือนสามเล่มก่อนหน้านี้ แต่เนื้อจะเล่าเกี่ยว กับก้า เฝียบของพระเยซู ยอห์นได้เล่าถึงหมายสำคัญเจ็ดอย่างดีพระเยซูเยีย ะ กับได้บันทึกก้าหลายก้าดีพระเยซูอยู่เกี่ยวกับพระองค์เอง พระองค์ชื่อว่า “เขาเป็น” เงิน “เขาเป็นความเป้ง แจ้งของโลก”

“เขาเป็นตางนั้น เป็นความจริง กับเป็นจี วิต”
 ในหนังสือข่าวดีเล่มนี้ยังได้บันทึกคำของพระ
 เยชูตีบมีในสามเล่มแรก หมายถึงคำพูดทั้งหมดที่พระ
 เยชูเคย ะกับคำที่พระองค์อุ้ถึงพระองค์เอง
 ตียอห์นได้เขียนบอกไว้นั้นก็แสดงให้อเห็นว่า พระ
 เยชูเป็นพระบุตรของพระเจ้าแต่ๆ

พระกำได้เกิดมาเป็นมนุษย์

1 ก่อนตีพระเจ้าจะสร้างโลกนี้ ก็มีผู้ตี้อองกันว่า พระ
 กำ อยู่แล้ว พระ กำอยู่กับพระเจ้า กับเป็นพระเจ้าตวย

2 พระ กำอยู่กับพระเจ้าตั้งแต่เมื่อเกี้ ำ หัวที่

3 พระเจ้าใจ้พระ กำสร้างกู้สิ่งกู้อย่าง ในกู้สิ่งตี้เกิดนั้นบมีอะ
 หยงเลยตี้เกิดนอกเหนือจากพระกำ 4 พระกำเป็นเก้าแห่งำจี
 วิต กับจี วิตนั้นกินำความเป่ง แจ้งมาที่อูกู้คน 5 ความเป่ง
 แจ้งสองเข้ามาในความมิด แต่ความมิดเยีย ะให้อความเป่ง
 แจ้งตีบบได้

6 พระเจ้าได้ส่งบ้อ จายมาคนนึ่งจ้อยอห์นผู้ให้อบัพ

ติศ มา 7 ต้านมาเป็นพยานให้อความเป่ง แจ้งนั้น
 เปือูกู้คนจะได้เจ้อความเป่ง แจ้งนั้นโดยกำพยานของต้าน

8 ยอห์นบ้ใจ้ความเป่งแจ้งนั้น แต่ต้านมาเป็นพยานให้อความเป่ง
 แจ้งนั้น 9 พระองค์ ผู้ตี้เป็นความเป่ง แจ้งแต่ ตีเยีย

ะให้อูกู้คนหันความจริงเรื่อพระเจ้านั้น กำส่งเข้ามาในโลก

10 พระองค์นั้นอยู่ในโลกนี้ เลิงแม้ว่าพระเจ้าสร้างโลกขึ้นมาโดยพระองค์
 แต่ก็บมีไฟในโลกนี้สู้ จักพระองค์ 11 พระองค์ได้มาตีบ้าน

เมืองของพระองค์ แต่บี้ น่องจาวบ้านของพระองค์
 ก็ยังบยอมฮับพระองค์ 12 แต่ไฟตี้อยม ฮับและเจ้อวาง

ใจ้ในพระองค์ พระองค์ก็ให้อสิทธิเขาเป็นลูกของพระเจ้า

13 บໍ้ใจ้ลูกดีเกิดจากคน กาวาเกิดจากความต้องการกานต่างกาย กาวาเกิดจากความต้องการกานของบ้อ แม่ แต่พระเจ้าเยียะหือเป็นลูกของพระองค์

14 พระ ก้าได้มาเกิดเป็นคนและอยู่ด้า มก้างหมู่เฮา พระองค์มีพระคุณกับความจริงเกี่ยว กับพระเจ้าอย่างเต็มลัน แล้วหมู่เฮาเกยหันความยิ่งใหญ่ของพระ บุตรองค์เดียวดีมาจากพระ บิดา

15 ยอห์นเป็นพยานเรื่องของพระองค์และฮ้อ ง เอ็นบอกคนตั้ง หลายว่า “คนนี่คือคนดีเฮาเกยฮู้ถึงว่า ‘ผู้ดีมาเมื่อลุนเฮาจะเป็นคนดียิ่ง ใหญ่หนักเหลือตัวเฮา ย้อนว่าด้านมืออยู่ก่อนดีเฮาจะเกิดแหม’ ”

16 พระองค์มีพระคุณเต็มลัน ก็เลยบั้นปอนหือหมู่เฮาบ่ขาดเลย

17 พระเจ้าได้หือบบัญญัติของพระองค์ผ่านต่างโมเสส แต่หือพระคุณกับความจริงเกี่ยว กับพระองค์ผ่านต่างพระ เยชูคริสต์ 18 บมีไผเกยหันพระเจ้า มีก้าพระ บุตรองค์เดียวของพระเจ้า ดีเป็นพระเจ้าเอง กับอยู่ใก้พระ บิดา ดีเยียะหือเฮาฮู้จักพระเจ้า

ยอห์นเป็นพยานเรื่องพระเยชู

19 นี่เป็นก้าพยานของยอห์น เมื่อหมู่ผู้นำจาวิวในกรุงเยรูซาเล็มส่งหมู่บรูโร หมู่เขามาถามยอห์นว่า “ด้านเป็นไผ่”

20 ยอห์นยอมฮ้อบอย่างเปิดเผย กับบอกความจริงกับเขาว่า “เฮาบໍ้ใจ้พระคริสต์”

21 แล้วหมู่เขาก็ถามแหมว่า “ถ้าจ่า อั้น เป็นเอ ลี ยาห์กา” ยอห์นก็บอว่า “บໍ้ใจ้” หมู่เขาก็ถามแหมว่า

“เป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนนั้นดีหากอยถ้ำอยู่ก”ก
ยอห์นก็บอกว่า “บ้ใจ”

²² หมูเขาก็เลยถามว่า “แล้วท่านเป็นไฟกั้นแน่
บอกหือเฮาฮู้ก่า เฮาต้องบ้กไปตอบคนดีใจเฮามา
ท่านว่าท่านเป็นไฟ”

²³ ยอห์นก็เลยตอบตามอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า
ดีใจเฮามา

“เฮาเป็นเสียงฮ้อ ง เอ็นของคนนึ่งในดิน แตนทุ รกั้น ดารว่า
จงแบ่งหนตางฮือๆ หือองค้พระผู้เป็นเจ้า”ข

²⁴ บางคนดีใจหมูฟาริสีสงมา ²⁵ ถามว่า “ถ้าท่านบ้ใจพระคริสต
บ้ใจเอลียาห์ กับบ้ใจผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนนั้น
แล้วจาใดท่านเถิงหือบ้พิศมากับคนดั่งหลาย”

²⁶ ยอห์นก็ตอบว่า “เฮาหือบ้พิ ติศ มาด้วยน้ำ
แต่จะมีแหมผู้นึ่งในหมู่ท่าน ดีหมู่ท่านยังบ้ฮู้ จักว่าไฟ
²⁷ ท่านเป็นผู้ดีใจมาเมื่อลุนเฮา แม้แต่แก้สายมัดเกิบของท่าน
ตัวเฮายังบ้สมครจะเยียะจาอันเลย”

²⁸ เหตุ ก่า รณนี้เกิดขึ้นดีหมู่บ้านเบ ธานีเฟิกตั้งวัน
ออกของแม่น้ำจอร์แดนดียอห์นกำลังหือบ้พิศมาอยู่

²⁹ แหมวันนึ่ง ยอห์นหันพระ เยชูเตียวชื่อมาตางเขา
ยอห์นก็เอ็นว่า “หันลอ ลูกแกะของพระเจ้า๑
ดีใจมาฮับเอาไดัขบอบของโลกไป ³⁰ คนนี้คือคนดีเฮาเกยฮู้เถิงว่า
‘จะมีคนนึ่งมาเมื่อลุนเฮา ว่าจะเป็นคนดีฮึง

ใหญ่ئكเหลือตัวเฮา ย้อนว่าท่านมืออยู่ก่อนดีเฮาจะเกิดแหม’
³¹ ตัวเฮาก็บ้ฮู้ว่าท่านเป็นไฟ แต่ดีเฮาหือบ้พิ ติศ มาด้วยน้ำ
ก็เปือจะเปิดเผยหือจาวอิสราเอลได้ฮู้จักท่าน”

ก 1:21 1:21 ฉธบ. 18:15,18 ข 1:23 1:23 อสย. 40:3 ฉ 1:29 1:29 พระคัมภีร์
ไทยฉบับมาตรฐานใจก่าว่า พระเมษโปดก

32-33 ยอห์นก็อุ้เป็นพยานแห่มว “เฮาบฮู้ว่ด้นผู้นั้นเป็นไฟ แต่ผู้ดีใจเฮามาหือบัพ ดิศ มาด้วยน้ำเกยบอกว่ ‘เมื่อด้นหันพระ วิญญานของพระเจ้าลงมายุกับไฟ คนนั้นละจะเป็นคนหือบัพ ดิศ มาด้วยพระ วิญญานบริสุทธิ์’ แล้วเฮาได้หันพระ วิญญานลงมาจากฟ้าสวรรค์มีฮูป ฮ่า งเหมือนนก ก่า แก่ลงมายุกับป้อ จายคนนี้ 34 เฮาหันเรื่องนี้กับต่าตัวเก่า เป็นพยานได้ว่า คนนี้เป็นพระ บุตรของพระเจ้าแต่ๆ”

สาวกรุ่นแรกของพระเยซู

35 ต่อมาแห่มวันหนึ่ง ยอห์นกำลังฮืนอยูกับสาวกของเขาสองคน

36 เมื่อยอห์นหันพระ เยชูเตียวกายไป ก็ฮู้ว่ “หันลอ ลูกแกะของพระเจ้า”

37 เมื่อสาวกสองคนนั้น ได้ฮินจา อันก็เตียวตวยพระ เยชูไป 38 พระเยชูกิงว้ายมา แล้วหันเขาสองคนเตียวตวยมา พระองค์ก็ถามว่ “ด้นต้อ งก่านอะ หยัง” แล้วหมู่เขาก็ตอบว่ “รับ บิ” (หมาย เถิงอา จ่า รย) “ด้นพักอยูดีไหน”

39 พระ เยชูก็บอกว่ “ตวยมาพ่อแล” แล้วสาวกของยอห์นสองคนก็ตวยพระ เยชูไปตือขงของพระองค์ ต่อนั้นเป็นเวลาสี่โมงแลงแล้ว หมู่เขาก็เลยอยูตวยพระเยชูจนเสี้ยงวันนั้น

40 อัน ดรูว์ น่อง บ่าวของซี โมนเป โตรเป็นคนหนึ่งในสองคนนั้นดีได้ฮินยอห์นฮู้ แล้วตวยพระ เยชูไป 41 อย่างแรกต้ออัน ดรูว์เยีย ะ ก็คือไปหาซี โมนอายของเขา แล้วอัน ดรูว์ก็เล่าหือซี โมนฟังว่ “เฮาได้ปะกับพระเมสสิยาห์แล้ว” (พระเมสสิยาห์เป้วาพระ คริสต์)

ยอห์น 1:42

6

ยอห์น 1:51

⁴² อัน ดรุกรักึปาซี โมนไปปะพระ เยชู บ่า กองพระ เยชูหันซี โมนก็อู้ว่า “ต๋านคือซี โมนลูก บ่าวของยอห์น แต่คนจะฮ้องต๋านว่า เคฟาส” (คือเปโตร ตี๋แป้วว่า บ่าหินใหญ่)

ฮ้องฟีลิปกับนาธานาเอล

⁴³ แหมวันนึ่ง พระ เยชูตัดสินใจจะไปแคว้นกา ลี ลี แล้วพระองค์ก็ไปหาฟี ลิป อู้กับเขาว่า “ตวยเฮามาเตอะ”

⁴⁴ ฟี ลิปเป็นคนเมืองเบธ ไซ दा เหมือนอัน ดรุกรักึปาซี

⁴⁵ แล้วฟี ลิปก็ไปหานา ธา นา เอล แล้วบอกเขาว่า “เฮาได้ปะคนนั้นตี๋โมเสสเขียนถึงในบทบัญญัติ กับผู้เป้นปากเป้นเสียงแต่นพระเจ้าได้เขียนถึงต๋านไว้ตวย คือเยชูจาวเมืองนาซาเร็ธตี๋เป้นลูกบ่าวของโยเซฟ”

⁴⁶ แล้วนา ธา นา เอลก็อู้ว่า “นา ซา เร็ธนั้นหนะกำ ของตีอะ หยังจะมาจากเมืองนา ซา เร็ธได้” ฟี ลิปก็บอกว่ “ตวยเฮามาฝ้อแล”

⁴⁷ บ่า กองพระองค์หันนา ธา นา เอลเตียวเข้ามาหา พระองค์ก็อู้ว่า “นี่ลอ จาวอิสราเอลแต่ๆ ตี๋บั้งจุเลย”

⁴⁸ นา ธา นา เอลก็ถามว่า “ต๋านฮู้ จักเฮาได้จาใด” พระ เยชูก็บอกว่ “เฮาเห็นต๋านอยู่ปิ่นแก้วบ่า เตือก่อนตี๋ฟี ลิปไปฮ้องต๋านแหม”

⁴⁹ นา ธา นา เอลก็บอกว่ “อา จ่า รัย ต๋านเป้นพระ บุตรของพระเจ้า กับเป้นกษัตริย์ของจาวอิสราเอลแต่ๆ”

⁵⁰ พระ เยชูก็อู้แหมว่า “ตี๋ต๋านเลื้อนี้ ก็ฮ้อนเฮาบอกว่ เฮาเห็นต๋านอยู่ปิ่นแก้วบ่า เตือกา แต่ต๋านจะได้เห็นสิ่งตี๋ยิ่งใหญ่นี้แกเหลือนี่แหม”

51

พระองค์ก็อู้ต่อแหมว่า “เฮาจะบอกความจริงแก่ต๋านตั้งหลายว่า หมู่ต๋านจะได้เห็นตี๋

องฟ้าเปิดออกเป็นฮ่อม กับจะหันทูตสวรรค์ของพระเจ้าขึ้นๆ ลงๆ อยู่บนบุตรมนุษย์”ค

2

งานแต่งงานดีหมูบ้านคานา

1 ในวันดีสาม มิงงานแต่งงานดีหมูบ้านคานาในแคว้นกาลิลี แม่ของพระ เยชูก็อยู่ดีเห็น 2 พระ เยชูกับหมูสาวก็ได้ฮับเจิญไปงานนี้ด้วย 3 บ่า กองเหล้าอ่งุ่นหมด แม่ของพระ เยชูก็มาบอกพระองคว่า “เหล้าอ่งุ่นหมดแล้วเนอ”

4 พระ เยชูก็บอกว่า “แม่เหย มาบอกเฮาเหยียะหยัง บ่ใจเรื่องของเฮา” แล้วพระ เยชูก็บอกแหมว่า “ยังบ่ถึงเวลาของเฮาเดื่อ”

5 แล้วแม่พระ เยชูก็ไปบอกคนฮับ ใจว่า “เยชูสั่งเหยียะอะเหยียะก็หื้อเหยียะตามดีเป็นสั่งเนอ”

6 มีโอ่งหินใส่น้ำตั้งอยู่เห็นหกแค้น แต่ละแค้นใส่น้ำได้ประมาณแปดสิบเอ็งไว้สำหรับพิธีช่วยมือช่วยตีนก่อนกินข้าวตามธรรมเนียมของจาวิวค

7 แล้วพระ เยชูก็มาบอกคนฮับ ใจว่า “ตักน้ำใสโอ่งหื้อเต็มเปีย งปากตึง หมดนั้นเลย” คนฮับ ใจก็เหยียะตามคำสั่งของพระเยชู

8 เสร็จแล้วพระ เยชูก็บอกว่า “ตักไปหื้อป้อ งานเดื่อะ” คนฮับ ใจก็ตักน้ำในโอ่งหินนั้นไปหื้อป้องานจิม

9 เมื่อป้อ งานได้จิมน้ำดีก็กายเป็นเหล้าอ่งุ่นแล้ว เขาก็สงสัยว่าเหล้าอ่งุ่นนี้มาจากไหน (แต่หมูคนฮับ ใจดีตักน้ำนั้นฮู้) แล้วป้อ งานก็ฮ้องเจ้า บ่าวมาฮู้ว่า

10 “โพงๆ ก็เอาเหล้าอ่งุ่นดีดีสุดมาหื้อแขกกินกันก่อน

เมื่อกินได้นักแล้วก็ก้อยเอาเหล้าบตีมาหื้อ
แต่ด้านเก็บเหล้าองุ่นดีดีสุดมาจ่นบ่าเดียนี่”

11 นี่เป็นหมาย สำคัญเตื่อแรกของพระ เยชู พระองค์เยีย
ะตีหมู่บ้านคานาในแคว้นกา ลี ลี หมู่สาวกก็ปากันเจ้อวาง
ใจในพระองค์ ย้อนได้ห็นความยิ่งใหญ่ของพระองค์

12 หลัง จากนั้นแล้วพระองค์ก็ไปเมืองคา เป อร นา
อมพร้อมแม่กับหมูน้องบ่าว กับหมู่สาวกของพระองค์
แล้วอยู่ตีหั้นแหมบกีวัน

พระเยชูไล่หมู่กำขายออกจากพระวิหาร

13 เมื่อไ้ถึงงานปีส กายของจาวยิว
พระ เยชูก็เตียวตางขึ้นไปกรุงเยรูซาเล็ม

14 ในบริเวณพระ วิหาร พระองค์ก็ห็นหมู่คนขายงัว
ขายแกะกับขายนก กำ แก่ ตีไว้สำหรับเป็นเครื่อง ฟู จา
คนแลกเหรียญก็นั่งอยู่ตวยหมู่เขา 15 พระองค์ก็เอาเจ้
อกแป้งเป็นเส้ ไ้เหิบหมู่เขาออกจากพระ
วิหารตึงแกะตึงงัว แล้วพระองค์ก็ออกเหรียญ
กับปี้ดโตะของคนแลกเหรียญเหี้ยหมด

16 พระองค์ก็ว่าหื้อคนขายนก กำ แก่ ว่า
“ชนคัวออกไปหื้อหมด ห้ามมาเยีย ะบ้านพระ
บิดาของเฮาหื้อกายเป็นกาด”

17 กำนันสาวกก็คิดถึงกำในพระ คัมภีร์ตีว่า “ความจง
ฮักภักดีตีมีต่อบ้านของพระเจ้าเยีย ะหื้อตัวเฮาอดวายเส้
ยงหมด”ฆ

18 เมื่อหมู่ผู้นำจาวยิวห็นจา อัน ก็มาว่าหื้อพระองค์ว่า
“ด้านมีสิทริอะ หยงมาเยีย ะจา อี้ แน่จริงก็เยีย
ะกานอัศจรรย์ตีแสดงถึงอำนาจของด้านหื้อพ่อกำล่อ”

19 พระ เยชูก็ตอบว่า “ตึบพระ วิหารนี้ขว้างเหียบแล แล้วเฮาจะแบ่งขึ้นใหม่ในสามวัน”

20 หมูผู้นำจาวยิวก็ว่า “พระวิหารนี้ใจเวเลาแบ่งตั้งสี่สิบหกปี แล้วตึนจะแบ่งใหม่ในสามวันอันน้อ” 21 แต่พระ วิหารตีพระองค์อุ้ถึงก็คือตัวของพระองค์

22 หลังจากพระองค์เป็นขึ้นจากความต่ายแล้ว หมูสาวกก็จำได้ว่า พระองค์เคยอุ้จา อี้ไว้ แล้วหมูเขาก็เงื่อพระคัมภีร์กับเงื่อกำอุ้ของพระองค์

23 หละหว่างงานปัส กา พระองค์ก็อยู่ตีกรุงเยรูซาเล็ม แล้วก็มีแหมหลายคนมาเงื่อกับวาง ใจพระองค์ เมื่อได้เห็นก้านอัศจรัรยตีพระองค์เหียบ

24 แต่พระองค์บได้ไว้วาง ใจในความเงื่อของหมูเขาเลย ย้อนว่าพระองค์ผู้จักกัคนตี 25 บต้องมีไผมาบอกพระองค์คว่าใจคนเป็นจาได ย้อนว่าพระองค์ผู้จิตใจของคนกัคนตี

3

พระเยชูกับนิโคเดมัส

1 มีป้อ จายคนนึ่งจ้อนิ โค เดมัส เป็นสมาชิกหมูฟา ริ สีกับเป็นผู้นำจาวยิวคนนึ่ง 2 เขามาหาพระ เยชูตอนเมื่อ คิน อุ้กับพระองค์ว่า “อา จ่า รย หมูเฮาฮู้ว่า ตึนเป็นอา จ่า รยตีมาจากพระเจ้า ย้อนว่าก้านอัศจรัรยตีอา จ่า รยเหียบ ะ บมีไผเหียบ ะ ได้ นอกจากคนตีพระเจ้าอยู่ตวยเต้า อัน” 3 พระ เยชูก็บอกว่า “เฮาบอความจริงแก่ตึนว่า ไผบเกิดใหม่กับหันแผ่นดินของพระเจ้า”

4 นิโคเดมัสก็ถามแหมว่า “คนเดมาแล้วจะเกิดใหม่ได้จาได จะหือมุดเข้าไปในต้องแม่ แล้วเกิดออกมาใหม่แหมรอบกา”

5 พระเยซูก็ตอบแห่ม่ว่า “เฮาบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าไฟไปได้เกิดจากน้ำกับพระวิญญาณ ก็จะเข้าแผ่นดินของพระเจ้าได้ 6 จี วิตต่างเนื้อหนังนี้มาจากป้อแม่ของเฮา แต่จี วิตต่างฝ่ายจิตวิญญาณมาจากพระวิญญาณ 7 ตี้เฮาบอกว่า ‘หมู่ท่านจะต้องเกิดใหม่นั้น’ ท่านบ่ต้องจิดเนาะ 8 ลมไค้ปัดไปตางใด ก็ปัดไปตางนั้น ท่านได้ยินเสียงลม แต่บ่ฮู้ว่ามาจากไหน กว่าจะปัดไปไหน คนตีเกิดจากพระวิญญาณก็จะเป็นจาอันเนอ”

9 นิโคเดมัสก็ถามแห่มว่า “มันจะเป็นไปได้จาใด”

10 พระเยซูก็ตอบว่า “ท่านก็เป็นอาจ่า รยตีจาวอิสราเอลนบหน้าถือต่ากัน จาใดท่านบ่เข้าใจเรื่องนีแห่ม 11 เฮาบอกความจริงแก่ท่านว่า หมู่เฮาเล้าเรื่องตีหมู่เฮาได้ฮู้ กับเป็นพยานในสิ่งตีได้เห็น แต่หมู่ท่านก็บ่ยอมฮับคำพยานของหมู่เฮา 12 นีขนาดเฮาฮู้ถึงเรื่องในโลกนี้ หมู่ท่านยังบ่ยอมเจ้อเลย แล้วถ้าเฮาฮู้ถึงเรื่องในสวรรคตี้หมู่ท่านฟัง หมู่ท่านจะเจ้อเฮากา 13 บมีไฟเกยขึ้นไปบนสวรรคต นอกจากคนตีลงมาจากสวรรคตี้เต้า อัน ก็คือ บุตร มนุษย์ 14 เหมือนตีโมเสสไต้ยกไม้ เต้า ตี้มึงตอง แดงขึ้นในดิน แตนทุ รกัน ดารจาโดงบุตร มนุษย์ก็จะต้องถูกยกขึ้นจา อันเหมือนกัน 15 เปื่อว่ากูกันตีเจ้อวาง ใจในพระองค์จะมีจี วิตนิรันดร์

16 “ฮ้อนว่าพระเจ้าฮักโลกนี้หนักขนาด จิงฮื่อพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เปื่อกูกันตีเจ้อวาง ใจพระ บุตรนั้นจะปลิบหาย แต่มีจี วิตนิ

17 วัน ดร บุตรเข้ามาในโลกนี้ 17 ย้อนว่าพระเจ้าบได้ส่งพระ
 บุตรเข้ามาในโลกนี้ 17 เพื่อตัดสินลง โต้
 18 คนใดดีใจอวาง ใจพระองค์นั้นก็ถูกลง โต้ ๒
 แต่คนใดดีใจอวาง ใจพระองค์ก็ได้ถูกตัดสินลง
 โต้ ๒ ไปแล้ว ย้อนเขาบได้ใจอวาง ใจพระ
 บุตรองค์เดียวของพระเจ้า 19 นี้เป็นวิธีดีพระเจ้าใจตัดสิน
 คือ ความเป่ง แ่งได้เข้ามาในโลกนี้แล้ว
 แต่คนก็ชักความมืดนีกเหลือความเป่งแ่ง ย้อนว่าหมู่เขาเยีย
 ๒๐ ะบาบ 20 ักคนดีเยีย ะบาบก็จิงความเป่ง แ่ง
 กับจะบเข้ามาอยู่ในดีแ่ง ย้อนว่าหมู่เขาแก้วความเป่ง
 แ่งจะเปิด เผยให้อันความบาบดีเขาได้เยีย ะออกมา
 21 แต่คนดีเยียะตามดีพระเจ้าหันว่าถูกต้อง ก็เข้ามาในดีแ่ง
 เปื่อว่าความเป่ง แ่งจะเยีย ะให้อันว่า สิ่งดีเขาเยีย ะนั้น
 ก็ย้อนเขาใจอพงพระเจ้า”

พิธีบัพติศมาของยอห์นกับของพระเยซู

22 หลังจากนั้น พระเยซูกับหมู่สาวกก็ปากันเดียวไปในแคว้นยู
 เดีย แล้วก็ยังกันอยู่ดีหัน กับที่อับบ ติศ มากับคนตั้ง
 หลาย 23 ส่วนยอห์นก็กำ ลังที่อับบ ติศ มาอยู่ดีหมู่บ้านอาย
 โนนให้หมู่บ้านสาลิม ยอนดีหันมีน้ำน้กับคนปากันมาฮับบัพ
 ติศมา 24 (เรื่องนี้เกิดขึ้นก่อนดียอห์นจะโดนยับขังคอก)

25 สาวกของยอห์นบางคนเถียงกับจาวยิวคนหนึ่งเรื่องพิธีช่วยมือช่วยตีนก่อน
 26 แล้วหมู่เขาก็ปากันมาหายอห์น บอกยอห์นว่า “อา
 จำ รย์ครับ คนดี้อา จำ รย์เกยอู้เถิง ดีเกยอยู่กับอา จำ
 รย์ฝั่งปุ่นของแม่น้ำจอร์แดน บ่า เดียวนี้เขากำ ลังที่อับบ ติศ
 มาอยู่ แล้วักคนก็ปากันแห่ไปหาเขาเหี้ยหมด”

27 ยอห์นก็บอกว่า “ไม่มีใผ่ได้ฮับอะ
 หยั่งนอกจากพระเจ้าจะหื้อ 28 หมู่ต๋านก็เป็นพยานได้ล่อว่า
 เฮาเกยบอกว่า ‘เฮาบ่ใ้พระเจ้าคริสต์ แต่พระเจ้าใ้เฮามา ก่อนพระองค์’
 29 “เจ้า สาวเป็นของเจ้า บ่าว แต่เป็อนเจ้า
 บ่าวตี้ถ้ำฟิงอยู่ ก็มีความสุขเมื่อได้ยินเสียงเจ้า บ่าว
 ก็เหมือนเฮาตี้มีความสุขเมื่อได้ยินเรื่องตี้เกิดขึ้นกับพระ
 เยชู 30 พระองค์ต้องยิ่งใหญ่ขึ้น แล้วตัวเฮาก็ต้องหน้อยลง

ผู้ตี้ลงมาจากสวรรค์

31 “ผู้ตี้ลงมาจากสวรรค์ก็เป็นใหญ่เหลือกัสิ่งกัอย่าง
 ส่วนคนตี้มาจากโลกก็เป็นของโลก อู้ก้าเรื่องของโลกเต้า
 อัน แต่ผู้ตี้ลงมาจากสวรรค์นั้นเป็นใหญ่เหลือกัสิ่งกัอย่าง
 32 พระองค์เป็นพยานในสิ่งตี้พระองค์ได้เห็น ได้ยินมา
 แต่กัไม่มีใผ่ยอม ฮับก้าพยานของพระองค์
 33 ส่วนคนตี้ยอม ฮับก้าพยานนั้น ก็แสดงว่าเขาเจือถ้อย
 ก้าของพระเจ้าว่าเป็นความจริง 34 ย้อนว่าผู้ตี้พระเจ้าใ้มานั้น
 อู้ก้าตี้มาจากพระเจ้า ย้อนว่าพระเจ้าหื้อพระ
 วิญญาณกับพระองค์อย่างเต็มตี้บ่มีขีดจ่า กัดเลย
 35 พระเจ้าฮักพระ บุตรกับหื้อพระองค์ควบคุมกัสิ่งกัอย่าง
 36 คนตี้เจือวาง ใจในพระ บุตรนั้น ก็มีจิ วิตนิ รัน
 ดร แต่คนตี้บ่เจือฟิงพระ บุตรกับบ่เห็นจิ วิตนิ รัน ดร
 ป้ายบ่พอพระเจ้าจะลงโทษเขาตลอดไป”

4

พระเยซูฮู้กับแม่ญิงจาวสะมาเรีย

1 พระ เยชูฮู้เรื่องตี้หมู่ฟา ริ สีได้ข่าวว่า “พระ
 เยชูมีสาวกกับหื้อบัพ ดิศ มานักเหลือยอห์น”

2 (แต่ๆ พระ เยชูบ่ใจเป็นคนหือบัพ ติศ
 มา แต่สาวกของพระองค์เป็นคนเยีย ะหือ)
 3 พระองค์ก็เลยออกจากแคว้นยู เดีย ปักไปแคว้นกา ลี
 ลีแฮมเดื่อ 4 แต่จะต้องกายไปตางแคว้นสะมาเรียก่อน
 5 ในแคว้นสะ มา เรีย พระองค์เตียว ตางไปถึงเมืองสิ
 คาร์ไกๆ กับตดินของยา โคบตีเขาได้หือกับโย
 เซฟลุก บ่าวของเขาไว้ 6 น้ำ บ่อของยา โคบอยู่ดีหั้น
 แล้วพระ เยชูเตียวมาอิดแก่ ก็เลยนั่งยังดีหั้น
 ตอนนั้นเป็นเวลาเตี้ย งวัน 7 มีแม่ ญิงจาวสะ มา
 เรียคนหนึ่งมาตักน้ำดีน้ำ บ่อนั้น พระ เยชูก็เลยอู้กับนางว่า
 “เฮาขอกินน้ำหน้อยเตอะ” 8 ตอนนั้นพระ
 เยชูอยู่ดีหั้นคนเดียว ย้อนว่าหมู่สาวกของพระองค์ออกไปซื้อขอ
 งกินในเมือง

9 แม่ญิงจาวสะมาเรียก็อู้ว่า “ต่านเป็นจาวยิว ข้าเจ้าเป็นแม่
 ญิงจาวสะมา เรีย จาใดต่านมาขอ น้ำข้าเจ้ากิน” (เขาอู้จา อี้
 ย้อนว่าจาวยิวบ่ยุ่งเกี่ยวอะหยังกับจาวสะมาเรีย)

10 พระ เยชูก็ตอบว่า “ถ้าเจ้าฮู้ว่าพระเจ้าจะหืออะ
 หยังกับเจ้าฟอง กับฮู้ว่าคนตีขอ น้ำเจ้าเป็นไฟ
 เจ้าก็จะขอจากเขา แล้วเขาคนนั้นก็หือน้ำดีหือจ
 วิตกับเจ้า”

11 แม่ ญิงคนนั้นก็ตอบว่า “ต่านเจ้า ต่านบ่มีอะ
 หยังตักน้ำสักอย่าง น้ำ บ่อนี้ก็เล็ก แล้วต่านจะเอาน้ำดีหือจ
 วิตนั้นลุกไหนมา” 12 “ต่านเป็นใหญ่เหลือยา โคบ
 บ่อยู่แม่หม่อนของเฮาตีเป็นคนชุดน้ำ บ่อนี้กา ตั่วยา โคบ
 ลุกๆ กับหมู่สัตว์ของเขาก็กินน้ำจากบ่อนี้กันดิงหมด”

13 พระองค์ก็ตอบว่า “กูกินดีกินน้ำจากน้ำ
 บ่อนี้ก็จะอยากกินน้ำแฮม 14 แต่คนตีได้กินน้ำดีเฮาจะหือ

ก็จะบออยากกินน้ำแหมม ย้อนว่าน้ำดีเฮาจะหื่อนั้นก็กายเป็นต่า
น้ำดีไหลบ่หยุดในตัวเฮา กับจะหื้อเขามีชีวิตนิรันดร”

15 แม่ญิงคนนั้นก็อู้ว่า “ต่านเจ้า ขอน้ำนี้หื้อกับข้าเจ้าเตอะ
ข้า เจ้าจะได้บออยากกินน้ำแหมม กับบ่ต้องปีกมาตักน้ำดีน้ำ
บ่อนี้แหมมตวย”

16 พระองค์ก็ตอบว่า “ไปฮ้องฝัวของเจ้ามาตี่นี้ล่อ”

17 แม่ญิงคนนั้นก็ตอบว่า “ข้า เจ้าบ่มีฝัว”
พระองค์ก็บอว่า “เออ แม่นแต่ละ ดีเจ้าอู้มากว่าบ่มีฝัว”
18 ย้อนว่าเจ้ามีฝัวมาแล้วห้าคน คนต้อยูกินตวยกันบ่า
เดี๋ยวนีก็บ่ใจฝัวของเจ้า ดีเจ้าอู้มากก็แม่นแต่ละ”

19 แม่ญิงคนนั้นก็อู้ว่า “ต่านเจ้า ข้า
เจ้าเห็นแล้วว่าต่านเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้า

20 หมูบ่อ้อยแม่หมอนของเฮาได้นมัส ก่า
นบนดอยนี้ แต่หมู่ต่านจาวยิบอกว่าดีตี่ต้องนมัส ก่า
นอยูกกรุงเยรูซาเล็มบ่ก่อน”

21 พระองค์ก็ตอบว่า “หื้อเจื้อเฮาเตอะ
สักวันหนึ่ง คนตั่ง หลายจะบ่นมัส ก่า นพระ
บิดาก่าตี่กรุงเยรูซาเล็มกา ว่าบนดอยนี้เต้า อัน

22 หมู่จาวสะ มา เรียบฮู้ จักพระเจ้าดีตัวเก่านมัส ก่า น
น แต่หมู่เฮาจาวยิบฮู้ จักพระเจ้าดีเฮานมัส ก่า น
ย้อนว่าความรอดปีนบาปไต่ฮั้นนั้นก็มาโดยตางจาวยิบ

23 แต่เวลานั้นก็ไต่มาแผแล้ว บ่า เดียวนีก็มาแผแล้วตวย
ดีคนนมัส ก่า นพระเจ้าอย่างแต่จริง จะนมัส ก่า นพระ
บิดาโดยอำนาจของพระวิญญูณกับนมัสก่า นตามความจริง
พระเจ้าตวยเขาะหาคนจา อี้เนาะดีจะมานมัส ก่า น
นพระองค์จาอัน 24 พระเจ้าเป็นพระวิญญูณ จาอันคนนมัส
ก่า นต้องนมัส ก่า นโดยอำนาจของพระ วิญญูณกับนมัส ก่า น
นตามความจริง”

25 แม่ ญิงคนนั้นก็รู้ว่า “ข้า เจ้ารู้ว่าพระเม ส ลี ยาห์ (ดีย้องว่าพระ คริสต์) จะมา เมื่อพระองค์มาถึง ก็จะมีอธิบายกัสิ่งกัอย่างหื้อเฮาสู้”

26 พระองค์ก็ตอบว่า “เฮาดีกักำลังอู้กับเจ้านี้ล่อ เป็นคนนั้น”

27 แล้วต่อนั้นหมุ่สาวกก็ปี้กมาปอดดี หมุ่เขากัจึงดีดีหันพระ เยชูกั่า ลังอ้อยูกักับแม่ ญิง แต่กับมีไฟถามพระองค์ว่า “พระองค์ไคไคได้อะ หยังจากแม่ ญิงคนนั้น ก่า ว่า เยียะ หยังพระองค์ไปอู้กับเขา”

28 แม่ญิงคนนั้นก็ละน้ำหม้อ แล้วก็เข้าไปบอกคนในเมืองว่า

29 “มาพ้อกาลล่อ ป้อ จายคนดีบอ กัสิ่งกัอย่างดีดีตัวข้า เจ้าเกยเยียะ ะ ต้านแมนพระ คริสต์ละกั่า”

30 หมุ่คนก็ปากันออกจากเมืองไปหาพระองค์

31 หละหว่างนั้นหมุ่สาวกก็อ้อนวอนพระองค์ว่า “อาจารย์ กัินอะหยังพ้องเต้อะ”

32 แต่พระองค์ก็บอ ก่า “เฮามีของกัินดีหมุ่ต้านบ่อยู่”

33 หมุ่สาวกก็ถามกัันว่า “มีคนเอาของ กัินมาหื้ออา จ่า รย์แล้วก่า”

34 พระองค์ก็บอ ก่า “ขอ กัินของเฮาก็คือ เยียะ ต้ามความต้อ งก้านของพระเจ้าผู้ดีใจเฮามา กัับเยียะ ก้านของพระองค์หื้อแล้ว 35 หมุ่ต้านมีกั่าดีบอ ก่า

‘กัอยถ้าแฮมสี่เดือนก็จะเกียะข้าวได้แล้ว’ แต่เฮาบอ กัต้านว่า ‘หื้อมีนต้าพ้อโต้งหันล่อ บ่าเดียนนี้ข้าวกัก็เหลือองสะเหลือองฮ้าม พร้อมเกียะได้แล้ว 36 ต่อนั้นคนเกียะกั่า ลังฮับกั่าจ้าง กัับกั่า ลังฮอมพีซผลนั้นไว้สำหรับจี วิตนิ รัน ดร้ คนปลูกกับคนเกียะกัก็เลยมีความสุขฮวมกััน 37 จา อัน กัก็เป็นไปต้ามกั่าดีว่า ‘คนนึ่งปลูก แฮมคนนึ่งเกียะ’

38 เขาให้หมุด้านไปเกี่ยวในสิ่งดีหมุด้านบ่ได้ใจแสงเยีย ะ
แต่คนอื่นได้ใจแสงเยียะเอาไว้ แล้วหมุด้านก็ได้ฮับประโยชน์จากแสงของเข

39 จากกำพยานของแม่ ญิงคนนั้น ดีว่า “ป้อ
จายคนนี้บอกกุ่สิ่งกุ่อย่างดีดีตัวข้า เจ้าเกยเยีย ะ”
ก็เยีย ะหื้อจาวสะ มา เรียหลายคนในเมืองนั้นเจ็อวาง
ใจในพระองค์ 40 เมื่อจาวสะ มา เรียมาหาพระองค์
หมุเขาได้ฮ้องขอหื้อพระองค์ยังอยู่กับหมุเขา
แล้วพระองค์ก็ยังอยู่ดีหั้นแหมสองวัน

41 กำอู้ของพระองค์ก็เยีย ะหื้อคนแหมหลายคนมาเจ็อวาง
ใจในพระองค์

42 แล้วจาวเมืองก็บอกแม่ ญิงคนนั้นว่า “ตั้งแต่นี้
หมุเขาเจ็อวางใจพระเยซูบ่ใจย่อนกำพยานของเจ้าอย่างเดียว
แต่ย่อนว่าหมุเขาได้ยินกับหู และได้ฮู้ว่าด้านคนนี้เป็นพระผู้จ้วยหื้อรอดบ่ปน

พระเยซูฮักษาลูกบ่าวของข้าราชกำน

43 หลังจากยังอยู่แคว้นสะ มา เรียสองวัน พระ
เยซูก็เตียวตางไปแคว้นกาล ลี ลีต่อ 44 (พระองค์เกยอู้ไว้ว่า
ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าจะบ่ได้
ฮับเกยรดีดีบ้านเมืองของตัวเก่า) 45 เมื่อพระองค์มาแคว้นกาล
ลี ลี จาวกา ลี ลีก็มาต้อน ฮับพระองค์
ย่อนว่าหมุเขาได้ไปฮ่วมงานปีส กาดี้กรุงเยรูซาเล็ม
กับได้หั้นกุ่สิ่งกุ่อย่างดีดีพระเยซูเยียะดีหั้น

46 พระเยซูก็ปี้กไปหมุบ้านคานาในแคว้นกาล ลี ลีแหมเต็อหนึ่ง
ดีหั้นเป็นหมุบ้านดีพระองค์เกยเปียนน้ำหื้อเป็นเหล้าองุ่น
ดีหั้นมีข้า รา ชกำนคนหนึ่ง ลูก บ่าวของเขอยู่ดีเมืองคา
เป อร นา อุม บ่สบายหนัก 47 เมื่อข้า รา
ชกำนคนนั้นได้ยินว่าพระเยซูลูกจากแคว้นยูเดียมาแคว้นกาล

ลี ลี เขาก็ฟังไปอ่อนนวยท้อขอหื้อพระองค์มาอีก ษาลูก บ่าวของเขาตีกำ ลังจะตายแล้ว ⁴⁸ พระ เยชูก็อุ้กับเขาว่า “ถ้าหมู่ด่านบ่หันหมาย สำคัญกับกำนอศจรรยเหี้ยก่อน ก็จะไม่เจ้อวางใจเฮา”

⁴⁹ ข้า รา ชกำนคนนั้นก็บอพระองค์ว่า “ด่านครับ ขอไปจ้วยลูกเฮาก่อนดีเขาจะตายกำเต้อะ”

⁵⁰ พระเยชูก็บอว่า “ปี้กเมื่อบ้านเหี้ย ลูกบ่าวด่านจะหาย” เขาก็เจ้อกำอุ้ของพระองค์ แล้วก็ปี้กบ้านไป ⁵¹ ในหละหว่างตางดีเขาปี้กนั้น เขาก็ปะกับหมู่คนฮับ ใจ หมูเขามาสงข่าว่า “ลูกบ่าวด่านยังแควนขึ้นแล้ว”

⁵² เขาก็ถามคนฮับ ใจว่า “ยัง แควนตั้งแต่เมื่อใดละ” คน ใจก็บอว่า “ไซ้ช่วงตั้งแต่บายโมงตะวาแล้ว”

⁵³ ป้อคนนั้นก็เข้า ใจว่าเป็นเวลาดีพระ เยชูอุ้ว่า “ลูก บ่าวด่านจะหาย” ย่อนจา อัน ตัวเขากับกู้นในครอบครวก็มาเจ้อวางใจในพระองค์

⁵⁴ นี้เป็นหมาย สำคัญเตือดีสองดีพระ เยชูเยี้ย ะ ตั้งแต่ออกจากแควนยูเดียมาแควนกาลิลี

5

พระเยชูฮักษาโรคดีสระน้ำ

¹ หลังจากนั้น พระ เยชูก็เตียวขึ้นไปตีกรุงเยรูซาเล็ม เปื่อไปฮ่วมงานของจาวยิว ² ในกรุงเยรูซาเล็มมีสระ น้ำอยู่ใก้ๆ ปะ ตูตัจื่อว่า ปะ ตูแคะ ภาษาฮีบรูฮ้องว่า “เบธ ซาธา” ดีหันมีศาลาห้าหลัง ³ แล้วก็มีคนเจ็บคนป่วยนักขนานตื้นนอนอยู่ในศาลา

นั่นคือ คนตาบอด คนเป็นง่อย กับคนเป็นอัมพาต^๒
 5 ตั้หั้นมีป้อ จายคนนึ่ง บ่สฺบายได้สามสิบแปดปีแล้ว
 6 เมื่อพระ เยชูหั้นเขานอนอยู่ตีหั้น พระ เยชูก็ฮู้ว่าป้อ
 จายคนนึ่งสฺบายมาเมิน พระองค์ก็เลยฮู้กับเขาวา
 “ไค่อยากหายก่อ”

7 ป้อ จายคนนึ่งก็ตอบวา “ต่านครับ เมื่อน้ำเป็นคลีน
 ก็บมีไฟจ้วยเอาเฮาลงไปสักคน ต่อนเฮากั้นจะลง
 คนอื่นก็ลูลงไปเหยยก่อนกู่เตือ”

8 พระ เยชูก็เลยตอบวา “ลุกขึ้น แล้วแบกตี
 นอนของเจ้าเตียวไปเตืออะ”⁹ ป้อจายคนนึ่งก็หายบ่าเตียวนั้นเลย
 แล้วแบกตีนอนเตียวไป

วันตีเรื่องนึ่งเกิดขึ้นเป็นวันสะบาโต¹⁰ ผู้นำจาวยวิกฮู้กับป้อ
 จายคนตีหายวา “ตีต่านแบกตีนอนเตียวไปเตียวมาในวันสะ
 บาโต ฮู้ก่อ มันผิดบทบัญญัติ”

11 ป้อ จายคนนึ่งก็ตอบวา “คนตีฮัก ซาเฮาบอกหื้อเกบตี
 นอนเตียวไปเตืออะ”

12 หมูผู้นำจาวยวิถามแหมก่าวา “ไฟเป็นคนฮู้จ่าอัน”

13 แต่ป้อ จายคนนึ่งบ่ฮู้ว่าคนตีฮัก ซาเขาจ้ออะ หยัง
 ย้อนพระเยชูเตียวหายเข้าไปในหมูคนตีอยู่ตีหั้นแล้ว

14 หลัง จากนั้น พระ เยชูก็ปะเขาแหมเตือในพระ วิหาร
 พระองค์ก็ฮู้กับเขาวา “ต่อนนี้ต่านก็หายตีแล้ว หื้อยั้งเหยย
 ะบาบเหยย เป็อบหื้อความตักนิกเหลือนนึ่งเกิดขึ้นกับต่านแหม”

15 แล้วป้อ จายคนนึ่งก็ไปบอกหมูผู้นำจาวยวิว่าพระ
 เยชูเป็นคนฮักซาเขาหื้อหาย

^๒ 5:3 5:3 สำเนาโบราณบางฉบับมีข้อ 4 ตั้ว่า “ย่อนว่า
 จะมีทูตสวรรค์ของพระเจ้ามากวนน้ำตีสระนั้นเป็นบางเตือ เมื่อน้ำเป็นคลีน
 ไฟตีลงไปในสระก่อนเป็นคนเก้า ก็หายจากโรคตีเป็นอยู่”

16 จา อันหมุ่ผู้นำจาวิวก็ตั้ง เก้า ค่าพระองค์
ยอนว่าพระองค์เยยะสิ่งหมุ่นี้ในวันสะบาโต

17 พระ เยชูก็บอกว่า “พระ บิดาของเฮาเยยะ
ะก้านอยู่ตลอด แล้วเฮาต้องเยยะ ะก้านตลอดตวย”

18 ยอนจา อี้ หมุ่ผู้นำจาวิวก็ซ้าก็ดจะฆ่าพระองค์
ยอนพระองค์บ่ได้อย่างเยยะ ะก้านในวันสะ
บา
โต ป้ายบปอพระองค์ยังฮ้องพระเจ้าว่าเป็นพระ
บิดาของตัวเก่าแหม ก็เต้ากับเป็นก้านยกตัวเก่าเต้ากับพระเจ้า

สิทธิอำนาจของพระบุตร

19 พระ เยชูบอกกับหมุ่ผู้นำจาวิวว่า
“เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า พระ บุตรเยยะ
ะตามใจตัวเก่าบ่ได้ พระองค์เยยะ ได้ก้าสั่งตีหันพระ
บิดาเยยะเต้า อัน ยอนว่าอะ หยังตีพระ บิดาเยยะ ะ พระ
บุตรก็เยยะตวย 20 ยอนว่าพระบิดาฮักพระบุตร เลยหือพระ
บุตรหันก้าสั่งก้อย่างตีพระ บิดาเยยะ แล้วพระองค์จะหือพระ
บุตรหันสิ่งตียัง ไหญ่หนักเหลือนี้แหม เป็นสิ่งตีพระ
บุตรจะเยยะ ะ แล้วหมุ่ต้านก็จะจิด 21 เหมือนกับตีพระ
บิดาเยยะ ะหือคนต่ายแล้วเป็นขึ้นจากความต่าย พระ
บุตรก็จะหือจี้ วิตกับไฟก็ได้ตีพระองค์ไค้ไฟดหือเหมือนกัน

22 พระ บิดาบ่ตัดสินไฟ แต่พระองค์มอบสิทธิอำนาจตั้ง
หมดในก้านตัดสินหือพระบุตร 23 เปื่อหมุ่คนตั้งหมดจะหือเกียรติพระ
บุตรเหมือนตีหมุ่เขาหือเกียรติพระบิดา คนตีบ่หือเกียรติพระ
บุตร หมุ่เขาก็บ่หือเกียรติพระบิดาผู้ตีใจพระบุตรมาตวย

24 “เฮาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า
คนตีฟังก้าเฮาและเจ้อวาง ใจพระองค์ผู้ตีใจเฮามา
เขาก้มีจี้ วิตนิ รัน ดร กับจะบ่ถูกตัดสินลง โต ๒
ยอนว่าเขาได้ป็นจากความต่าย ไปมีจี้ วิตนิ รัน ดรแล้ว

25 เขาบอกความจริงแก่ท่านตั้งหลายว่า เวลานั้นก็เข้ามาแล้ว บ่า เดียว นี้ก็มาแล้วแล้วตวยตีคนตายจะได้ยินเสียงพระบุตรของพระเจ้า คนที่ได้ยินแล้วเจือ ฟัง ก็จะมีชีวิตนิรันดร์ 26 พระบิดาเป็นพ่อ เกิดของชีวิตตึงหมด กับได้หื้อพระบุตรของพระองค์เป็นพ่อ เกิดของชีวิตเหมือนกัน

27 พระบิดามอบสิทธิอำนาจตีจะเป็นผู้ตัดสินลงโทษหื้อพระบุตรของพระองค์ ย้อนว่าพระบุตรก็เป็นบุตร มนุษย์ตวย 28 หมู่ท่านบ่ต้องงัดในเรื่องนี้ ย้อนว่าเวลาไ้จะมาแล้วตีคนตายจะได้ยินเสียงบุตรมนุษย์ 29 แล้วปากันออกมาจากอกุโมงค์ฝังศพ คนตีเยีย ะตีกีเป็นขึ้นมาเปือฮับชีวิตนิรันดร์ คนตีเยีย ะบตีก็จะเป็นขึ้นมาเปือถูกตัดสินลงโทษ

ผู้ตีเป็นกำพยานหื้อพระเยซู

30 “เฮาจะเยียอะฮยังตามใจตัวเก่าได้ พระเจ้าสั่งจาใด เฮาก็ตัดสินไปจา อัน แล้วกาตัดสินของเฮาก็ยุติธรรม ย้อนว่าเฮาเยีย ะตามความต้อ งกำนของผู้ตีใจเฮามา บใจตามใจของตัวเก่า

31 “ถ้าเฮาเป็นพยานหื้อตัวเก่า กำพยานของเฮาก็เจือถือบ่ได้ 32 แต่เฮามีผู้หนึ่งเป็นพยานหื้อเฮา เฮาฮู้ว่ากำพยานของพระองค์เรื่องเฮานั้นเป็นความจริง

33 “หมู่ท่านได้ส่งคนไปหายอห์น แล้วยอห์นก็ได้ฮู้กำพยานเรื่องเฮาตีเป็นคน

34 ตีเฮาฮู้จา อิบใจว่าเฮาต้องหื้อคนมาเป็นพยานหื้อ แต่เปือจ้วยหื้อหมู่ท่านเจือเฮา แล้วรอดบั้นบาปโทษ

35 ยอห์นเป็นเหมือนโคมไฟตีตามส่องแสง หมู่ท่านปอใจตีจะฮับแสงของยอห์น แล้วจันจมยินตีกับแสงนั้น ได้กำนัง

36 “แต่เขามีคำพยานดียิ่งใหญ่แก่เหลือคำพยานของยอห์น
 ย้อนว่าท่านตีพระ บิดามอบหื้อเฮาเฮีย ะจนแล้ว
 คือคำสั่งสอนกับหมาย สำคัญดีเฮาก่า ลังเฮีย ะอยู่
 ท่านนี้เป็นพยานหื้อเฮาว่าพระ บิดาเป็นผู้ดีใจเฮามา

37 พระ บิดาผู้ดีใจเฮามากก็เป็นพยานหื้อเฮาตวย
 หมู่ต๋านบ่เกยได้ยินเสียง บ่เกยหันฮูบ ฮ่างของพระองค์

38 คำฮู้ของพระองค์ก็บ่อยู่ในใจของหมู่ต๋าน
 ย้อนว่าหมู่ต๋านบ่เจ้อวาง ใจผู้ดีพระ บิดาส่งมา 39 หมู่ต๋านตั้ง
 ใจฮ่า เฮีย นพระ คัมกีร์ ย้อนก็คิดว่าหมู่ต๋านจะปะตางดีจะได้
 ฮับจี วิตนิ รัน ดรในนั้น พระ คัมกีร์นี้ละมีคำเขียนเถิงเฮา
 40 แต่หมู่ต๋านก็บ่ยอมมาหาเฮาเพื่อฮับจีวิตนิรันดร

41 “เฮาบ่สน ใจกายกย่องของคน 42 ย้อนเฮาฮู้
 จักหมู่ต๋านกับฮู้ว่าในใจหมู่ต๋านบ่ได้ฮักพระเจ้าแต่ๆ

43 เฮามาในนามของพระ บิดา หมู่ต๋านก็บ่ยอมฮับเฮา
 แต่ถ้ามีคนมาฮู้ในนามตัวเก่า หมู่ต๋านก็จะยอมฮับเขาเฮีย

44 หมู่ต๋านจะเจ้อเฮาได้จาใด ย้อนหมู่ต๋านชอบยกย่องกัน
 แต่บ่สน ใจเขาะหากายกย่องดีมาจากพระเจ้าองค์เดียว

45 บ่ต้องคิดว่าเฮาจะฟ้องหมู่ต๋านต่อ หน้าพระ บิดา
 หมู่ต๋านหวังจะรอดปีนบาปไต่ชะโดยเจ้อฟังบทบัญญัติของโมเสส
 แต่โมเสสคนเนีย ะ จะเป็นคนฟ้องหมู่ต๋าน

46 ถ้าหมู่ต๋านเจ้อโมเสสแต่ๆ ต๋านก็จะเจ้อเฮาตวย
 ย้อนโมเสสได้เขียนเถิงตัวเฮา 47 แต่ถ่าต๋านบ่เจ้อในสิ่งดีโมเสสเขียนแล้ว
 ต๋านจะเจ้อคำฮู้ของเฮาได้จาใด”

6

พระเยซูเลี้ยงคนห้าพันคน

¹ หลังจากนั้นพระเยซูก็ข้ามไปแหม่เพียงหนึ่งของทะเลสาบกาลิลี (มีแหม่ชื่อว่า ทะเลสาบทิเบเรียส)
² มีคนนักขนาดตวยพระองค์ไป ย้อนว่าหมู่เขาได้หันหมายสำคัญต่อพระองค์ได้ยักษาคณบ่สบาย ³⁻⁴ ตอนนั้นไ้จะถึงงานปัสกาของจายิว พระองค์ได้เตียวขึ้นไปบนดอยแล้วนั่งอยู่กับหมู่สาวกของพระองค์

⁵ เมื่อพระองค์เหยงหน้าขึ้นมาก็หันหมู่คนเป็นจำนวนนักปากันมาหา พระองค์ก็อุ้กับฟีลิปว่า “เฮาจะซื้อของกินดีไหนถึงจะปอเลี้ยงคนดิงหมดนี้”
⁶ (พระองค์ถามเป็ลองใจฟีลิป แต่ๆ แล้วพระองค์ยู้ว่าจะเยียะจาใด)

⁷ ฟีลิปก็บอว่า “ถ้าจ้างสองร้อยวันยังบ่ปอซื้อของกินหื้อหมู่เขากันกันคนละหน้อยเลย”

⁸ สาวกแหม่คนหนึ่งของพระองค์จื่ออันดรูว์น้องบ่าวซีโมนแปโตรบอว่า ⁹ “มีหละอ่อนป้อจายคนหนึ่งเขามีเข้าหนมปังบารเลย์ห้าก้อนกับป้าแหม่สองตัว แต่มือก็ดิงบ่ปอเลี้ยงคนดิงหมด”

¹⁰ ดีหันมีหญ่าเปียงอยู่ พระเยซูก็เลยอุ้กับหมู่สาวกว่า “บอกหื้อหมู่เขานั่งลง” แล้วผู้คนก็ปากันนั่งลง (นับกำป้อจายได้ประมาณห้าพันคน) ¹¹ แล้วพระเยซูก็เอาเข้าหนมปังมา เมื่ออธิษฐานขอขอบคุณพระเจ้าแล้ว พระองค์ก็หักแจกหื้อผู้คนดีนั่งอยู่กันกันเต็มดี แล้วพระองค์ก็เอาป้ามาเยียะอย่างเตียวกัน

¹² หลังจากผู้คนกินอิมแล้ว พระองค์ก็บอหมู่สาวกว่า “เก็บเข้าหนมปังดีเหลือมาหื้อหมดจะได้บ่เสียของ”
¹³ แล้วหมู่สาวกก็ไปเก็บดีเหลือดีมาจากเข้าหนมปังบารเลย์ห้าก้อนนั้น ได้สิบสองซ้าเต็มๆ

14 คนตั้ง หลายเมื่อเห็นหมาย สำคัญดีพระองค์เยีย ะ
ก็ปากันอ้วว่า “คนนี่ต้องเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนนั้นดีว่ากันว่า
แน่ๆ” 15 พระเยซูฮู้ว่าหมู่เขาจะคำเขหื้อพระองค์ไปเป็นกษัตริย์ของหมู่เขา
พระองค์ก็เลยลักขึ้น ไปบนดอยคนเดียว

พระเยซูเตียวบนน้ำ

16 ตกเมื่อ แลงมา หมู่สาวกของพระองค์ก็ไปดีทะเลสาบ
17 แล้วลงเฮือข้ามฟากไปเมืองคา เป อร นา อุม
ย่อนว่าตอนนั้นมืดแล้ว แต่พระ เยซุก็ยังบ่มาหาหมู่เขา
18 แล้วลม หลงก็ปี้ดมา เยีย ะหื้อทะเลสาบมีคลื่นแรงแรงขนาด
19 เมื่อเฮือออกจากฝั่งมาได้สักห้า หกกิโลเมตร
หมู่สาวกก็เห็นพระ เยซุกำ ลังเตียวมาบนน้ำเข้ามาใกล้เฮือ
หมู่เขาก็ปากันกั้วขนาด 20 พระ เยซุก็บอกว่า “นี่เฮาเนอ
บ่ถ้ากั้ว” 21 แล้ว หมู่เขาก็เต็มใจฮับพระองค์ขึ้นเฮือ
แล้วเฮือก็ถึงฝั่งดีเขาจะไปปอดดี

หมู่คนปากันเขาะหาพระเยซู

22 ตกแหมวัน คนจำ นวนนักดียังอยู่แหมเฟิกนึ่ง
เห็นว่าวันก่อนหน้านั้นดีเห็นมีเฮือกำลำเตียว
กับฮู้ว่าหมู่สาวกเต้า อันดีลงเฮือลำนั้นไป แต่พระ
เยซูบ่ได้ลงไปตวย 23 แล้วมีเฮือลำอื่นดีลุกมาจากเมืองทิเบเรียส
เข้ามาจอดฝั่งใกล้ๆ ดีหมู่เขาได้กินเข้า หนม
บึงหลังจากพระ เยซุอธิษฐานขออบคุณพระเจ้าแล้ว
24 บ่า กองหมู่เขาเห็นว่าพระ เยซุตั้งหมู่สาวกบ่อยู่ดีเห็น
ก็ปากันลงเฮือลำนั้นไปตวยเขาะ หาพระองค์ดีเมืองคา เป
อรนาอุม

พระเยซูเป็นของกินดีหือชีวิตนิรันดร์

25 เมื่อหมู่เขาปะพระ เยชูแหมเผิกนึ่งของทะเลสาบ หมู่เขาก็ถามพระองค์ว่า “อาจารย์ต้านมาเมื่อใดละ”

26 พระ เยชูก็ตอบว่า “เขาบอกความจริงแก่ต้านตั้งหลายว่า ตั้หมู่ต้านตวยเขาหาหา เขา บัใจว่าหมู่ต้านเข้าใจหมาย สำคัญตั้หมู่ต้านหัน แต่ย้อนว่าได้กินเข้า หนมปังจันอิมบ่ตาย 27 บ่ถ้าเหยีย ะกานเปื้อของ งกินดีเน่าบูดได้ แต่หื้อเหยีย ะกาน เปื้อของกินดีอยู่ได้จันถึงจิ วิตนิ รันดร์ บุตร มนุษย์จะเป็นคนหื้อขอ งกินนั้นกับหมู่ต้าน ย้อนว่าพระเจ้าพระ บิดาหื้อสิทธิอำนาจกับบุตร มนุษย์ตั้จะเหยีย ะจา อี้ได้” 28 แล้วหมู่เขาก็ถามแหมว่า “หมู่เฮาต้องเหยียอะหยัง ถึงจะเหยียะหื้อพระเจ้าปอใจ”

29 พระเยชูก็ตอบว่า “สิ่งตั้พระเจ้าไคหื้อเหยียะก็คือเจ็อวางใจผู้ตั้พระองค์ไจ้มา”

30 หมู่เขาก็ถามแหมว่า “ถ้าจา อั้น ต้านจะเหยียะหมาย สำคัญอะ หยังเปื้อเฮาจะได้หันและเจ็อวางใจต้านได้ ต้านจะเหยีย ะอะ หยังพ่อง 31 ป้ออัยแม่หม่อนของเขาได้กินมานาจ ในดินแดนทุ รกัน ดารอย่างตั้มีเขียนไว้ในพระ คัมภีร์ว่า ‘ต้านได้หื้อของกินจากสวรรค์’ ”ฉ

32 พระเยชูก็ตอบว่า “เขาบอกความจริงแก่ต้านตั้งหลายว่า บัใจโมเสสตั้หื้อขอ งกินจากสวรรค์นั้นกับต้าน แต่เป็นพระ บิดาของเขาตั้หื้อขอ งกินดีแต่จจริงจากสวรรค์กับหมู่ต้าน 33 ย้อนว่าขอ งกินดีพระเจ้าหื้อนั้นก็คือผู้ตั้ลงมาจกสวรรค์ แล้วหื้อจิวิตกับโลกนี้”

34 หมู่เขาก็รู้ว่า “ท่านครับ ต่อ ไปนี้ขอของกินนั้นหือหมู่เขาด้วยเตอะ”

35 พระ เยชูก็รู้ว่า “เขาเป็นของกินดีหือจิต
คนตีมาหาเขาก็จะบ่อยากกินข้าวแหม
แล้วคนตีเจ้อวางใจในเขาก็จะบ่อยากกินน้ำแหมเลย
36 เหมือนกับตีเขาเคยบอกหมู่ท่านว่า หมู่ท่านได้ห็นเขา
แต่หมู่ท่านก็ยังไม่เจ้อเขา 37 กู้คนตีพระ บิดาหือเขา
จะมาหาเขา ไฟตีมาหาเขา เขาจะบ่ละบขวางเขา
38 ย้อนว่า เขาบ่ได้ลงมาจากสวรรค์เปือเยียะตามใจตีตัวเก่า
แต่มาเปือเยียะตามความต้อ งกานของผู้ตีใจีเขามา
39 ความต้อ งกานของผู้ตีใจีเขามากก็คือ ยัก
ษากู้คนตีพระองค์หือเขาไว้บ่หือหายไปสักคนเดียว
และเยียะหือคนหมู่นั้นเป็นขึ้นจากความต่าย ในวันสุด ต่าย
40 ย้อนว่าพระบิดาต้อ งกานหือกู้คนตีห็นพระบุตรกับเจ้อวาง
ใจีในพระองค์นั้นได้ฮับจิตินิ รัณ ดร และเขาจะเยีย
ะหือเขาเป็นขึ้นจากความต่ายในวันสุดต่าย”

41 หมู่จาวยิวก็ตั้ง เก้าจ่มกัน ตีพระ เยชูรู้ว่า “เขาเป็นขอ
งกินตีลงมาจากสวรรค์” 42 และหมู่จาวยิวก็ฮู้กันแหมว่า
“นี่เยชู ลูก บ่าโย เซฟบใจีกา ปือแม่ของเขาเขาก็ฮู้ จัก
แล้วเขาฮู้ได้จาใดว่า ‘เขาลงมาจากสวรรค์’ ”

43 พระ เยชูก็รู้ว่า “บ่ต้อ งจ่มกันเนาะ 44 บ่มีไฟติด
ตามเขาได้ ถ้าพระ บิดาผู้ตีใจีเขามาได้ปาเขามาหาเขา
และเขาจะเยียะหือเขาเป็นขึ้นจากความต่ายในวันสุด
ต่าย 45 ผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจ้าเขียนไว้ว่า
‘พระเจ้าจะสั่งสอนกู้คน’ช กู้คนตียอมฟังพระ บิดากับเยีย

นผู้จากพระองค์ เขาตีมืดตามเขา 46 บมิไฟเกยหันพระบิดา นอกจากผู้ตีมาจากพระเจ้าแต่ อันตีเกยหันพระบิดา 47 เขาจะบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า ไฟตู้เจื้อวางใจเฮาก็มีจี วิตนิ รัน ดร 48 เขาเป็นขอ งกิ้นตีหือจี วิต 49 ป้ออัยแม่หม่อนของหมู่ต้านได้กิ้นมานาในตีดิน แदनทุรกัน ดาร แต่หมู่เขากียังต่ายกันหมด 50 แต่เขาเป็นขอ งกิ้นนั้นตีมาจากสวรรค ถ้าไฟกิ้นจะบต่ายแฮมเลย 51 เขาเป็นขอ งกิ้นตีหือจี วิตเซ็งลงมาจากสวรรค ถ้าไฟคนใดกิ้นขอ งกิ้นนี้ เขาก็จะมีจี วิตนิ รัน ดร ขอ งกิ้นนี้ก็คือเนื้อ หนึ่งของเขา ตีเขาจะหือคนในโลกเปือมีจี วิตนิรันดรได้”

52 จาวยิวก็ตั้ง เก้าเถียงกันว่า “ป้อ จายคนนี้จะเอาเนื้อ หนึ่งของเขาหือหมู่เฮากิ้นได้จาใด” 53 พระเยซูก็อู้กับเขาว่า “เขาบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า ถ้าหมู่ต้านบได้กิ้นเนื้อ หนึ่งและกิ้นเลือดของบุตร มนุษย์ ต้านก็บมีจี วิตนิ รัน ดร 54 ไฟตีกิ้นเนื้อ หนึ่งกับเลือดของเขา ก็จะมีจี วิตนิ รัน ดร และเขาจะหือเขาเป็นขึ้นจากความต่ายในวันสุด ต่าย 55 ย้อนว่าเนื้อ หนึ่งของเขาก็เป็นขอ งกิ้นตีแต่จริง กับเลือดของเขาก็เป็นน้ำตีแต่จริง 56 ไฟตีกิ้นเนื้อ หนึ่งและกิ้นเลือดของเขา คนนั้นก็อู้กับเขา และเขาก็อู้กับเขาตวย 57 เหมือนตีพระ บิดาผู้มีจี วิตอยู่ใจเฮามา และเขามีจี วิตย้อนพระ บิดา จา อันคนตีกิ้นเนื้อ หนึ่งกับเลือดของเขาก็จะมีจี วิตย้อนเขาเหมือนกัน 58 เขาเป็นขอ งกิ้นตีลงมาจากสวรรค เซ็งบเหมือนกับมานาตีป้ออัยแม่หม่อนของหมู่ต้านได้กิ้นแล้วก็ยงต่าย แต่คนตีกิ้นขอ งกิ้นนี้จะจะมีจี วิตนิ รัน ดร” 59 พระเยซูอู้เรื่องนี้ตอนตีสอนในธรรมศาลาของจาวยิว ในเมืองคา

เปอรนาอุม

สาวกหลายคนเลิกติดตามพระองค์

⁶⁰ ปา กงหมูสาวกของพระองค์หลายคนได้ยินเรื่องจาอัน เขาก็จ่มกันว่า “ไฟจะยอม ฮับกำ สอนยากๆ จา อี้ได้”

⁶¹ พระเยซูฮู้ว่าหมูเขาจ่มกันเรื่องนี้ พระองค์ก็ถามหมูเขาว่า “กำ สอนนี้เขีย ฮื่อหมูด้านบไค้เจือเฮาเหมกา

⁶² แล้วหมูด้านจะว่าจาใดถ้าหันบุตรมนุษย์ขึ้นไปบนสวรรค์ดีพระองค์เกยอยู่

⁶³ พระ วิญญานหือจี วิตนิ รัน ดร แต่สิ่งดีคนเขีย

ะบมีประโยชน์อะหยงเลย กำฮู้ดีเฮาได้บอกกับหมูด้านมาจากพระ

วิญญานและหือจี วิตนิ รัน ดร ⁶⁴ แต่หมูด้านบางคนก็บเจือ”

(พระ เยซูฮู้ตั้งแต่ต้นว่าคนไหนบเจือและคนไหนจะหัก

หลังพระองค์) ⁶⁵ และพระองค์ก็ฮู้ว่า “ย้อนจา อี้

เฮาถึงบอกหมูด้านว่า บมีไฟติด ตามเฮาได้ ถ้าพระ

บิดาบได้ป่าเขามาหาเฮา”

⁶⁶ หลัง จากดีพระ เยซูฮู้จา อี้ ก็มีสาวกหลายคนดีเลิกติด

ตามพระองค์ ⁶⁷ แล้วพระ เยซูก็ถามสาวกสิบสองคนของพระองค์ว่า

“หมูด้านก็จะเลิกติดตามเฮาตวยกา”

⁶⁸ ซี โมนเป โตรก็บอกพระองค์ว่า “ถ้าเฮาเลิกติด

ตามพระองค์ แล้วจะหือเฮาไปติด

ตามไฟแหม พระองค์มีกำดีหือจี วิตนิ รัน ดร ⁶⁹ หมูเฮาเจือและฮู้ว่าพระองค์เป็นผู้บริสุทธิของพระเจ้าแต่ย์”

⁷⁰ พระเยซูฮู้กับหมูเขาว่า “เฮาเลือกหมูด้านดีสิบสองคนแมนก่อ

แต่คนหนึ่งจะเป็นมาร” ⁷¹ (พระ เยซูหมายถึง ยู ดาส ลูก

บ่าวของซี โมน อิศ คาริ โอท ดีจะหักหลังพระองค์ ถึง

แม้ว่าเฮาจะอยู่ในหมูสาวกสิบสองคนก็ตาม)

7

หมูน้องบ่าวพระเยซูบ่เจ้อวางใจพระองค์

¹ หลัง จากนั้นพระ เยซูก็เที่ยวไปไคว่แคว้นกา ลี ลี

พระองค์บ่อยากไปแคว้นยูเดีย ย้อนว่าหมู่ผู้นำจาวิวเขาะหาทางตีจะฆ่าพระ

² ตอนนั้นไ้ก้งานอยู่เพิงของจาวิวช ³ หมูน้อง

บ่าวของพระองค์ก็บ่อกว่า “อ้ายน่าจะไปแคว้นยู เดีย

เพื่อหมู่สาวกของอ้ายจะได้เห็นกานอัศจรรย์ตี้อ้ายเยีย

ะ ⁴ ย้อนว่าคนตีไ้ไคว่มีจื่อเสียงจะบ่เยีย

ะอะ หยั่งในตีลั๊บๆ กั้น ไ้ไหนๆ อ้ายก็เยีย

ะกานอัศจรรย์หมู่บ่อยู่แล้ว ก็หื้อคนตึงโลกชู้ไปเลยกา”

⁵ แมแต่บ่บ่าวของพระองค์ยังบ่เจ้อวาง

ใจพระองค์เลย ⁶ พระ เยซูก็บ่อกว่า

“ยังบ่ถึงเวลาของเขาเตื่อ แต่หมูน้องไปเวลาไ้ไหนก็ได้

⁷ คนในโลกลนี้เขาบ่มีอะ หยั่งหื้อจ้งหมูน้อง

แต่หมู่เขาจ้งเขาย้อนเขาบ่อกว่าหมู่เขาเยีย ะบ่ตี

⁸ หมูน้องไปกั้นเตื่อะ เขายังบ่พร้อมตีจะไปเตื่อ

ย้อนยังบ่ถึงเวลาของเขา” ⁹ หลัง จากตี้อูจา อัน

พระองค์ก็อยู่ในแคว้นกาลิลีตี้อ

¹⁰ บ่า กองหมูน้อง บ่าวของพระองค์ไปฮ่วมงานแล้ว

พระองค์ก็ตวยไปเมื่อ ลุนโดยบ่ไคว่หื้อไฟชู้ไฟหัน

¹¹ หมู่ผู้นำจาวิวกา ลังเขาะพ้อหาพระองค์ในงาน

หมู่เขาก็ถามว่า “บ่จายคนนั้นอยู่ไหน”

¹² คนต้ง หลายตี้อยู่ตี้อั้นก็ปากันชูป

ขาบเรื่องพระองค์กันขนาด ฟองก็ว่า “เขาก็เป็นคนตี้อ”

ฟองก็ว่า “บ่ไ้ใจ เขาเป็นคนชู้จชีสาย”

13 แต่ไม่มีไฟกำธูเรื่องพระองค์อย่างเปิด เพย
ย่อนว่าหมู่เขาก้าวหมู่ผู้นำจาวยิว

กำสอนของพระเยซู

14 บำ กองเถิงหละ หว่างกำงงานอยู่เพิงของจาวยิว พระ
เยซูก็เข้าไปในบริเวณพระ วิหาร แล้วตั้งกำสั่งสอนหมู่คน
15 เมื่อหมู่ผู้นำจาวยิวได้ยีนกำ สอนของพระองค์ก็จิด แล้วว่า
“ป้อจายคนนีบ่ได้เฮียนมา แล้วจาใดเขาสู่นักแต่ะ”

16 พระเยซูตอบว่า “กำสอนของเฮานั้นบ่ใจเป็นกำของเฮา
แต่มาจากพระองค์ผู้ตี้ใจเฮามา 17 ไฟตี้เยีย ะตามความต้อ
งกำนของพระองค์ก็จจะสู้วำกำตี้เฮาสอนนั้นมาจากพระเจ้ากำ
ว่าเฮาอยู่ขึ้นมาคนเดียว 18 คนตี้อยู่ตามใจตี้
เก่าก็เขาหาเกียรติใส่ตี้ แต่คนตี้เขาหาเกียรติหื้อผู้ตี้ใจเฮามา
คนนั้นเนาะก็เป็นคนตี้จริง ใจกับบ่จไฟตวย
19 โมเสสได้หื้อบทบัญญัติกับหมู่ต่านบ่ใจกำ
แต่หมู่ต่านก็บ่ได้เยีย ะตามบทบัญญัตินั้นสักคน
แล้วจาใดหมู่ต่านเขาหาตางตี้จจะฆ่าเฮาจันได้”

20 หมู่เขาก็ตอบว่า “ต่านโดนผีเข้ากำ ไฟจะฆ่าต่าน”

21 พระ เยซุตอบว่า “เฮาได้เยีย ะกำนอัศจรรย้อย่างนึ่ง
แล้วหมู่ต่านก็ปากันจิด 22 โมเสสได้หื้ออกฎเกี่ยว
กับกำนเข้าพิธีสูหนัด (แต่ๆ บ่ใจโมเสสตี้เป็นคนตั้งหื้อ
แต่เป็นป้ออุยแม่หมอนของหมู่ต่าน) แล้วหมู่ต่านก็ยังเยีย
ะพิธีสูหนัดหื้อกับหละ อ่อนป้อ จายตี้วันสะ บา โต
23 ถ้าวันสะ บา โตหมู่ต่านยังเยีย ะพิธีสูหนัดหื้อหละ
อ่อนป้อ จายได้ เปือบหื้อผิตบทบัญญัติของโมเสส
แล้วหมู่ต่านจะมาโขดเฮาตี้เฮาฮัก ชาคนๆ

นึ่งหรือหายเป็นปกติในวันสะบาโตเยีย
 ะหยั่ง²⁴ บัดี้ดัดสินไฟตามด้ห็นด้ง นอก
 แต่หือดัดสินไปต้ามความจริง”

หมู่คนสงสัยว่าพระเยซูเป็นพระคริสต์

²⁵ บางคนในกรุงเยรูซาเล็มถามกันว่า
 “คนนี้บ้ใจ่กาดี้หมู่ผู้นำอิหาฮ้อมจะฆ่า²⁶ แต่ฟอลอ เขาก่า
 ลังอ้อยู่ในด้สธารณะ แต่หมู่ผู้นำก็บมีไพอว่าเขาสักคน
 หมู่ผู้นำมัน ใจ่แล้วก่า ว่าเขาเป็นพระ คริสต์
²⁷ แต่เฮฮู้ว่าคนนีมาจากไหน ถ้าพระ คริสต์มาแต่
 ก็จะมีไพอฮู้ว่าพระองค์มาจากไหน”

²⁸ ต่อนด้พระ เยชูสอนอยู่บริเวณพระ วิหาร
 พระองค์ก็เอ็นหือกู้คนได้ยินว่า “แม่นแล้ว
 หมู่ด้านฮู้ จักเฮา และฮู้ว่าเฮาลูกไหนมา
 เฮาบได้มาโดยสิทธิอำนาจของด้ว เก่า
 แต่ผู้ด้ใจ่เฮามาเนันอู้แต่ความจริงและหมู่ด้านบ้ฮู้จักพระองค์

²⁹ แต่เฮฮู้จักพระองค์ย่อนเฮามาจากพระองค์และพระองค์เป็นผู้ด้ใจ่เฮามา

³⁰ หมู่เขากี้หาตางจะยับพระเยซู แต่บมีไพอยับพระองค์ได้ย่อนบ้ถึงเวลาขอ

³¹ แต่มีหลายคนในหมู่เนันเจ้อวาง ใจ่พระองค์ หมู่เขากี้ฮู้ว่า
 “เมื่อพระ คริสต์มานั้น พระองค์จะเยีย ะหมาย
 สำคัญนักเหลือด้บ้อจายคนนีเยยะก่า”

หมู่จาวยิวส่งคนไปยับพระเยซู

³² บ่า กองหมู่ฟา ริ สี้ได้ยินว่าคนด้ง
 หลายปากันเล่าเรื่องพระ เยชู หมู่หัวหน้าบ้โรหิตกับหมู่ฟา
 ริ สี้ก็เลยส่งทหารฮัก ชาพระ วิหารไปยับพระองค์
³³ แล้วพระ เยชูก็ฮู้ว่า “เฮาจะอยู่กับหมู่ด้านไปแหมบ้เมิน
 แล้วก็จะบีกไปหาพระองค์ผู้ด้ใจ่เฮามา

34 หมู่บ้านจะตวยเขาหาเขาแต่ก็จะบ่ปะกับดีดีเฮาไปนั้นหมู่บ้านไปบ่ได้”

35 หมู่ผู้นำจาวยิวก็อุ้กันว่า “เขาจะไปดีไหนดีหมู่เฮาจะตวยเขาหาเขาบ่ปะเขาจะไปหาจาวยิวดีแตกขะแลชะแจไปอยู่เมืองกรีกแล้วสอนจาวกรีกดีหั้นกา 36 ดีเขาอุ้วว่า ‘หมู่บ้านจะตวยเขาหาเขาแต่ก็จะบ่ปะ’ กับ ‘ดีดีเฮาไปนั้นหมู่บ้านไปบ่ได้’ หมายความว่าจาใด”

แม่น้ำดีที่อิจิวิต

37 ในวันสุดท้ายของงานอยู่เฟิงเซ่งเป็นวันสำคัญที่สุด พระเยซูขึ้นขึ้นแล้วก็ย้องเอั้นว่า “ไฟดีโคอยากกินน้ำหือมาหาเขาแล้วกินเหยีย

38 คนดีเจือวางใจเฮาก็เป็นเหมือนดีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ‘แม่น้ำดีมีสายน้ำเลี้ยงจิ วิตจะไหลจากหัวใจของเขออกมา’ ญ ” 39 ดีพระ เยชูอุ้วจาอันพระองค์หมายเถิงพระ วิญญาณ เซ่งถ้าไฟเจือวางใจพระองค์ ก็จะได้ฮับพระ วิญญาณไปแต่ยังมีไฟได้ฮับต่อนั้น ย้อนพระเยซูยังบ่ได้ฮับเกียรต้อันยิ่งใหญ่ของพระองค์เตื่อ

หมู่คนเถียงกันเรื่องพระเยซู

40 บ่า กองหมู่คนได้ยินจา อัน บางคนก็อุ้วว่า “ต่านคนนี้เป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าคนนั้นแน่ๆ”

41 บางคนก็อุ้วว่า “เขาเป็นพระ คริสต์” บางคนก็อุ้วว่า “พระ คริสต์จะมาจากแคว้นกา ลี ลีได้จาใด 42 พระ คัมภีร์มีเขียนไว้บ่ใจกา

ญ 7:38 7:38 อสค. 47:1; ศคย. 14:8 ๓ 7:39 7:39 เกียรต้อันยิ่งใหญ่นี้ อ้างเถิงพระองค์ถูกเซิงไว้บนไม้กางเขน กับพระองค์เป็นขึ้นจากความตาย

ว่าพระ คริสต์จะมาจากเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด
กับมาจากหมู่บ้านเบธเลเฮมเมืองดีดาวิดเคยอยู่”
43 ยอห์น อันทันทีก็เกิดกานแตกแยกกันในหมู่เขาเรื่องพระเยซู
44 บางคนไค้ยั้บพระองค้ แต่บมีไฟเยียะจาอัน

ผู้นำจาวยิวบ้เจือวางใจพระเยซู

45 จาอันทหารฮักษาพระวิหารก็บีกไปหาหมู่หัวหน้าบุโรหิตกับหมู่ฟาริสี แล้วหมู่เขาก้ถามหมู่ทหารว่า “เยียะหยังหมู่สบยั้บเขามา”

46 หมู่ทหารก็ตอบว่า “เฮาบ้เกยไต่ยินไฟอู้ยงเขาเลย”

47 หมู่ฟาริสีก็อู้ว่า “หมู่สูลองกาจของเขาไปตวยกา
48 ฝอลอ มีไฟในหมู่ผู้นำกาว่าหมู่ฟาริสีตี้หลงเจือเขาฟอง
49 บมีเลยแมน่ก้อ แต่คนหมนี้ตี้บ้ฮู้บัพัญญูตี
พระเจ้าก้สาบแจ้งหมู่เขาอยู่แล้ว”

50 นิโคเดมัส คนตี้เกยไปหาพระเยซูก่อนหน้าัน
กับเป็นผู้นำคนนึ่งของจาวยิว เขาก้ถามว่า

51 “บัพัญญูตีของเขาบ้ฮือตีตตสินไฟก่อนตี้จะฟิงเขาอู้
กับฮู้ว่าเขาเยียะอะหยังบ้ใจกา”

52 หมู่เขาก้อู้กับนิโคเดมัสว่า “ต้านก้ลูกแคว้นกา ลี
ลีมาเหมือนเขาตวยกา ลองไปเขาะพ้อในพระ คัมภีร์ลอ
แล้วต้านจะฮู้ว่า บมีผู้เป็นปากเป็นเสียงแต่นพระเจ้าลูกกา ลี
ลีมาเลย”

53 แล้วหมู่เขาติงหมดก้แยกย้ายกันบีกบ้าน^๔

8

แม่ญิงคนนึ่งโดนยั้บตอนเล่นจู้

^๔ 7:53 7:53 สำเนาโบราณตี้เก่าตี้สุดบมี ข้อ 7:53-8:11

¹ แล้วพระเยซูก็ไปดอยปากอกเทศ ² ตอนเจ้ามีดวันถัดมา พระองค์ก็ปักเข้าไปในพระวิหารแหมเดื่อนิ่ง คนตั้งหลายก็มาหาพระองค์ แล้วพระองค์ก็นั่งลงสั่งสอนคนหมู่นั้น ³ หมูธร รม่า จำ รยกับหมูฟา ริ สีป้าแม่ ญิงคนนิ่งมาแล้วหื้อยืนต่อหน้าหมูคน แม่ ญิงคนนึ่งเล่นจู้แล้วเขายับได้คานึ่ง คา เขา ⁴ หมูเขาก็อู้กับพระองค์ว่า “อา จำ รย แม่ ญิงคนนึ่งโดนยับได้ต่อนตึ่งก่า ลังเล่น จู้อยู่ ⁵ ในบทบัญญัติ โมเสสสั่งหื้อเอาบ่า หินขว้างแม่ ญิงจ่า อี้หื้อต่าย แล้วอา จำ รยจะว่าจ่าใด” ⁶ (ตี้หมูเขาถามจ่า อี้ก็ย่อนว่าหมูเขาไค่ทดลองพระองค์เปื้อหาเรื่องตึ่งจะยับพระองค์) แต่พระเยซูก็ก้มลงเอานิ้วเขียนบนป็นดิน ⁷ หมูเขาก็อ้อพระองค์ตอบตึ่งๆ แล้วพระองค์ก็เลยลุกขึ้นอู้กับหมูเขาว่า “ในหมูต่านคนใดบมีบาปเลย ก็หื้อเอาบ่า หินขว้างนางก่อนแล” ⁸ แล้วพระองค์ก็ก้มลงจึ่งนิ้วเขียนบนป็นดินต่อ ⁹ บ่า กองหมูธร รม่า จำ รยกับหมูฟา ริ สีได้ยืนพระเยซูอู้จ่า อั้น แล้วหมูเขาก็ออกไปเตื้อคนๆ คนเฒ่าเริ่มออกไปก่อนจันเหลือก่าพระ เยชูกับแม่ ญิงคนนึ่งยังอยู่ตึ่งหั้น ¹⁰ พระเยซูก็ลุกขึ้นแล้วถามแม่ ญิงคนนึ่งว่า “หญิงเหย หมูเขาไปไหนกันหมดแล้ว บมีไพลงไต้ษเจ้าก่า” ¹¹ แม่ ญิงคนนึ่งก็ตอบว่า “บมีเจ้า” แล้วพระเยซูก็อู้ว่า “เฮาก็บปลง ไต้ ษเจ้าเหมือนกัน ไปเตื้ออะ แล้วห้ามเหยียบบาปแหม”

พระเยซูเป็นความเป้งแจ้งของโลก

¹² แล้วพระเยซูก็อู้กับคนตั้งหลายแหมเตื้อว่า “เฮาเป็นความเป้งแจ้งของโลก คนตึ่งติด

ตามหลามตวยเฮามากก็จะบ่เตียวในความมืด แต่จะมีแสง
แจ่งดีส่องนำชีวิตของเขา”

13 หมูฟารี สีกี้ฮู้กับพระองค์ว่า “ต้านเป็นพยานหื้อตัวเก่า
กำพยานของต้านก็เจือถือบ่ได้”

14 พระเยซูก็ตอบว่า “เถิงเฮาเป็นพยานหื้อตัวเก่า
แต่สิ่งดีเฮาฮู้มานั้นก็เป็นความจริง ย้อนว่าเฮาฮู้ว่าตัวเฮาลุกไหนดมากกับกำ
ล้งจะไปไหน แต่หมูต้านบ่ฮู้ว่าเฮาลุกไหนดมาก ว่ากำ
ล้งจะไปไหน 15 หมูต้านตัดสินเฮาตามวิธีของคน
เฮาบ่ได้ตัดสินใผ 16 แต่ถ้าเฮาตัดสินคนใด
กำตัดสินของเฮาก็ถูก ต้อง ย้อนเฮาบ่ได้ตัดสินคนเดียว
แต่เฮาตัดสินฮ่วมกับพระ บิดาผู้ดีใจเฮามา

17 ในบทบัญญัติของต้านบอกว่า ถ้ามีกำพยานสองคน
กำพยานนั้นก็เจือถือได้ 18 เฮาเป็นพยานหื้อตัวเก่า และพระ
บิดาผู้ดีใจเฮามากก็เป็นพยานหื้อเฮาตวย”

19 แล้วหมูเขากี้ถามว่า “พระบิดาของต้านอยู่ที่ไหน” พระ
เยซูก็ตอบว่า “หมูต้านบ่ฮู้จักเฮากับบ่ฮู้จักพระ บิดาของเฮา
ถ้าหมูต้านฮู้จักเฮา หมูต้านก็จักฮู้จักพระบิดาของเฮาตวย”

20 ตอนตีพระองค์ฮู้เถิงสิ่งหมูนี พระองค์กำ
ล้งสั่งสอนอยู่ในห้องตั้งตู้ถวายอยู่ในบริเวณพระ วิหาร
แล้วบ่มีใผมายับพระองค์ ย้อนยังบ่เถิงเวลาของพระองค์ดี้อ

พระเยซูบอกเฮาเป็นคนนั้นดีเฮาบอกว่าเฮาเป็น

21 พระเยซูฮู้กับคนตั้ง หลายแห่มวว่า
“เฮาจะไปจากตีนี้ แล้วหมูต้านจะตวยเขาะหาเฮา
แต่หมูต้านจะต่ายในตอนตียังเป็นคนบาปอยู่
ดีดีเฮาไปนั้นหมูต้านไปบ่ได้”

22 หมูผู้นำจาวยิกก็ถามกันว่า “เขาจะไปฆ่าตัวตายกาว่าจาใด ถึงอู้ว่า ‘ตีตีเฮาไปนั้นหมูต๋านไปบ่ได้’”

23 พระ เยชูอู้ว่า “หมูต๋านมาจากโลกนี้ตี้อยู่ตั้งลุ่ม แต่เฮามาจากสวรรค์ตี้อยู่ตั้งบน แล้วหมูต๋านก็เป็นของโลกนี้ แต่เฮาบ่ใจเป็นของโลกนี้ 24 เฮาเลยบอกวามหมูต๋านจะตายในตอนตี้อยู่ยังเป็นคนบาปอยู่ แม่นแล้ว หมูต๋านจะตายในตอนตี้อยู่ยังเป็นคนบาปอยู่แน ๆ ถ้าหมูต๋านบ่ใจว่า เฮาเป็นคนนั้นตีเฮาบอกวามเฮาเป็น”ฉิ

25 หมูผู้นำจาวยิกก็ถามพระองค์ว่า “แล้วต๋านเป็นไฟ” พระ เยชูก็ตอบว่า “เฮาเป็นคนนั้นตีเฮาบอกวามหมูต๋านตั้งแต่เก้าแล้ว

26 แต่ ๆ เฮามีหลายเรื่องตีจะว่าหื้อหมูต๋านกับตัดสินลง โต หมูต๋าน แต่เฮาจะอู้กาเรื่องตีเฮาได้ยินจากพระองค์ผู้ตีใจเฮามาหื้อคนโน โย ย้อนพระองค์อู้ความจริง”

27 (หมูเขาบ่เข้า ใจว่าพระ เยชูกำ ลังอู้ถึงพระ บิดา) 28 จา อันพระ เยชูก็อู้แหมว่า “เมื่อหมูต๋านยกบุตร มนุษย์ขึ้น ๕ หมูต๋านก็จะอู้ว่าเฮาเป็นคนนั้นละ เฮาบ่ได้เหยย ะตามใจตี้ว เก้า แต่เฮาอู้สิ่งตี้วพระ บิดาสอนเฮามา 29 พระองค์ผู้ตีใจเฮามาก็อยู่กับเฮาตวย พระองค์บ่เกลละเฮาไว้หื้ออยู่คนเดียว ย้อนเฮาเหยย ะตาม ใจพระองค์ตลอด” 30 บ่า กองพระ เยชูอู้จา อี้ ก็มีหลายคนใจอ้วางใจพระองค์

ความจริงเหยยหื้อเฮามีอิสระ

31 พระ เยชูก็อู้กับจาวยิกตีอ้วาง ใจในพระองค์ว่า “ถ้าหมูต๋านยึดถือในกำสั่งสอนของเฮา

ฉิ 8:24 8:24 อพย. 3:14
พระเยชูถูกเขิงบนไม้กางเขน

๕ 8:28 8:28 ยกบุตรมนุษย์ขึ้น หมายถึง

หมูด่านก็เป็นสาวกของเขาแต่ๆ 32 หมูด่านจะรู้จักความจริงแล้วความจริงนั้นก็เยียะหื้อหมูด่านมีอิสระ”

33 หมูเขาอู้ว่า “หมูเขาเป็นลูก หลานของอับ รา ฮัมบ่เกยเป็นซี่ข้าไฟ เยียะหยังอาจารย์อู้ว่า ‘หมูด่านจะมีอิสระ’”

34 พระ เยชูตอบว่า “เขาจะบอกความจริงแก่ด้านตั้งหลายว่า แต่ๆ แล้วกู้คนดีเยียะบาปก็เป็นซี่ข้าของความบาป 35 ซี่ข้าบ่ใจ้คนในครอบครัว แต่ลูกเป็นคนในครอบครัวตลอดไป

36 ถ้าพระ บุตรหื้อหมูด่านมีอิสระ หมูด่านก็จะมีอิสระแต่ๆ

37 เขาอู้ว่าหมูด่านเป็นลูก หลานของอับ รา ฮัมแต่หมูด่านอิหาตางจะฆ่าเขา ย้อนว่าหมูด่านบ่ยอม

ฮัมกำสั่งสอนของเขา 38 เขาบอกหมูด่านถึงสิ่งดี้พระบิดาของเขาเยีย ะหื้อเขาเห็น แต่หมูด่านก็เยียะสิ่งดี้ไ้ดยินจากบ้อของหมูด่าน”

39 หมูเขาอู้ว่า “อับ รา ฮัมเป็นบ้ออัยแม่หมอนของหมูเขา” พระ เยชูเลยอู้ว่า “ถ้าหมูด่านเป็นลูก หลานของอับ

รา ฮัมแต่ๆ หมูด่านก็จะเยีย ะตามดี้อับ รา ฮัมเยีย ะ

40 เขาเป็นคนบอกความจริงถึงสิ่งดี้เขาไ้ดยินจากพระเจ้า แต่หมูด่านก็อิหาตางดี้จะฆ่าเขา อับ รา ฮัมบ่เกยเยียะจา อี้เนอ 41 หมูด่านเยีย ะตามดี้อ้อของหมูด่านเยีย ะ”

หมูจาวยิวก็อู้กับพระ เยชูว่า “หมูเขาบ่ใจ้ลูกจู้ พระเจ้าเต้าอันดี้เป็นบ้อของหมูเขา”

42 พระ เยชูก็อู้ว่า “ถ้าพระเจ้าเป็นบ้อของหมูด่านแต่ๆ หมูด่านก็จะฮักเขา ย้อนเขามาจากพระเจ้าและเขาอยู่เน้แล้วเขาบ่ไ้ดมาโดยตาม ใจ้ตัวเก้ว แต่พระเจ้าใจ้เขามา 43 เยียะหยังหมูด่านบ่เข้า ใจ้เรื่องดี้เขาอู้ ย้อนว่าหมูด่านอดฟังกำสอนของเขาบ่ไ้ 44 หมูด่านมาจากบ้อของหมูด่านคือมารแล้วหมูด่านก็ไ้เยีย ะตามความต้อ งกำนของบ้อหมูด่าน

ตั้งแต่แก้มารก็เป็นซาตกร และบ่เกยอยู่ฝ่ายความจริงเลย
 ย้อนมันบ่มีความจริงในตัวของมัน เมื่อมันอู้กำจู้ มันก็เยีย
 ะตำมสันดานของมัน ย้อนว่ามันซี้จู้กับเป็นป้อของกำนจ ๖
 45 ย้อนจา อั้น เมื่อเฮาอู้ความจริงกับหมู่ต๋าน
 หมู่ต๋านกับเลื้อเฮา 46 มิไฟฟ่องในหมู่ต๋านตั้งจี้หื้อเห็นว่าเฮาเยีย
 ะบาบ แล้วเยียะหยังหมู่ต๋านบ่ยอมเลื้อเฮาเมื่อเฮาอู้ความจริง
 47 คนของพระเจ้าก็ฟังกำอู้ของพระเจ้า
 แต่ดีหมู่ต๋านบ่ยอมฟังเฮาก็ย้อนว่าหมู่ต๋านบ่ใจคนของพระเจ้า”

พระเยซูเป็นอยู่ก่อนอับราฮัมเกิด

48 หมู่จาวยิวก็อู้ว่า “หมู่เฮาอู้ผิดดีไหน ดีว่าต๋านเป็นจาวสะ
 มาเรีย ฆิ กับโดนผีเข้าตวย”

49 พระเยซูก็อู้ว่า “เฮาบได้โดนผีเข้า แต่เฮาหื้อเกียรดีพระ
 บิดาของเฮา แต่หมู่ต๋านก็ดูถูกดูแควนเฮา
 50 เฮาบ่เซาะหากายกย่องสรรเสริญหื้อตัวเก่า
 แต่พระเจ้าเป็นผู้เซาะหาหื้อเฮา และพระองค์ก็เป็นผู้ตัดสินเข้าข้างเฮา
 51 เฮาบอกความจริงแก่ต๋านตั้ง หลายว่า ถ้าไฟคนใดเยีย
 ะตำมคำสั่งสอนของเฮา คนนั้นก็จะมีวันต๋าย”

52 หมู่จาวยิวก็อู้กับพระองค์ว่า “ต่อนนี้เฮาฮู้แล้วว่าต๋านโดนผีฮ้าย๗เข้าแเน่
 ย้อนอับราฮัมกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจาก็ต๋ายกันไปแล้ว
 แต่ต๋านอู้ว่า ‘ไฟคนใดดีเยียะตำมคำสั่งสอนของเฮาก็จะมีวันต๋าย’
 53 ต๋านเป็นใหญ่ไกเหลืออับราฮัม บ้ออู้ยแม่หม่อนของเฮากา
 ย้อนอับราฮัมกับผู้เป็นปากเป็นเสียงแดนพระเจาก็ต๋ายกันไปแล้ว
 ต๋านก็คิดว่าต๋านเป็นไฟ”

๖ 8:44 8:44 ป้อของกำนจ หมายถึง เป็นต้นเหตุของกำนจทั้งหมด ฆิ 8:48
 8:48 ยน. 4:9 ๗ 8:52 8:52 ในภาษากรีก เป็นคำว่า บ่สะอาด

54 พระเยซูตอบว่า “ถ้าเขายกย่องสรรเสริญตัว เก่า
 กายยกย่องสรรเสริญนั้นก็มีความหมายอะไรเลย พระ
 บิดาของเขารู้ดีว่าผมท่านอ้างว่าเป็นพระเจ้าของหมูด่านนั้นน่าจะ
 เป็นผู้ที่ยกย่องสรรเสริญเขา 55 แต่ๆ แล้ว หมูด่านบู้
 จักพระองค์ แต่เขาบู้ จักพระองค์ ถ้าเขาบู้ว่าเขาบู้
 จักพระองค์ เขาก็เป็นคนขี้จเหมือนหมูด่าน แต่เขาบู้
 จักพระองค์กับเยีย ะตามดีพระองค์บอกเขา 56 อับ รา
 ฮัมบ้ออัยแม่หมอนของหมูด่านดี ใจดีจะหันวันดีเฮามา
 เขาได้หันลวงหน้าแล้ว กับดีใจแล้วตาย”

57 หมูจาวียูกู้ว่า “ด้านอายุยังบ่ถึงห้าสิบเลย
 ด้านเกยหันอับราฮัมได้จาใด”

58 พระเยซูตอบว่า “เขายกความจริงแก่ด้านตั้ง
 หลายว่า กอนอับ รา ฮัมเกิด เขาก็เป็นอยู่แล้ว”

59 คนหมูด่านก็เลยหีบบ่า หินขึ้นมาจะขว้างพระ เยชู
 แต่พระองค์ก็หลบออกจากพระวิหารไป

9

พระเยซูรักษาคนตาบอดตั้งแต่เกิด

1 บ่า กองพระ เยชูกำ ลังเดี่ยวตางอยู่
 พระองค์ก็หันบ้อ จายตาบอดตั้งแต่เกิดคนหนึ่ง

2 แล้วหมูสาวกของพระองค์ก็ถามว่า “อา จ่า รัช
 บาบของไฟกันดีเยีย ะหือบ้อ จายคนนี้เกิดมาตาบอด
 บาบของเขากว่าของบ้อแม่เขา”

3 พระ เยชูก็ตอบว่า “บใจบาบของเขากา
 ว่าของบ้อแม่เขา แต่ดีบ้อ จายคนนี้ตาบอดก็เปือคนตั้ง
 หลายจะได้หันฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าผ่านตางจี

วิตของเขา 4 ต่อนเมื่อวันหมูเขาต้องเยีย
 ะกานของพระองค์ผู้ดีใจเฮามา นั้น ย่อนต่อนเมื่อคืนกำ

ลังมา แล้วจะมีไฟเขีย ะกานได้ 5 เมื่อเขาอยู่ในโลกนี้ เขาก็เป็นความเป้งแ่งของโลก”

6 บ่ากองพระเยซูอุ้อจาอันแล้ว พระองคก็ถ่มน้ำลายแตวกับขี้ ดินจนเป็นขี้ เปอะ แล้วแปดต่าของป้อ จายต่าบอด 7 แล้วพระองคก็บอกกับเขาว่า “ไปล้างต่าตีสระสิ โล อัมเตอะ” (สิ โล อัม เป้ว ใจไป) ป้อ จายคนนั้นก็ไปล้างต่าตีสระสิ โล อัม เมื่อออกไป เขาก็พ้อหันได้

8 หมู่จาวบ้านกับคนตัง หลายตีก็เกยหันเขาเป็นขอ ตานก็อุ้อกันว่า “ป้อจายคนนี้บ่ใจก่าตีเกยนั่งขอตานอยู่”

9 พองก็อุ้อว่า “แม่่นเขาแล้ว” พองก็ว่า “บ่แม่่น หน้าเหมือนกันบ่ตาย” แล้วป้อจายคนนั้นก็บอกว่า “แม่่นแล้ว เป็นเฮาเนยะ”

10 แล้วหมู่เขาก็ถามเขาแหมว่า “ต่านพ้อหันได้จาใด”

11 ป้อ จายคนนั้นก็ตอบว่า “ป้อ จายตีจื้อเยซูเป้งขี้ เปอะแปดต่าของเฮาแล้วบอกหื้อเฮาไปล้างต่าตีสระสิ โล อัม เมื่อเฮา ไปล้างต่าตีสระนั้น แล้วเฮาก็พ้อหันได้”

12 คนตังหลายก็ถามเขาว่า “แล้วป้อจายคนนั้นอยู่ตีไหน” เขาก็ตอบว่า “เฮาบ่ฮู้”

หมู่ฟาริสีสอบสวนป้อจายตีหายต่าบอด

13 หมู่เขาก็ปาป้อ จายตีเกยต่าบอดคนนั้นไปหาหมู่ฟาริสี 14 วันตีพระเยซูเป้งขี้เปอะแปดต่าเขาหื้อหายบอดนั้นเป็นวันสะ บา โต 15 หมู่ฟาริสีก็ถามเขาว่า เขาพ้อหันได้จาใด ป้อ จายคนนี้ก็ตอบว่า “เขาเอาขี้ เปอะแปดต่าของเฮา แล้วเฮาก็ไปล้างต่าก็พ้อหันได้”

16 ฟาริสีบางคนก็อุ้อว่า “ป้อจายคนนั้นบ่ได้มาจากพระเจ้า ย้อนว่าเขาบ่ได้ฮัก ซากฎวันสะ บา โต” แต่บางคนอุ้อว่า

“คนบาปจะเยียะหมาย สำคัญจา อี้ได้จาใด” แล้วกำ กัดของหมู่เขาก็แตกกัน

17 หมู่ฟา ริ สีกิเลยถามป้อ จายคนนี้แห่มว้า “เจ้ากิดจาใดเรื่องป้อ จายคนนั้น ย้อนเจ้าเป็นคนดีเขาเยียะหือต่ำของเจ้าหายบอด” ป้อ จายคนนี้กิดตอบว่า “เขาเป็นผู้เป็นปากเป็นเสียงแด่นพระเจ้า”

18 หมู่ผู้นำจาวิวบ่ยอมเจ้าว่าป้อ จายคนนี้เกยต่ำ บอดแล้วบ่า เดียวนี้ก็พอเห็นได้ หมู่เขาก็เลยฮ้องป้อแม่ของป้อ จายคนนี้มา 19 แล้วถามว่า “ป้อ จายคนนี้เป็นลูก บ่าวของด้านแม่นก้อ ตี้ด้านบอกว่าเขาต่ำบอดตั้งแต่กิดนั้น แล้วเยียะหยังเขาถึงพอเห็นได้”

20 ป้อแม่ป้อ จายคนนี้ก็ตอบว่า “เฮาฮู้ว่าป้อ จายคนนี้เป็นลูก บ่าวของเฮา แล้วเฮาก็ฮู้ว่า เขาต่ำบอดตั้งแต่กิดแล้ว 21 แต่เฮาบ่ฮู้ว่าเยียะหยังบ่า เดียวนี้เขาถึงพอเห็นได้ แล้วไฟเยียะหือเขาหายบอดเฮาก็บ่ฮู้เหมือนกัน ไปถามเขาเอาเตอะ เขาใหญ่แล้ว เขาตึงเล่าเรื่องของเขาคนเดียวได้”

22 ตี้ป้อแม่ของป้อจายคนนี้อู้จาอัน ก็ย้อนว่ากำหมู่ผู้นำจาวิว ย้อนหมู่ผู้นำจาวิวตกลงกันไว้ว่า ถ้าคนใดยอม ฮับว่าพระ เยชูเป็นพระ คริสต์ ก็หือไล่คนนั้นออกจากสมาชิกธรรม ศาลา 23 จาอันป้อแม่ของป้อจายคนนี้เลยฮู้ว่า “เขาใหญ่แล้ว ไปถามเขาเอาเตอะ”

24 หมู่ผู้นำจาวิวเลยฮ้องป้อจายตี้เกยต่ำบอดคนนั้นมาแห่มเตื่อหนึ่ง แล้วก็บอกกับเขาว่า “เจ้าต้องสาบานต่อ หน้าพระเจ้าว่าจะฮู้ความจริง” ๘ เฮาฮู้ว่าป้อ

๘ 9:24 9:24 ถ้าแป๋ตรงๆ กับภาษากรีกจะเป็น หือเกียรติพระเจ้า เชิงเป็นสำนวนหือฮู้ความจริง

จายคนนั้นเป็นคนบาบ”

25 เขาก็ตอบว่า “ป้อ จายคนนั้นเป็นคนบาบก่อนเขาอยู่
เขาอยู่กำว่าเขาเคยตำบอดแล้วบ่าเดี๋ยวนี้ก็พอเห็นได้แล้ว”

26 คนหมูนั้นก็ถามเขาแหมว่า “เขาเยียะอะหยังกับเจ้าพ่อง
แล้วเขาเยียะจาใดหื้อตำของเจ้าหายบอด”

27 ป้อ จายคนนี้ก็ตอบว่า “เขาบอกลมู๋ตันไปแล้ว
แต่หมู๋ตันก็บ่ได้ฟัง จะหื้อเขาเล่าแหมเพื่อเยียะหยัง
หมู๋ตันไค้เป็นสาวกของเขาตวยกา”

28 หมู๋ผู้นำจาวยิวเลยเสี้ยป้อ จายคนนี้ว่า
“เจ้าเป็นสาวกของเขา แต่หมู๋เขาเป็นสาวกของโมเสสกัน

29 หมู๋เขาอยู่ว่าพระเจ้าได้อู้กับโมเสส แต่ป้อ
จายคนนี้ลุกไไหนมาเขาก็บ่อยู่”

30 แล้วป้อ จายคนนี้ก็ตอบว่า “มันตึงจืดแต่ๆ
ดีหมู๋ตันบ่อยู่ว่าเขาลุกไไหนมา แต่เขาก็เยีย
ะหื้อตำของเขาหายบอด 31 หมู๋เขาอยู่ว่าพระเจ้าบ่ฟังคนบาบ
แต่ถ้าใผคนใดเก้ กั้วพระเจ้าและเยียะตามความต้อ
งก้านของพระองค์ พระองค์ก็ฟังคนนั้น

32 ตั้งเมื่อเก้าสร้างโลก ยังบ่เคยมีใผได้ยินว่า
มีใผคนใดเยียะหื้อคนตำบอดตั้งแต่เกิดพอเห็นได้

33 ถ้าเขาบ่ได้มาจากพระเจ้า เขาก็เยียะจาอื่บได้”

34 หมู๋ผู้นำจาวยิวบอกป้อ จายคนนี้ว่า “ตันหนะกำ
บาบมาตั้งแต่เกิด ก้ามาสอนเขาได้จาใด”
แล้วหมู๋เขาก็ไล่เห็บป้อจายคนนั้นออกไป

ตำบอดฝ่ายจิตวิญญาณ

35 เมื่อพระ เยชู ได้ยินว่ามีอะ หยงเกิดขึ้นกับป้อ จายตี๋เกยตำบลอดคนนั้นฟอง พระองค์ก็เลยไปหาเขา กับถามเขาว่า “ต้านเจ็อวางใจในบุตรมนุษย์กา”

36 ป้อ จายคนนั้นก็ตอบว่า “ต้านครับ ไฟคือบุตร มนุษย์ตี๋เฮาจะเจ็อวางใจเขาได้”

37 พระ เยชู ก็ตอบว่า “ต้านก็หันเขาแล้ว เขาก็คือคนตี๋กำ ลังอู้ยู่กับต้านนี่ล่อ”

38 แล้วป้อ จายคนนั้นก็อู้ว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพเจ้าเจ็อวาง ใจในพระองค์” แล้วป้อ จายคนนั้นก็กราบไหว้พระเยชู

39 แล้วพระ เยชู ก็อู้ว่า “เฮามาเป็๋อตัดสินโลกนี้ เป็๋อหื้อคนตำ บอดฟ้อหันได้ กับหื้อคนตี๋ก็คิดว่าตัวเก่าฟ้อหัน ก็กายเป็นตำบลอด”

40 แล้วหมู่ฟา ริ สีตี้อยู่ตำหันไต่ยินพระ เยชู อู้จา อัน ก็เลยอู้กับพระองค์ว่า “ต้านว่าหมู่เฮาตำบลอดตวยกา”

41 พระ เยชู ก็บอกว่า “ถ้าหมู่ต้านตำบลอด หมู่ต้านกับมีบาปอะหยัง แต่ย่อนว่าบ่าเดี่ยวนี้หมู่ต้านบอกว่า ‘เฮาฟ้อหัน’ หมู่ต้านก็ยังเป็นคนบาปอยู่”

10

พระเยชูอู้เรื่อง คนเลี้ยงแกะกับแกะ

1 พระ เยชู อู้ว่า “เฮาจะบอกความจริงแก่ต้านตั้ง หลายว่า คนตี๋บได้เข้าคอกแกะตางปะ ตู แต่ลักเข้าไปตางอื่น ก็เป็นคนซี่ ลูักกับเป็นโจร์

2 แต่คนตี๋เข้าคอกแกะตางปะ ตู ก็เป็นคนเลี้ยงแกะหมู่นั้น

3 คนเผ่าปะ ตู ก็เปิดปะ ตู หื้อเขา แกะก็ฟังเสียงของเขา เขาฮ้องแกะของตัวเก่าตำมจ็อของมัน

แล้วก็ปาแกะออกจากคอก⁴ เมื่อต้อนแกะของตัวออกจากคอกหมดแล้ว เขาก็เดียนำหน้าแกะ แล้วแกะก็ต้อนตามเขาไป ย้อนแกะผู้⁵ จักเสียงคนเลี้ยง⁵ แกะจะบ่ตวยคนอื่น แต่จะหนีจากคนนั้นไปเหยีย ย้อนบ่ผู้จักเสียงคนอื่นต๊ับใจคนเลี้ยง”⁶ พระเยซูอุ้เรื่องกำ เฝียบนี้หื้อหมู่เขาฟัง แต่หมู่เขาก็บ่เข้าใจว่าพระองค์หมายเล็งอะหยัง

พระเยซูเป็นปะตู่คอกแกะ

⁷ พระเยซูอุ้แห่มว “เฮาบอกความจริงแก่ต๋านตั้งหลายว่า เฮาเป็นปะ ตู่คอกแกะ⁸ กู้คนตีมาก่อนเฮาก็เป็นคนซี้ ลักกับเป็นโจร แต่แกะก็บ่ได้ฟังเสียงของเขา⁹ เฮาเป็นปะ ตู่ คนตีเข้ามาตางเฮาก็จะรอด เขาจะเข้าๆ ออกๆ กับปะกับหญ้าเขียวอุ้มหุ่ม¹⁰ คนซี้ ลักนั้นก็มาเปื้อลัก ฆ่า กับทำลายเต้า อั้น แต่เฮามาเปื้อคนตีเป็นแกะของเฮาจะมีจิต เริงบ่ขาดอะหยังเลย

พระเยซูเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี

¹¹ “เฮาเป็นคนเลี้ยงแกะที่ดี คนเลี้ยงแกะที่ดีนั้นก็ยอมสละจิตตัวเก่าเปื้อแกะของเขา¹² ลูกจ้างบ่ใจคนเลี้ยงดีเป็นเจ้าของแกะ เมื่อเขาหันหมาป่ามา เขาก็จะละแกะไว้ แล้วหนีไป หม่าป่าก็จะจาบเอาแกะไปเหยีย และเหยียหื้อหมู่แกะแตกขะแลขะแจไป¹³ ลูกจ้างก็หนี ย้อนเขาเป็นกำลูกจ้าง กับเขาบ่ได้หวังแกะเลย

¹⁴ “เฮาเป็นคนเลี้ยงแกะที่ดี เฮาผู้¹⁵ จักแกะของเฮาแกะของเฮาก็ผู้¹⁵ จักเฮา¹⁵ เหมือนกับตีพระ บิดาผู้¹⁵ จักเฮากับเฮาก็ผู้¹⁵ จักพระ บิดา แล้วเฮาก็สละจิตหื้อแกะของเฮา¹⁶ เฮามีแกะตัวอื่นต๊ับใจของคอกนี้แกะหมู่นั้นเฮาก็ต้องปามาตวย กับแกะหมู่นั้นก็จะฟังเสียงเฮา แล้วเฮาก็จะเอาแกะมาเปาะเป็นหมู่เดียวกันตีมีคนเลี้ยงคนเดียวเต้า

อัน ¹⁷ พระบิดาฮักเฮา ย้อนว่าเฮายอมสละจิตของเฮาเพื่อจะฮับจิตนั้นคืนมา ¹⁸ บ่มีไฟเอาจิตของเฮาไปจากเฮาได้ แต่เฮาเต็มใจสละจิตของเฮา เฮามีสิทธิอำนาจตี้จะสละจิตของเฮากับมีสิทธิอำนาจตี้จะเอาจิตของเฮาคืนมา นี่เป็นกำลังดีพระบิดาหือเฮา”

¹⁹ บ่ากองพระเยซูจู้จาอัน ก็เกิดก้านแตกแยกกันแหมในหมู่จาวยิว
²⁰ หลายคนอู้ว่า “เขาโดนผีเข้าจนเป็นผี บ้าไปแล้วไปฟังเขาเยียะหยัง”

²¹ แต่คนอื่นก็อู้ว่า “คนตีโดนผีเข้าจะจู้จา อี้ได้จาใดผีจะเยียะหือคนตำบอดฟ้อหันได้ด้วยกา”

จาวยิวบ่ยอมฮับกำอู้ของพระเยซู

²² ตอนนั้นเป็นหน้าหนาว มิงงานเลี้ยงฉลองพระวิหารตี้กรุงเยรูซาเล็ม ²³ พระเยซูกำสังเตียวอยู่ตี้ระเบียบึงหนึ่งในพระวิหารจือ ระเบียบึงของซาโลมอน ²⁴ หมู่จาวยิวก็เข้ามาแวดพระองค์แล้วก็ถามพระองค์ว่า “ท่านจะหือเฮาสงสัยว่าท่านเป็นไฟไปแหมเมนเต้า ไใดถ้าท่านเป็นพระ คริสต์แต่ก็หือบอกเฮามาซ้อๆ เลย” ²⁵ พระ

เยซูก็ตอบว่า “เฮาบอกหมู่ท่านไปแล้ว แต่หมู่ท่านก็บ่ยอมเจ้อสิ่งตีเฮาเยียะ โดยสิทธิอำนาจของพระบิดาก็เยียะหือหันแล้วว่า เฮาเป็นไฟ ²⁶ แต่หมู่ท่านก็บ่เจ้อย่อนว่าหมู่ท่านบ่ใจ้แกะของเฮ

²⁷ แกะของเฮาก็ฟังเสียงของเฮา กับเฮาก็ฮู้จักแกะหมู่ นั้นกับแกะหมู่ นั้นก็ตวยเฮามา ²⁸ เฮาหือจี้ วิตนิ รันดร์กับแกะหมู่ นั้น แกะหมู่ นั้นก็จะบ่มีวันฉิบหายกับบ่มีไฟลู่เอาแกะหมู่ นั้นไปจากมือเฮาได้ ²⁹ พระบิดาของเฮาผู้ตีหือแกะหมู่ นั้นกับเฮาก็เป็นใหญ่เหลือกู้สิ่งก้ออย่าง

กับมีไฟลุ้เอาแกะหมู่นั้นไปจากพระองค์ได้ 30 เขากับพระบิดาก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน”

31 หมูจาวยิวก็เลยหิบบ่าหินขึ้นมากะจะขว้างพระองค์แหมเตื่อ
32 พระเยซูก็อุ้กับหมูเขาว่า “เฮาเยียะหื้อหมู่ต้านหันก้านดีหลายอย่างตีมาจากพระบิดาหมู่ต้านหิบบ่าหินขึ้นมากะจะขว้างเฮาหื้อต่ายย้อนก้านดีเรื่องไหน”

33 หมูจาวยิวก็ตอบพระองค์ว่า “ดีเฮาจะเอาบ่าหินขว้างต้าน บ่ใจ้ย้อนก้านดีนั้นแต่ย้อนว่าต้านอุ้หมิ่นประมาทพระเจ้าต้านเป็นก้าคนแต่ยกตัวเก่าเป็นพระเจ้า”

34 พระเยซูก็ตอบว่า “ในบทบัญญัติของหมู่ต้านมีก้าของพระเจ้าตีเขียนไว้บ่ใจ้ก้าว่า ‘พระเจ้าอุ้ว่า หมู่ต้านเป็นเทพเจ้าตั้งหลาย’ ฒ
35 เฮาฮู้ว่าสิ่งตีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ก็ถูกต้องตลอดแล้วพระเจ้าบ่ได้อุ้หมิ่นประมาทเมื่อฮ้องคนตีฮับถ้อยก้าของพระองค์ว่าเป็นเทพเจ้าตั้งหลาย

36 แล้วหมู่ต้านจะว่าหื้อคนตีพระบิดาเลือกและใจ้มาในโลกบอกว่า ‘ต้านอุ้หมิ่นประมาทพระเจ้า’ ย้อนเฮาได้ฮู้ว่าเฮาเป็นพระบุตรของพระเจ้าจ่าอันก้า 37 ถ้าเฮาบ่เยียะก้านของพระบิดาของเฮาก็บ่ต้องเจือวางใจ้ในเฮา 38 แต่ถ้าเฮาเยียะก้านของพระบิดาเถิง แม้ว่าหมู่ต้านจะบ่เจือวางใจ้เฮาก็หื้อเจือในก้านนั้นแต่อะ เบื่อหมู่ต้านจะได้ฮู้กับเข้าใจ้ว่าพระบิดาก็อยู่ในเฮาและเฮาก็อยู่ในพระบิดา”

39 หมู่เขาก็อธิจะยับพระองค์แหมเตื่อแต่พระองค์ก็รอดป็นจากมือหมู่เขาไปได้

40 แล้วพระองค์ก็ข้ามแม่น้ำจอร์แดนไปแหมเมดิกัน
 ไปตั้งก่อนยอห์นเถยหื้อบัพติศมา แล้วพระองค์ก็ย่างอยู่ดีเห็น
 41 คนนักขนาดก็ปากันมาหาพระองค์ แล้วก็อยู่ว่า
 “ยอห์นบ่ได้เถย ะหมาย สำคัญอะ หยังเลย
 แต่กูสิ่งดียอห์น ได้อุ้เถิงบ้อ จายคนนี้ก็เป็ความจริง”
 42 กับมีหลายคนดีเห็นเจ้อวางใจพระองค์

11

ลาซารัสตาย

1 มีบ้อ จายคนหนึ่งจ้อลาซา รัศก่า ลังบ่สบาย
 เขาอยู่ดีหมู่บ้านเบธานีกับมารีย์ตั้งมารธาปีสาวของเขา 2 มา
 รีย์คนนี้เป็นแม่ ถึงดีเอาน้ำมันหอมถอกลงบนตีนของพระ
 เยชู แล้วเอาผมของตัวเก่าเจ็ดตีนหื้อพระองค์
 ลาซา รัศบ่สบายก็เป็น้อง บ่าวของมา รีย์คนนี้
 3 ปีสาวตั้งสองคนของเขา ก็ใจคนไปบอกพระ เยชูว่า “อา
 จ่ารย์ คนดี้อ่าจ่ารย์ฮักก่าลังบ่สบาย”

4 บ่า กองพระ เยชูได้ยินจา อั้น พระองค์ก็อยู่ว่า
 “สุด ตายแล้ว ผลของก่านบ่สบายนี้กับใจความตาย
 เบื่อคนจะได้เห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า กับของพระ
 บุตรของพระองค์ผ่านก่านบ่สบายนี้” 5 พระ
 เยชูฮักมาร ธากับน้อง สาวของนางตั้งลาซา
 รัศตาย 6 ต่อนพระองค์ได้ยินว่าลาซา รัศบ่สบาย
 พระองค์ก็ย่างอยู่ดีเก่าไปแหมสองวัน 7 หลัง
 จากนั้นพระองค์ก็บอกกับสาวก่าว่า “เฮาบักไปแคว้นยู
 เดียกันเต้อะ”

8 หมูสาวกก็อยู่กับพระองค์ว่า “อา จำ รย บ่ก็วันมานี้หมูจาวยิวดีหั้นฮีเอาบ่า หินจะขว้างอา จำ รยหื้อต่าย อาจำรยยังจะไปดีหั้นแหมก”

9 พระ เยชูตอบว่า “ตอนเมื่อวันมีสิบสองจั่ว โมงบ่ใจ้กา ถ้าไฟเตียวตอนเมื่อวันก็จะบ่ช้องสะดุดยอนมีแสงสว่างของโลกนี้
10 แต่ถ้าไฟเตียวตอนเมื่อคืนก็จะช้องสะดุดยอนบ่มีแสงสว่าง”

11 หลัง จากดี้พระองค์จำจ่า อันแล้ว พระองค์ก็บ่อกกับหมูสาวกแหมว่า “ลาซา รัสเป็อนของเฮาหลับไปแล้ว แต่เฮาจะไปดีหั้นเป็องเฮาหื้อลุกขึ้นมา”

12 สาวกของพระองค์ก็จำว่า “อา จำ รย ถ้าเขาหลับอยู่ เขาก็ยังแควนขึ้นแล้วก่า”

13 พระ เยชูหมาย เถิงว่าลาซา รัสต่ายแล้ว แต่หมูสาวกก็ดำพะองค์หมาย เถิงเขานอนหลับบ่ต่าย

14 จา อันพระ เยชูก็เลยอุ้ชื่อๆ กับหมูเขาว่า “ลาซา รัสต่ายแล้ว 15 และยอนเฮาหั้นแกหมู่ต่าน เฮาเถิงดี ใจดีบ่ได้อยูดีหั้น เป็องหมู่ต่านจะได้เจ็ววาง ใจเฮานักขึ้น หมูเฮาไปหาเขากันเตอะ”

16 โรมัส (ดี้เขาช้องกันว่าแฝด) ก็อุ้กับสาวกคนอื่นว่า “หมู่เฮาไปกันเตอะ ไปต่ายตวยกันกับอาจำรย”

พระเยชูไปเถิงเบธานี

17 บ่า กองพระ เยชูไปเถิงหมู่บ้านเบ ธานี ก็ได้ข่าวว่าเขาเอาศพลาซา รัสไปฝังไว้ดี้อโมงค์ฝัง

ศพได้สี่วันแล้ว 18 หมู่บ้านเบธานีอยู่ใกล้กรุงเยรูซาเล็มห่างกันประมาณสามกิโล

19 หมู่จาวยิวหลายคนก็มาปลอบ ใจมาร ธากับมา รียดี้นอง บ่าของหมู่นางต่าย

20 เมื่อมารธา ได้ยินว่าพระเยซูมา นางก็เตียวออกไปหาเบื่อต่อน ฮับพระองค์ แต่มา รียยังอยู่ในเฮือน 21 แล้วมารธาอุ้งกับพระเยซูว่า “อาจำ รย์ ถ้าอาจำ รย์อยู่กับหมู่เฮา นื่อง บ่าวข้า เจ้าก็จะบ่ต่าย 22 แต่เถิงบ่าเตียวนี้ข้าเจ้าก็ฮู้ว่าพระเจ้าจะหื้อกู่สิ่งกู่อย่างดีอา จำรย์ขอ”

23 พระเยซูอุ้งว่า “นื่อง บ่าวของเจ้าจะเป็นขึ้นมามีจิ วิตแหมเตื่อ”

24 มารธาอุ้งว่า “ข้าเจ้าฮู้ว่าเขาจะเป็นขึ้นจากความต่ายในวันสุด ต่าย”

25 พระเยซูอุ้งกับมารธาว่า “เฮาเป็นผู้ดีเยีย ะหื้อคนเป็นขึ้นจากความต่ายและหื้อจิ วิตกับหมู่เขา กู้คนดีเจือวาง ใจเฮา เถิง แม้ต่ายไปแล้วก็ยังมีจิ วิตอยู่ 26 แล้วไฟดียังมีจิ วิตอยู่กับเจือวาง ใจเฮา เขาก็จะบ่มีวันต่าย มารธาเจ้าเจือจาอันก่อ”

27 มารธา ก็บอกรับพระองค์ว่า “อาจำ รย์ ข้า เจ้าเจือว่าอา จำ รย์เป็นพระ คริสต์ เป็นพระ บุตรของพระเจ้าตีว่ากันั้นว่าจะเข้ามาในโลกนี้”

พระเยซูให้

28 หลัง จากมารธาอุ้งจา อันแล้ว เขาก็บ่กไปฮ้องมา รียนื่อง สาวของเขามาสักอุ้งกันสองคนว่า “อา จำ รย์มาแล้ว ต้านถามหานองตวย” 29 บ่า กองมา รียได้ยินจา อันก็ฟั่งลุกไปหาพระ เยชู 30 พระองค์ยังบ่เข้าไปในหมู่บ้านเตื่อ พระองค์ยังอยู่เตื่อเก่าตีมารธาไปหา 31 แล้วหมู่จาวยิวตีมาปลอบ ใจมา รียหันมา รียฟั่งลุกออกจากเฮือนไป หมู่เขาก็กิดว่ามา รียจะไปให้ตีอโมงค์ฟั่ง ศพ หมู่เขาก็เลยตวยมา รียไป

32 เมื่อมา รีย์ไปเถิงตี้ ตี้พระ เยชูอยู่ที่เห็นพระ เยชู แล้วก็ยอบลงกราบตี้ตีนของพระองค์ แล้วอู้ว่า “อา จำ รย์ ถ้าอาจำรย์อยู่ตี้นี้น้องบ่าวข้าเจ้าก็จะบ่ตาย”

33 เมื่อพระ เยชูหันมา รีย์ให้ กับหมู่จาวยิวตี้ตวยมา รีย์มาตี้ปากันให้ตวย พระองค์ก็บ่มวน ใจกับตักใจ

34 แล้วพระองค์ก็อู้ว่า “หมู่ต่านเอาศพไปไว้ตี้นไหน” หมู่เขาก็ตอบว่า “อาจำรย์ ตวยมาผ่อเตื่อะ”

35 แล้วพระเยชูก็ให้

36 หมู่จาวยิวตี้ตวยมาอู้กันว่า “ผ่อลลอ บ้อจายคนนี้ฮักลาซา รีสนักขนาด”

37 แต่บางคนก็อู้ว่า “เขาเยีย ะหื้อคนต่าบอดผ่อเห็นได้ แล้วจ้วยลาซารัสบ่หื้อต่ายบ่ได้กา”

ลาซารัสเป็นขึ้นจากความต่าย

38 พระเยชูกับม่วน ใจแหมเตื่อ พระองค์ก็ไปเถิงอุโมงค์ฝัง ศพ อุโมงค์นั้นเป็นถ้ำ มีบา หินก้อนใหญ่ติดปากอุโมงค์อยู่

39 แล้วพระองค์ก็สั่งว่า “กั้งบ่า หินออกลลอ” มาร ธาปีสาวของลาซารัสก็อู้ว่า “อาจำรย์ เขาต่ายมาได้สี่วันแล้ว บ่าเตี่ยวศพก็เหม็นตั้งแล้วกา”

40 พระเยชูก็อู้ว่า “เฮาบอกเจ้าแล้วบ่ใจ้กาว่า ถ้าเจ้าเจ้อวาง ใจ้เฮา เจ้าก็จะเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า”

41 หมู่เขาก็เลยกั้งบ่า หินออก แล้วพระ เยชูก็แหงนหน้าขึ้นอธิษฐานว่า “ข้าแต่พระ บิดา ข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์ตี้พระองค์ฟังข้าพระองค์

42 กับข้าพระองค์ก็ฮู้ว่าพระองค์ฟังข้าพระองค์ตลอด ตี้ข้าพระองค์อู้จา อี้ก็ย่อนหันแกคนตั้ง หลายตี้อยูตี้นี้ เปื่อหมู่เขาจะได้เจื่อว่าพระองค์เป็นผู้ตี้ใจ้ข้าพระองค์มา”

43 บ่า กองพระ เยชูอุ้จา อันแล้ว พระองค์ก็ฮ้องเอิ้นขึ้นมาว่า “ลาซา รัสเหย ออกมาเตอะ” 44 แล้วลาซา รัสดีต้ายไปแล้วก็เตียวออกมาจากอุโมงค์ มีผ้าป็นมือป็นตีนกับหน้าเขาอยู่ พระ เยชูก็เลยบอกคนตั้ง หลายว่า “แก้ผ้าตีป็นเขาออก หื้อเขาเตียวไป”

หมู่ผู้นำจาวิววางแผนจะฆ่าพระเยชู

45 หมู่จาวิวตีมาหามา รียได้หันสิ่งดีพระ เยชูเยีย ะ ก็ปากันเจ้อวาง ใจพระองค์ 46 แต่มีบางคนในหมู่นั้น ไปเล้าสิ่งดีหันพระ เยชูเยีย ะหื้อหมู่ฟา ริ สีฟิง 47 แล้วหมู่หัวหน้าบุโรหิตกับหมู่ฟา ริ สีก็ฮ้องประชุมสภาแซ น เฮ ดริน แล้วหมู่เขาอุ้กันว่า “หมู่เฮาจะเยีย ะจาใดดี ป้อ จายคนนี่เยีย ะหมาย สำคัญหลายอย่างแล้ว 48 ถ้าเฮาป่อยหื้อเขาเยีย ะจา อี้ไปตักๆ คนตั้ง หลายก็จะปากันไปเจ้อเขาเหยียหมด แล้วหมู่โรมันก็จะมาทำลายตึงพระวิหารและตึงจำดของเฮา”

49 แต่มีป้อ จายคนนึ่งในหมู่นั้นจ้อ คา ยา ฟาส เขาเป็นมหาบุโรหิตในปีนั้น เขาก็อุ้ว่า “หมู่ด้านบ่ฮื้ออะ หยงเลย 50 หมู่ด้านบ่เข้า ใจว่า สำหรับหมู่ด้านแล้ว จะหื้อป้อ จายคนนึ่งต้ายเปือคนตึงหมด ก็ยงดีเหลือหื้อคนในจำดตึงหมดโดนทำลาย”

51 คา ยา ฟาสบ่ได้อู้จา อี้ขึ้นมากคนเตียว แต่ย่อนว่าเขาเป็นมหาบุโรหิตในปีนั้น พระเจ้าก็เลยหื้อเขาอุ้เป็นกำต วายตีกว่าพระเยชูจะต้ายเปือจาวิว 52 และพระองค์บ่ได้ต้ายเปือจาวิวเต้า อัน แต่เปือจะรวมคนของพระเจ้าตีแตกชะแลชะแแจไปไควโลกหื้อมาอยู่เป็น

53 ตั้งแต่นั้นหมู่ผู้นำจาวิวก็วางแผนจะฆ่าพระ เยชู 54 พระองค์ก็เลยบ่ออกไปไหนมาไหนอย่างเปิด

เผยในดีดีมีหมู่บ้านยิว แต่ออกจากหมู่บ้านเบธานีไปดีหมู่บ้านเอ ฟ รา อิม อยู่ใกล้ๆ ดีกัน ดารแห่ง แล้งแล้วพระองค์กับหมู่บ้านก็ย่างอยู่ดีนั้น

55 ตอนเมื่อใกล้ถึงงานปัสกาของจาวยิวหลายคนดีลูกบ้านนอกมากก็ปากันเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มเมื่อเยียะพีธิสั่งตัวที่อบริสุทธีก่อนงานนั้น 56 แล้วคนตั้งหลายก็ปากันเขาชะพ่อหาพระ เยชู ตอนที่อยู่ในพระวิหารหมู่บ้านก็ถามกันว่า “ท่านก็ดีจาใด ป้อจายคนนั้นจะมงานก่อน” 57 แต่หมู่บ้านหน้าบโรหิตกับหมู่บ้านฟา ริ สี่ได้สั่งคนตั้ง หลายว่า ถ้าไฟเห็นพระ เยชูอยู่ดีไหนก็ต้องมาบอกหมู่บ้าน เขื่อหมู่บ้านจะไปยับพระองค์

12

มารีย์เอาน้ำมันหอมล้างตีนหื้อพระเยชู

1 ก่อนถึงงานปัสกา กาทวัน พระ เยชูก็มาดีหมู่บ้านเบธานีเชิงเป็นหมู่บ้านดีลาซา รัสอยู่ ลาซา รัสคนนี้ดีพระองค์เยียะหื้อเป็นขึ้นจากความตาย

2 หมู่คนดีเห็นจัดงาน เลียงหื้อพระองค์ มารธาก็จ้วยพ่อกอยเรื่องขอ งกินของว่า ตอนนั้นลาซารัสกินงินข้าวอยู่โต๊ะเดียวกันกับพระองค์ 3 มา

ริย์เอาน้ำมันหอมนารดาบริสุทธีรากาแปงมาประมาณเก็งลิตรแล้วก็ถอกใส่ตีนของพระเยชู แล้วเอาผมของตัวเก่าเจ็ดตีนหื้อพระองค์ไควตึงบ้านก็หอมน้ำมันหอมนั้นขนาด

4 แต่ยู ดาส อีส คา ริ โอท สาวกคนหนึ่งของพระเยชู คนดีจะหัก หลังพระองค์ ก็อู้ว่า

5 “เยียะหยังบเอาน้ำมันหอมนี้ไปขาย

แล้วเอาสตางค์มาปั่นหือกับคนตึกคนจัน
ถ้าชายจะได้สตางค์เหรียญถึงสามร้อย” ⁶ ตียู ดาสอุจา
อ๊ับใจว่าเขาเป็นห่วงคนตึก แต่ย่อนว่าเขาเป็นคนซี ลัก
ชอบลักสตางค์ในกงสตางค์ส่วนรวมตีเขาเป็นคนพ้อ
⁷ พระ เยชูก็อู้ว่า “ห้ามว่าหือนาง นางเยีย
ะจา อี้เปือจะเกีย มก้านฝิ่งศพของเฮา
⁸ คนตึกคนจันจะยังอยู่ตวยหมู่ตันไปตลอด
แต่เฮาจะบ่อยู่ตวยหมู่ตันไปตลอด”

หมู่หัวหน้าบุโรหิตวางแผนตีจะฆ่าลาซารัส

⁹ บ่า กองหมู่จาวิวจ่า นวนนั๊กไต้ยินว่าพระ
เยชูอยู่ตีหมู่บ้านเบ ธานี หมู่เขาก็เลยปากันไปตีหั้น
ย่อนไค่หั้นพระ เยชูกับลาซา รัส คนตีพระ
เยชูเยีย ะหือเป็นขึ้นจากความต่าย ¹⁰ จา อั้น
หมู่หัวหน้าบุโรหิตก็เลยวางแผนจะฆ่าลาซา
รัสตวย ¹¹ ย่อนลาซา รัสเป็นขึ้นจากความต่ายแต่ญ
หมู่จาวิวหลายคนก็เลยละหมู่ผู้นำจาวิวแล้วไปเจ็อวาง
ใจพระเยชู

หมู่คนต้อนฮับพระเยชูเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

¹² แหมวันนึ่งคนนั๊กขนาดตีมาฮ่วมงานปีส กา
ไต้ยินว่าพระ เยชูกำ ลังเข้ามาตีกรุงเยรูซาเล็ม
¹³ หมู่เขาก็ปากันเอากิ่งปาล์ม^๙ไปต้อน
ฮับพระองค์แล้วโหฮ้องว่า
“โฮซันนา”^๑

^๙ 12:13 12:13 เป็นก้านต้อนฮับคนตีมีจื่อเสียง กาวาคนสำคัญ

^๑ 12:13 12:13 ก้านนี้เป็นภาษาฮีบรูมีความหมายว่า “ขอโผดจ้วยหือรอด”
จาวิวใจเป็นคำสรรเสริญพระเจ้า

“ขอพระเจ้าปิ่นปอนผู้ตีมาในนามองค์พระ ผู้ เป็น
เจ้าเตอะเนอ”ณ

“ขอพระเจ้าปิ่นปอนกษัตริย์อิสราเอลเตอะเนอ”

¹⁴ พระ เยชูเอาลูกลาตัวหนึ่งขึ้นมา อย่างในพระ
คัมภีร์ดีเขียนไว้ว่า

¹⁵ “จาวเมืองศิโยนเหย บ่ต้องกำ
พ่อหันลอ กษัตริย์ของหมู่เจ้ากำลังมา
พระองค์ชี่ลูกลาอยู่”ด

¹⁶ ในตอนนั้นหมู่สาวกของพระองค์ยังบ่เข้าใจเรื่องนี้
แต่หลังจากตีพระ เยชูได้ ฮับเกียรติอันยิ่งใหญ่แล้ว
หมู่เขาก็กิดขึ้นได้ว่า พระ คัมภีร์ได้เขียนเกี่ยว กับพระ
เยชูถึงเรื่องนี้ไว้ กับหมู่เขาเป็นคนตีได้เยย ะจา
อันหือพระองค์

¹⁷ หมู่คนตีอยู่กับพระ เยชูตอนตีพระองค์ฮ้องลาซา
รัสออกจากอโมงค์ฝังศพ กับเยย ะหือลาซา
รัสเป็นขึ้นจากความตายนั้น ก็เป็นพยานในสิ่งตีเขาได้ยินได้หันมา

¹⁸ จา อันหลายคนก็ปากันมาหาพระ เยชู
ยอนได้ยินว่าพระองค์เยย ะหมาย สำคัญนี้ ¹⁹ หมู่ฟา ริ
สิก็อู้กันว่า “หันก่อ หมู่เฮาเยยอะฮยังเขา ก็บ่สำเร็จสักอย่าง
คนตีงโลกปากันไปติดตามเขาเหี้ยหมด”

จาวกริกไคปะพระเยชู

²⁰ มีจาวกริกบางคนในคนตั้ง หลายตีขึ้น ไปนมัส
กำ นพระเจ้าตีกรุงเยรูซาเล็มในหละ หว่างงานปีส กา

²¹ แล้วหมู่เขาก็ไปหาสาวกของพระ เยชูคนหนึ่ง จื่อ ฟิ ลิป
ตีมาจากหมู่บ้านเบธไซดาในแคว้นกาลิลี แล้วก็ขอฟีลิปว่า

“ท่านครับ เขาใ้ปะพระเยซู” ²² ฟิ ลิปก็เลยไปบอกอัน ดรูว์ แล้วเขาตังสองคนก็ไปบอกพระเยซู

²³ พระ เยซูก็อู้ว่า “ถึงเวลาแล้วตี้พระเจ้าจะเยียะหื้อหันถึงความยิ่งใหญ่ของบุตร มนุษย์ ²⁴ เขาบอกความจริงแก่ท่านตัง หลายว่า ถ้าเม็ดข้าวแห้งแล้วตกลงดิน ก็จะมีงอกขึ้นมาหื้อผลเหมหลายเม็ด แต่ถ้าบ่ตกลงดิน ก็จะเป็นกำเม็ดข้าวเม็ดเดียวเต้า อัน ²⁵ คนใดตี้ใจจี้ วิตหัน แก่ตัวเก่าในโลกนี้ คนนั้นก็ฮัก ษาจี้ วิตนั้นบ่ได้ก็จาย แต่ถ้าไฟใจจี้ วิตบ่หันแก่ตัวในโลกนี้ ก็จะมีฮัก ษาจี้ วิตไว้ได้จันฮับจี้ วิตนิ รัน ดร ²⁶ ไฟตี้ฮับ ใจ้เฮา ก็ตองติด ตามหลามตวยเฮามา เฮาอยู่ตี้ไหน ผู้ฮับ ใจ้ของเฮาก็จะอยู่ตี้ไหนตวย ไฟตี้ฮับ ใจ้เฮา พระเจ้าก็จะยกย่องคนนั้น

พระเยซูอู้ถึงความต่ายของพระองค์

²⁷ “ปา เตียวนี้เฮาตุ้กอกตุ้กใจ้ขนาด จะอู้จาใดตี้ จะหื้อเฮาอู้ว่า ‘พระ บิดาเจ้าข้า ขอโผดจ้วยข้าพระองค์หื้อบั้นเวลาแห่งความตุ้ก ยากนี้ตวยเตอะ’ จาอันกา บใจ้ ตี้เฮามาในโลกก็เปื้อเวลาแห่งความตุ้ก ยากนี้ ²⁸ ข้าแต่พระ บิดา ขอหื้อคนหันถึงความยิ่งใหญ่ของพระองค์” แล้วก็มีเสียงอู้จากตองฟ้าว่า “เฮาได้เยียะหื้อหันความยิ่งใหญ่แล้ว กับจะเยียะหื้อหันเหม”

²⁹ เมื่อคนตี้อยู่หันได้ยินเสียงนั้น บางคนก็อู้ว่าเป็นเสียงฟ้าฮ้อง แต่คนอื่นอู้ว่า “ทูตสวรรค์อู้กับท่าน”

³⁰ แล้วพระ เยซูก็บอกับหมู่เขาว่า “เสียงนี้ก็เปื้อหมู่ท่านบ่ใจ้เปื้อเฮา ³¹ ถึงเวลาตี้จะตัดสินลง โต้ ษโลกแล้ว ผู้ปกครองแห่งโลกนี้^๒ก็จะโดนไล่ออกไป

๒ 12:31 12:31 ผู้ปกครองโลกนี้ อ้างถึง ชาต่าน

32 เมื่อเขาถูกยกขึ้นจากแผ่นดินโลก^๓ เขาก็จะจูงนำผู้คนมาเงื้อมมือเขา” 33 พระเยซูเจ้า อธิ์เพื่อบอกให้รู้ว่าพระองค์จะตายจาได

34 คนตั้งหลายก็รู้ว่า “บทบัญญัติบอกหมู่เขาไว้ว่า พระคริสตเจ้าจะมีชีวิตตลอดไป แล้วเยียะหยิงต้านรู้ว่า ‘บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกขึ้น’ กับ ‘บุตรมนุษย์’ เป็นไฟ”

35 พระเยซูเจ้าว่า “แสงเงาของเขาคืออยู่กับหมู่ต้านไปแหลมสีกบิดสีกเมื่อหื้อเตียวไปตอนตียังมีแสงเงาอยู่ เพื่อบอกความมืดจะตวยบตันต้าน ย้อนคนตีเตียวในความมืดก็จะบั้นว่ากำ ลุ่งเตียวไปตางใด 36 ตอนตียังมีแสงเงาอยู่ ก็หื้อเงาเงาใจในแสงเงานั้นเตอะ เพื่อบอกต้านจะได้เป็นลูกของความเป้งเงา” บากองพระเยซูเจ้าจบแล้ว ก็ละหมู่เขาไปแล้วชอนตัวจากคนตั้งหลาย

หมู่จาวยิวบเงื้อมมือพระเยซู

37 เถิงแม้ว่าพระเยซูเยียะหมายสำคัญหลายอย่างหื้อหมู่เขาหัน แต่หมู่เขาก็ยังบเงื้อมมือพระองค์³⁸ เพื่อบอกเป็นไปตามตีอิสยาห์ผู้เป็นปากเป็นเสียงแทนพระเจ้าผู้ไว้ว่า

“องค์พระผู้เป็นเจ้า มีไฟฟ่องตีเงื้อมมือของหมู่เขา

และพระองค์แสดงฤทธิ์อำนาจหื้อไฟฟ่อง”^๓

39 จา อันหมู่เขาก็เลยเงื้อมมือพระองค์ได้ ย้อนว่าอิสยาห์ผู้ไว้แหลมว่า

40 “พระเจ้าเยียะหื้อตำหมู่เขาบอด

และเยียะหื้อจิตใจหมู่เขาหลีกหลัง

เพื่อบอกตำหมู่เขาจะพ้อบหัน

๓ 12:32 12:32 หมายถึง ถูกชิงบนไม้กางเขน กับก้านเป็นขึ้นจากความตาย

๓ 12:38 12:38 อสย. 53:1

กับจิตใจหมุ่เขาก็จะบ่เข้าใจ
 หมุ่เขาจะได้บ่ปีกมาหาเขาเปื้อหื้อเฮาฮัก
 ษาหมุ่เขาหื้อหายดี” ๓

41 อิศ ยาห์อู้อัจ อี้ก็ย่อนว่า เขาได้หันความยิ่งใหญ่ของพระ
 เยชูล่วงหน้าแล้ว และอู้อึงพระองค์ไว้

42 แต่ตอนนั้นก็มีหลายคน ดึงหมุ่ผู้นำจาวยวิกี้เจ้อวาง
 ใจพระองค์ แต่เขาก็บ่ก่ายอม ฮับพระองค์อย่างเปิด เผย
 ย่อนกั้วตีหมุ่ฟา ริ สีจะไล่หมุ่เขาออกจากสมาชิกธรรม ศาลา

43 ย่อนว่าหมุ่เขาชอบก่ายกย่องของคนักเหลือก่ายกย่องของพระเจ้า

กำสอนของพระเยชูเป็นกำตัดสินลงโต้ษ

44 พระเยชูฮ้องเอิ้นว่า “ไฟตีเจ้อวางใจเฮา เขาบ่ได้เจ้อวาง
 ใจกำเฮาเต้า อัน แต่เขาเจ้อวาง ใจพระองค์ผู้ตีใจเฮามาตวย

45 คนตีผ้อหันเฮา เขาก็หันพระองค์ผู้ตีใจเฮามา

46 เฮาเข้ามาเป็นความเป่ง แจ้งหื้อโลก เปื้อกั้วคนตีเจ้อวาง
 ใจเฮาจะบ่อยู่ในความมืด

47 “คนตีได้ยีนกำสอนของเฮาแล้วบ่เจ้อฟัง เขาบ่ตัดสินลง
 โต้ ษเขา ย่อนว่าเฮาบ่ได้มาเปื้อตัดสินลง โต้ ษโลกนี้
 แต่เฮามาเปื้อจ้วยโลกนี้หื้อรอดบั้นบาบโต้ษ 48 ถ้าไฟบ่ยอม
 ฮับเฮาและบ่ฮับกำอู้อึงของเฮา จะมีอย่างหนึ่งตีจะตัดสินลง
 โต้ ษเขา คือกำตีเฮาได้อู้อึงไปแล้วนั้นเนาะ จะตัดสินลง โต้
 ษเขาในวันสุดต้าย 49 ย่อนกำอู้อึงหมุ่นี้เฮาบ่ได้อู้อึงตาม ใจตี้วเก่า
 แต่พระ บิดาผู้ตีใจเฮามาสั่งเฮาว่าจะอู้อึงอะ หยั่งอย่าง ไดฟอง
 50 แล้วเฮาก็ฮู้ว่ากำ สั่งของพระองค์นั้นจะนำไปถึงจิวิตนิ รัน
 ดร เฮาเลยอู้อึงตามตี้วพระบิดาสั่งหื้ออู้อึง”

13

พระเยซูล้างตีนหือหมูสาวก

¹ ก่อนถึงงานปัสกา พระเยซูรู้ว่าถึงเวลาแล้วดีพระองค์จะต้องจากโลกนี้ บิดา พระองค์ชักหมูคนดีติดตามพระองค์ซึ่งอยู่ในโลกนี้ตลอดมา กับพระองค์ก็เยาะหือหมูเขาเห็นว่าพระองค์ชักหมูเขามอกใด^๔

² ตอนตีห้า ลังกินข้าว แลงกันอยู่ มารได้เยาะหือใจของยู ดาส อีส คา ริ โอท ลูก บ่าวของซี โมน ก็ดจะหัก หลังพระ เยซูแล้ว

³ พระองค์ก็รู้ว่าพระเจ้าหือพระองค์มีอำนาจเหนือกุสิ่งทุกอย่าง กับพระองค์มาจากพระเจ้าแล้วท่า ลังจะปีกไปหาพระเจ้า

⁴ พระ เยซูก็ลุกขึ้นจากโต๊ะ ถอดเสื้อคลุมออก แล้วเอาผ้าเจ็ดตัวมัดแอไว้⁵ แล้วพระองค์ก็ถอกน้ำใสกะละมังเอาไปล้างตีน แล้วเอาผ้าตีมัดแอเจ็ดตีนหือหมูเขา

⁶ เมื่อล้างมาถึงซี โมนเป โตร เขาภิถามพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของ ท่านจะล้างตีนหือเขาตวยกา”

⁷ พระ เยซูตอบว่า “ตอนนี้ดีเฮาเยาะจา อี้ ท่านยังบ่เข้าใจ เตื่อ แต่แหมหน้อยท่านจะเข้าใจ”

⁸ ซีโมนเปโตรก็เลยอู้ว่า “เฮาบมีวันยอมหือพระองค์ล้างตีนหือเฮาแน่นอน พระ เยซูก็เลยอู้ว่า “ถ้าเฮาบได้ล้างหือท่าน ท่านก็บได้เป็นคนของเฮาแหม”

⁹ ซี โมนเป โตรก็อู้ว่า “อา จ่า รัชถ้าเป็นจา อัน บ่ใจกำเนิดของเฮา แต่ขอหือล้างตึงมือตึงหัวของเฮาตวยเตื่อ”

¹⁰ พระ เยซูก็อู้ว่า “คนดีอาบน้ำก็สะอาดตึงตัวแล้ว ล้างกำเนิดก็บอ หมูท่านสะอาดแล้ว แต่บ่ใจกู่คน”

^๔ 13:1 13:1 กาวางฉบับตีความหมายแหมอย่างหนึ่ง คือ ชักจนถึงดีสุด

11 พระองค์รู้ว่าไฟจะหัก หลังพระองค์ ยอห์น
อันพระองค์ก็เลยอุว่า “บ่ใจ้กัคนตี้อะอาด”

12 บ่า กองพระ เยชูล้างตีนหื้อหมูสาวกแล้ว
พระองค์ก็ใส่เสื้อคุมปีกไปนั่งดีเก่า แล้วพระองค์ก็ถามว่า
“ตี้อะเยีย ะจา อี้หื้อหมูต่าน หมูต่านเข้า ใจ้ก่อ

13 หมูต่านฮ้องเฮว่า ‘อา จ่า รย์’ กับ ‘องค์พระ
ผู้ เป น เจ้า’ ตี้อหมูต่านฮ้องจา อันก็แม่นแล้ว
ยอนเขาเป็นจา อันแต่ๆ 14 ถ้าเขาตี้อเป็นอา จ่า

รย์กับองค์พระ ผู้ เป น เจ้ายังล้างตีนหื้อหมูต่าน
หมูต่านก็ควรจะล้างตีนหื้อกันตวย 15 เขาได้เยีย
ะเป็นตัว อย่างหื้อหมูต่านพอแล้ว ก็หื้อหมูต่านเยีย

ะตามตี้อเขาได้เยีย ะ 16 เขาบอกความจริงแก่ต่านตั้ง
หลายว่า คนฮับ ใจ้บใหญ่เหลือเจ้า นายของเขา
กับคนส่งข่าวกับใหญ่เหลือผู้ตี้อใจ้เขามา 17 ถ้าหมูต่านเข้า
ใจ้กับเยียะตามสิ่งนี้ หมูต่านก็เป็นสุข”

18 “เขาบได้หมาย เิงหมูต่านกัคน เขาฮู้
จักคนตี้อเขาเลือกไว้ แต่จะต้องเป็นแต่ตามพระ
คัมภีร์ตี้อไว้ว่า ‘คนตี้อกินของกินเขา ก็กายเป็นศัตรูของเขา’”

19 เขาบอกหมูต่านไว้ว่า เดียวนี้ ก่อนตี้อเรื่องนี้จะเกิดขึ้น
ก็เป็ื่อว่า เมื่อเกิดเหตุการณ้นั้นหมูต่านก็จะเจ็ื่อว่าเขาเป็นคนนั้นตี้อเขาบอกว่า

20 เขาบอกความจริงแก่ต่านตั้ง หลายว่า คนตี้อยอม
ฮับคนตี้อเขาใจ้ไป ก็ยอม ฮับเขาตวย กับคนตี้อยอม
ฮับเขาก็ยอมฮับผู้ตี้อใจ้เขามา”

พระเยชูผู้เิงคนตี้อจะหักหลังพระองค์

21 บำกองค์พระเยซูเจ้าจ้านแล้ว พระองค์ก็ตักอกตักใจขนาด
แล้วก็อุ้อออกมาอย่างเปิดเผยว่า “เฮาบอความจริงแก่ต้านตั้ง
หลายว่า คนหนึ่งในหมู่ต้านจะหักหลังเฮา”

22 แล้วหมู่สาวกก็พ้อหน้ากัน ไคฮู้ว่าพระองค์อุ้อถึงไฟ
23 มีสาวกคนหนึ่งตีพระองค์ฮักเอนตัวนอนกินข้าวข้างพระองค์อยู่
24 ซี โมนเป โตร ก็สงซิกหือเขาถามพระองค์ว่า
พระองค์อุ้อถึงไฟ

25 สาวกคนนั้นก็เอนตัวเข้าไปไก่อ๊ๆ พระ เยชู
แล้วถามพระองค์ว่า “อาจารย์ ต้านอุ้อถึงไฟครับ”

26 พระ เยชูตอบว่า “คนนั้นก็คือคนตีเฮาจะเอาเข้า หนม
ปังจุ่มลงในถ้วยนี้ แล้วยื่นหือเฮา” แล้วพระองค์ก็เอาเข้า
หนม ปังจุ่มลงในถ้วยแล้วยื่นหืออยู่ ดาส อีส คา ริ โอท
ลูก บ่าวของซี โมน 27 เมื่ออยู่ ดาสฮับเข้า หนม ปังไป
ซา ต้านก็เข้าเฮา พระ เยชูก็อุ้อกับเฮาว่า “จะเยีย ะอะ
หยังก็ชะ ใจเยีย ะเหีย” 28 กู้คนตีเอนตัวนอนอยู่ตีหัน
บ่เข้า ใจว่าเยีย ะหยังพระ เยชูอุ้อกับยู ดาสจา อั้น
29 บางคนก็ตีว่า ย้อนยู ดาสเป็นคนผ่องสตาจค์
พระ เยชูเลยบอหือเขาไปซื้อของตีจะใจในงาน กา
ว่าพระองค์บอหือยูดาสแจกของหือคนตักพอง

30 บำ กอญู ดาสฮับเข้า หนม ปังนั้น
เขาก้อออกไปบำเดียนั้นเลย ต่อนั้นเป็นเมื่อคืนแล้ว

กำสั่งใหม่ของพระเยซู

31 หลัง จากตียู ดาสออกไปแล้ว พระ เยชูก็อุ้อว่า
“ถึงเวลาแล้วตีคนจะได้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของบุตร
มนุษย์ แล้วพระเจ้าจะได้ฮับเกียรติผ่านตางพระองค์ด้วย

32 ถ้าพระเจ้าได้ อับเกียรติผ่านตางบุตร มนุษย์
พระเจ้าก็จะเหยีย ะหือบุตร มนุษย์ได้ อับเกียรติด้วย
กับพระเจ้าจะเหยียะปาเดียวนี้

33 “ลูกเหย เสาจะอยู่กับหมู้ตั้นไปแหมกำ
เดียวเต้า อั้น แล้วหมู้ตั้นจะตวยเซาะหาเสา
เสาจะบอกหมู้ตั้นเหมือนกับดีเสาบอกหมู้จาวิวว่า
ดีดีเสาก่าล้งจะไปในั้น หมู้ตั้นไปบได้

34 “เสาหือกำ ล้งใหม่กับหมู้ตั้น ก็คือ หือฮักกัน
หมู้ตั้นต้องฮักกันเหมือนกับดีเสาฮักหมู้ตั้น

35 ถ้าหมู้ตั้นฮักกัน กู้คนก็จะฮู้ว่าหมู้ตั้นเป็นสาวกของเสา”

พระเยซูอุ้เถิงเปโตรจะบอกบฮู้จักพระองค์

36 ซี โมนเป โตรก็ถามพระ เยชูว่า
“พระองค์เจ้าข้า ตั้นจะไปดีไหน” พระ เยชูตอบว่า
“ดีดีเสาจะไปในั้น ตอนนีหมู้ตั้นยังตวยเสาไปบได้แต่
แต่หมู้ตั้นจะตวยเสาไปเมื่อลุน”

37 แล้วซี โมนเป โตรก็ถามแหมว่า “พระองค์เจ้าข้า
เหยีย ะหือบ่า เดียวนี้เสาเถิงตวยพระองค์ไปบได้แต่
เสาร้อมดีจะต่ายเปือพระองค์”

38 พระ เยชูก็ตอบว่า “ตั้นพร้อมจะต่ายเปือเสากา
เสาบอกความจริงแก่ตั้นว่า ก่อนไกขัน ตั้นจะบอกบฮู้
จักเสาสามเตือ”

14

พระเยซูเป็นตางนำไปหาพระบิดา

1 “บต้องตุ้กอกตุ้กใจไป ขอหือเจ้อวาง
ใจพระเจ้ากับเจ้อวาง ใจเสาตวย 2 ในบ้านพระ

บิดาของเขาก็มีที่อยู่แน่ และเขาจะไปเรียก มดดีที่หอหมู่ด้าน
ถ้าบมี เขาก็จะบบอกหมู่ด้านจา อี้นเอ 3 หลังจากเขาไปเรียก
มดดีที่หอหมู่ด้านแล้ว เขาก็จะปี้กมาฮับหมู่ด้านไปอยู่กับเขา
เปือว่าเขาอยู่ดีไหนดมู่ด้านก็จะได้ออยู่ดีหั้นตวย 4 หมู่ด้านก็ฮู้
จักตางดีเฮาจะไปนั้นแล้วลอ”

5 โรมัสฮู้กับพระเยซูว่า “อาจารย์หมู่เฮายังบฮู้เลยว่ อาจา
รยจะไปดีไหนด แล้วหมู่เฮาจะฮู้จักตางนั้นได้จาใดกัน”

6 พระ เยซุฮู้กับเขาว่า “เฮาเป็นตางนั้น เป็นความจริง
กับเป็นจิ วิต บมีไฟไปหาพระ บิดาได้นอกจากมาตางเฮา
7 ถ้าหมู่ด้านฮู้ จักเฮาแล้ว หมู่ด้านก็จะฮู้ จักพระ
บิดาของเฮาตวย ตั้งแต่บ่า เตียวนี้เป็นต้นไป หมู่ด้านฮู้
จักพระองค์กับหั้นพระองค์แล้ว”

8 ฟิ ลิปก็ฮู้กับพระ เยซุว่า “อา จ่า รย ขอหื้อเฮาหั้นพระ
บิดา เขาก็ปอ ใจแล้ว” 9 พระ เยซุฮู้กับเขาว่า
“ฟิ ลิปเหยย เขาอยู่กับต่านปอเถิงมอกอีละ
ต่านยังบฮู้ จักเฮาแหมกกา ไฟดีหั้นเฮาก็หั้นพระ
บิดา เป็นจาใดต่านยังฮู้ว่า ‘ขอหื้อเฮาหั้นพระ บิดา’

10 ต่านบ่เจือกา ว่าเฮาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระ
บิดาและพระ บิดาก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเฮา
ก่าตีเฮาฮู้ เฮาบได้ฮู้ต่าม ใจตัวเก่า แต่พระ
บิดาดีอยู่ในเฮาเหยย ะกานของพระองค์ฟ่านตางเฮา

11 เจือเฮาเตอะว่า เฮาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระ
บิดาและพระ บิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเฮา
บฮู้ก็หื้อเจือในกานหมู่กันดีเฮาเหยย ะเตอะ

12 เฮาบอกความจริงแก่ต่านตั้ง หลายว่า คนดีเจือวาง
ใจเฮาก็จะเหยย ะกานดีเฮาเหยย ะนั้นตวย และเขาจะเหยย
ะกานดียิง ไหญ่หนักเหลือนั้นแหม ย้อนว่าเฮาจะไปหาพระ

บิดา ¹³ แล้วอะ หยั่งก็ตามตีหมู่ด้านจะขอในนามของเขา
 เขาก็จะเยีย ะสิ่งนั้นหือ เปื่อตีพระ บุตรจะเยีย
 ะหือคนหันถึงความยิ่งใหญ่ของพระ บิดา ¹⁴ ถ้าด้านขออะ
 หยั่งในนามของเขา เขาก็จะเยียะหือ

พระสัญญาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์

¹⁵ “ถ้าหมู่ด้านฮักเฮา หมู่ด้านก็จะเยีย
 ะตามกำ สั้งของเขา ¹⁶ แล้วเขาก็จะขอพระ บิดา
 แล้วพระองค์ก็จะส่งผู้ จ่วยแหมผู้หนึ่งมาหือหมู่ด้าน ผู้
 จ่วยนี้จะอยู่กับหมู่ด้านตลอดไป ¹⁷ ผู้จ่วยพระองค์นี้ก็คือพระ
 วิญญาณตีเป็ด เพยความจริง โลกนี้ยอม
 ฮับพระองค์ได้ยอนฝอบหันกับบั้งจักพระองค์ แต่หมู่ด้านฮู้
 จักพระองค์แล้ว ยอนว่าบ่า เดียวนี้พระองค์ก็อยู่กับหมู่ด้าน
 กับจะอยู่ในตัวหมู่ด้านหลังจากนี้ตวย

¹⁸ “เฮาจะบ่ละบขวางหมู่ด้านไว้หืออยู่ในโลกนี้คนเดียว
 เฮาจะปี้กมาหาหมู่ด้าน ¹⁹ แหมบเมินโลกก็จะบหันเฮา
 แต่หมู่ด้านจะหันเฮา ยอนเฮามีจิ วิตอยู่ หมู่ด้านก็จะมิจิ
 วิตอยู่ตวย ²⁰ ในวันนั้นหมู่ด้านก็จะฮู้ว่าเฮาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระ
 บิดาของเขา และหมู่ด้านก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเฮา
 และเขาก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหมู่ด้าน ²¹ คนดียอม
 ฮับกำสั่งของเฮากับเยีย ะตามนั้นก็เป็นคนตีฮักเฮา แล้วพระ
 บิดาของเฮาก็จะฮักเขา กับเฮาก็จะฮักเขาตวย กับจะเป็ด
 เพยเรื่องของเขาหือเขาฮู้”

²² ยู ดาส (บ่ใจยู ดาส อีส คาร์ โอท) งามพระ เยชูว่า
 “พระองค์เจ้าข้า เยีย ะหยั่งจะเป็ด เพยหือหมู่เฮาฮู้
 แต่บ่หือโลกนี้ฮู้”

23 พระเยซูตอบว่า “ถ้าไฟฮักเฮา เขาก็จะเหยียะตามกำลังสอนของเขา พระบิดาของเขาก็จะฮักเขา และพระบิดากับเขาก็จะมาหาเขา แล้วก็อยู่กับเขา

24 คนไหนบ่ฮักเฮา เขาก็จะบ่เหยียะตามกำลังสอนของเขา กำลังสอนตีหมู่ต๋านไต่ยิบใจเป็นกำลังสอนของเขา

แต่เป็นของพระบิดาผู้ตี้ใจเฮามา

25 “เฮาได้อู้กำหมู่นี้หื้อหมู่ต๋านฟังตอนตี้อยู่กับหมู่ต๋าน

26 เมื่อพระบิดาส่งผู้จ้วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์มาแทนเฮา พระวิญญาณนั้นก็จะสอนหมู่ต๋านกุ้สิ่งกุ้อย่าง กับจะเหยียะหื้อหมู่ต๋านจำกุ้สิ่งตีเฮาได้อู้กับหมู่ต๋านไปแล้ว

27 “เฮาหื้อสันติสุขของเฮาไว้กับหมู่ต๋าน

สันติสุขตีเฮาหือบ่เหมือนกับตีโลกหือ บ่ต้องตุ้กอกตุ้กใจกับบ่ต้องกำ

28 ต๋านไต่ยิบตีเฮาบอกต๋านแล้วว่า เฮาจะละหมู่ต๋านไปและจะปี้กมาหาหมู่ต๋าน

ถ้าหมู่ต๋านฮักเฮา หมู่ต๋านก็จะตี ใจตีเฮาจะปี้กไปหาพระ

บิดา ย้อนพระบิดาเป็นใหญ่เหลือตีัวเฮา 29 แล้วบ่า

เดี๋ยวนีเฮาได้บอกหมู่ต๋านก่อนตีเรื่องนี้จะเกิดขึ้น

เบื้อว่าเมื่อเกิดขึ้นแต่ๆ หมู่ต๋านก็จะเจื้อเฮา

30 เฮาจะอู้กับหมู่ต๋านแหมบ่เมิน ย้อนว่าผู้ปกครองแห่งโลกนี้กำ

ลังจะมา เขาบ่มีสิทธิอำนาจเหลือตีัวเฮา 31 แต่เฮาเหยียะ

ตามตีพระบิดาสั่งเฮา เบื้อโลกจะได้ฮู้ว่าเฮาฮักพระบิดา

ลุกขึ้นแล้วไปกันเดีอะ

15

พระเยซูเป็นเคือองุ่นแต่

1 “เฮาเป็นเคือองุ่นแต่ กับพระบิดาก็เป็นคนฟ่อคนกอย

2 กิ่งกุ้กิงในเฮาตีบ่มีหนวย พระบิดาก็ตัดขวางเหยีย

และพระองค์ก็แต่งกิ่งดีมีหนวดยเพื่อให้ออกหนวดยักขึ้น
 3 หมู่ต๋านก็สะอาดแล้วย่อนกำสอนของเฮาดีได้บอกรับหมู่ต๋านไป

4 หื้อติดกับเฮา และเฮาก็จะติดกับหมู่ต๋าน
 กิ่งออกหนวดยเองบ่ได้นอกจากติดกับเคื่องุ่นเต้า อัน
 หมู่ต๋านก็เป็นเหมือนกิ่งนั้นดี้ออกหนวดยบ่ได้นอกจากติดกับเฮา

5 “เฮาเป็นเคื่องุ่น หมู่ต๋านเป็นกิ่ง
 ไฟดีดีติดอยู่กับเฮาและเฮาติดอยู่กับเฮา

คนนั้นก็ออกหนวดยัก ย่อนถ้าไฟแยกจากเฮา
 เขาก็เหยีย ะอะ หยังบ่ได้เลย 6 ถ้าเขาบ่ติดกับเฮา
 เขาก็เป็นเหมือนกิ่งดีโดนตัดขว้างหื้อเหี่ยวแห้งตาย
 แล้วโดนเก็บเอาไปเผาไฟเหี้ย

7 “ถ้าหมู่ต๋านติดอยู่กับเฮาและกำสั่งสอนของเฮาก็ติดอยู่กับหมู่ต๋าน
 บ่ว่าหมู่ต๋านจะขออะ หยัง ต๋านก็จะได้สิ่งนั้น

8 ถ้าหมู่ต๋านออกหนวดยัก หมู่ต๋านก็จะเหยีย
 ะหื้อเห็นว่หมู่ต๋านเป็นสาวกของเฮา ก็บ่จะเหยีย

ะหื้อกัคนเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระ บิดา
 9 พระ บิดาฮักเฮาจาใด เฮาก็ฮักหมู่ต๋านจา อัน

หื้อหมู่ต๋านอยู่ในความฮักของเฮา 10 ถ้าหมู่ต๋านเหยีย
 ะตำมกำ สั่งของเฮา หมู่ต๋านก็อยู่ในความฮักของเฮา

เหมือนกับดีเฮาเหยีย ะตำมกำ สั่งของพระ
 บิดา และอยู่ในความฮักของพระองค์

11 นี้เป็นสิ่งดีเฮาบอกรับหมู่ต๋าน เปื่อหื้อหมู่ต๋านมีความจิ้น
 จมยินดีอย่างดีเฮามี ก็บ่มีความยินดีอย่างเต็ม ดี 12 กำ

สั่งของเฮาก็คือหื้อหมู่ต๋านฮักกัน เหมือนดีเฮาฮักหมู่ต๋าน
 13 บ่มีความฮักไหนดียั้ง ไหญ่หนักเหลือนี้แหลมแล้ว

ก็คือ กำนดีคนนึ่งสละจี วิตเปื่อเปื่อของตัว
 เก้า 14 ถ้าหมู่ต๋านเหยีย ะตำมกำ สั่งของเฮา

หมูต่านก็เป็นเพื่อนของเขา ¹⁵ เขาจะบ่ฮ้องหมูต่านว่าคนฮับ
 ใจแหมม ย้อนว่าคนฮับ ใจบ่ฮู้ว่านายของตัวเก่าเยี่ย
 อะะ หยั่งพ่อง แต่เขาฮ้องหมูต่านว่า เพื่อน
 ย้อนว่า กู้สิ่งกู้อย่างดีเฮาได้ยिनจากพระ
 บิดาของเขา เขาก็บอกหื้อหมูต่านฮู้แล้ว
¹⁶ หมูต่านบ่ได้เลือกเฮา แต่เขาเป็นคนเลือกหมูต่าน
 กับมอบหมายงานหื้อหมูต่านไปเยี่ย อะจันเกิดผล
 เป็นผลดีอยู่ได้ตลอด ย้อนจา อัน อะะ
 หยั่งก็ตำมดีหมูต่านขอในนามของเขา พระ
 บิดาก็จะหื้อกับหมูต่าน ¹⁷ กำ สิ่งของเขาก็คือ
 หื้อหมูต่านฮักกันเอนอ

พระเยซูเตือนหมูสาวก

¹⁸ “เมื่อโลกนี้จ้งหมูต่าน ก็หื้อจำไว้ว่าโลกนี้จ้งเฮาก่อน
¹⁹ ถ้าหมูต่านเป็นคนของโลกนี้ โลกนี้ก็จะฮักหมูต่านดีเป็นคนของโลก
 แต่หมูต่านบ่ได้เป็นคนของโลกแล้ว ย้อนเฮาได้เลือกหมูต่านหื้อออกจากโลก
 จาอันโลกเลยจ้งหมูต่าน ²⁰ หมูต่านจำกำตีเฮาเกยบอกไว้ได้ก่อว่า
 ‘คนฮับ ใจบ่ใหญ่เหลือเจ้า นายของเขา’
 ถ้าหมูเขาคำเฮา หมูเขาก็จะคำหมูต่านตวย
 ถ้าหมูเขาเยี่ย อะตำมกำสั่งสอนของเขา หมูเขาก็จะเยี่ย
 อะตำมกำสั่งสอนของหมูต่านเหมือนกัน
²¹ ดีหมูเขาคำหมูต่านก็ย้อนหมูต่านติด
 ตำมเฮา ย้อนหมูเขาบ่ฮู้ จักผู้ดีใจเฮามา
²² ถ้าเฮาบ่ได้มากับบ่ได้สั่งสอนหมูเขา
 หมูเขาก็จะบ่มีความผิดอะ หยั่ง แต่บ่า
 เดียวนี้หมูเขาบ่มีข้อแก้ตัวในเรื่องบาปของหมูเขา

23 ไฟที่จ้งเฮาก็จ้งพระ บิดาเสาดวย 24 ถ้าเขาบ่ได้เยีย
ะก้านอัศจรรย์ตีบ่เกษมิไฟเยีย ะในหมู่เขา

หมู่เขาก็จะบ่มีบาปอะหยัง แต่หมู่เขาได้เห็นก้านอัศจรรย์หลายอย่างดีเฮาเยีย
ะไปแล้ว หมู่เขาก็ยังจ้งเฮากับพระ บิดาของเฮาอยู่

25 ดีเป็นจา อันก็เปื้อหื้อเป็นไปตามบทบัญญัติของเขาดีว่า
‘หมู่เขาจ้งเฮาโดยบ่มีสาเหตุ’^อ

26 “เฮาจะส่งผู้ จ้วยตีมาจากพระ บิดามาหื้อหมู่ด้านก็คือ
พระวิญญานดีเปิดเผยความจริง พระองค์จะเป็นพยานหื้อตัวเฮา

27 และหมู่ด้านก็จะเป้นพยานบอกเรื่องของเขาหื้อคนฮู้ด้วย
ย่อนหมู่ด้าน ได้อยู่กับเฮาตั้งแต่เก้าแล้ว

16

1 “เขาบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ด้านก็เปื้อบหื้อหมู่ด้านละความเจ็อ

2 เขาจะไล่หมู่ด้านออกจากสมาชิกธรรม ศาลาของจาวยิว
แล้วจะมีวันหนึ่งตีคู่คนตีฆ่าหมู่ด้านจะกิดว่า ดีเยีย

ะจา อันเป็นก้านฮับ ใจ้พระเจ้า 3 ดีเขาจะเยีย
ะจา อัน ย่อนเขาบ่ฮู้ จักพระ บิดากับบ่ฮู้ จักเฮา

4 แต่ดีเขาบอกเรื่องหมู่นี้กับหมู่ด้านไว้ก่อน

ก็เปื้อเมื่อเรื่องนี้เกิดขึ้น หมู่ด้านก็จะกิดได้ว่าเฮาได้เตื่อนหมู่ด้านไว้แล้ว

แต่เขาบ่ได้บอกเรื่องนี้กับหมู่ด้านตั้งแต่เก้า

ย่อนว่าเฮายังอยู่กัหมู่ด้าน

งานของพระวิญญานบริสุทธิ์

5 “ต่อนี้เฮาก่า ลังจะไปหาพระองค์ผู้ตีใจ้เฮามา
แต่ก็บ่มีไฟในหมู่ด้านถามเฮาว่า ‘อา จ่า รัชจะไปตีไหน’

6 หมู่ด้านก่า ลังตักออกตักใจ้ย่อนเฮาบอกเรื่องหมู่นี้

^อ 15:25 15:25 สดด. 35:19; 69:4

7 แต่เขาบอกความจริงแก่หมู่ต๋านว่า ตี๋เขาจากหมู่ต๋านไปนั้น ก็เป็นกำนตักับหมู่ต๋านย่อนว่าถ้าเขาไป พระองค์ผู้ จัวยก็จะบ่มาหาหมู่ต๋าน แต่ถ้าเขาไป เขาก็จะส่งพระองค์ผู้ จัวยมาหาหมู่ต๋าน 8 เมื่อพระองค์มาแล้ว พระองค์ก็จะเยีย ะหื้อโลกฐู่ถึงความจริงเรื่องบาป เรื่องความถูก ต้อง กับเรื่องกำนตัดสินลง โต้ ษของพระเจ้า 9 ในเรื่องบาปนั้นก็คือ หมู่คนบ่ยอมเจ้อวาง ใจ้เขา 10 และในเรื่องความถูก ต้องนั้นก็คือ เขาจะปี้กไปหาพระ บิดา แล้วหมู่ต๋านก็จะบ่หันเขาแหม 11 ในเรื่องกำนตัดสินลง โต้ ษของพระเจ้านั้นก็คือ ผู้ปี้กครองโลกนี้โดนตัดสินลง โต้ ษแล้ว

12 “เฮามีแหมหลายเรื่องตี๋จะบอกกับหมู่ต๋าน แต่ถ้าฐู่กับหมู่ต๋านบ่า เตี้ยว นี้ก็ยากตี๋หมู่ต๋านจะฮับได้ 13 แต่เมื่อพระ วิญญานตี๋เป็ด เพยความจริงมา ก็เยีย ะหื้อหมู่ต๋านเข้า ใจ้ถึงความจริงตึงหมด ย่อนว่าพระ วิญญานจะบ่ฐู่ตาม ใจ้ตัว เก่า แต่จะฐู่ในสิ่งตี๋ไดยินจากพระ บิดา แล้วก็บอกหมู่ต๋านในสิ่งตี๋จะเกิดขึ้น 14 และพระ วิญญานก็จะเยีย ะหื้อหมู่ต๋านหันถึงความยิ่งใหญ่ของเฮา ย่อนพระ วิญญานจะเอาก่า สอนของเฮามาบอกหมู่ต๋าน 15 กู่สิ่งกู่อย่างตี๋เป็นของพระ บิดาก็เป็นของเฮา จา อ้นเฮาเลยบอกหมู่ต๋านว่า พระ วิญญานจะเอาก่า สอนของเฮามาบอกกับหมู่ต๋าน

ความโศกเศร้าเสียใจจะกลายเป็นความจั้นจมนินดี

16

“แหมหน้อยหมู่ต๋านก็จะบ่หันเขา แล้วต่อไปแหมหน้อยหมู่ต๋านก็จะหันเขา”

17 สาวกบางคนก็อุ้งกันว่า “ดี้อา จำ
 รัยอู้ว่า ‘ແหมหน້ອຍหมຸ່ດ້ານກໍ່ຈະບໍ່ຫັນເສາ
 แล้วต่อไปແหมหน້ອຍหมຸ່ດ້ານກໍ່ຈະຫັນເສา’ กับ
 ‘ຍ້ອນເສາไปເລິงพระ บิดา’ อา จำ รัยหมายควมว่าจาได”
 18 แล้วหมຸ່ເຂาก็ถามกันແหมว่า “‘ແหมหน້ອຍ’ ของอา จำ รัย
 อาจำรัยหมายເລິงอะหยัง เสาบเข้าใจเรื่องดี้อาจำรัยอู้เลย”

19 พระ เยชูฮู้ว่าหมຸ່ເຂາไค่ถามพระองค์
 พระองค์ก็เลยอู้กับหมຸ່ເຂาว่า “หมຸ່ດ້ານถามกันอยู่กา
 ว่าເສາหมายควมว่าจาได ดี้อาอู้ว่า แหมหน້ອຍหมຸ່ດ້ານກໍ່ຈະບໍ່ຫັນເສา
 แล้วต่อไปແหมหน້ອຍหมຸ່ດ້ານກໍ່ຈະຫັນເສา

20 เสาบอกควมจริงแก่หมຸ່ດ້านว่า หมຸ່ດ້านจะไห้หຸຍ
 แต่โลกจะจິ้น จมยินดี หมຸ່ດ້านจะໂສก เສຣ້າເສຍ ใจ
 แต่ควมໂສก เສຣ້າເສຍ ใจของหมຸ່ດ້านจะก່າຍเป็นควมจິ้น
 จมยินดี 21 ต่อนดี้ແມ່ງິงເກີດລູກ ເຂາກໍ່ຕັກຍ້ອນควมເຈັບປວດทรมาน
 แต่เมื่อລູກເກີດออกมาแล้ว ເຂາກໍ່ສິມควมເຈັບປວດນັ້ນ
 ย້ອນເຂາມີควมจິ้น จมยินดีดี້ລູກได้ເກີດมาในโลกนี้

22 ก็เหมือนกับท่อนนี้ดี้หมຸ່ດ້านຕັກออกຕັກใจ
 แต่เมื่อເຂາປັກมาหาหมຸ່ດ້านແหม หมຸ່ດ້านກໍ່ຈະມີควมจິ้น
 จมยินดี กับจะบໍ່มีໄພมาລຸ່เอาควมจິ้น
 จมยินดีไปจากหมຸ່ດ້านได้ 23 ในวันนั้นหมຸ່ດ້านກໍ່ຈະບໍ່ถามอะ
 หยังເສາແหม เสาบอกควมจริงแก่หมຸ່ດ້านว่า ถ้าດ້ານขออะ
 หยังจากพระบิดาในนามของເສາ พระองค์ກໍ່ຈະหื้อกัບหมຸ່ດ້าน
 24 จันເລິงบ່າ เดียวนี้หมຸ່ດ້านยังบໍ່ได้ขออะ
 หยังในนามของເສາเลย หื้อขอเตื่อะ แล้วหมຸ່ດ້านກໍ່ຈະได้
 เปื่อหมຸ່ດ້านຈະມີควมจິ้นจมยินดีอย่างเต็มดี้

เขามีชัยแล้ว

25 “เฮาเล่าเรื่องหมูนี้น่าเป็นกำ เฝียบหื้อหมูด้านฟัง แต่จะมีวันหนึ่งตีเฮาจะบ่ใจกำ เฝียบแล้ว แต่เฮาจะอยู่ชื้อๆ เกี่ยวกับพระ บิดา 26 ในวันนั้นหมูด้านจะบ่ต้องขออะ หยั่งผ่านตางเฮาแหมแล้ว ด้านขอจากพระ บิดาได้โดยตรงเลย 27 พระบิดาฮักหมูด้านย่อนว่าหมูด้านฮักเฮาและเจือว่า บิดา 28 เฮามาจากพระ บิดาและเข้ามาในโลกแล้ว และกำ ลังจะไปจากโลก แล้วบ่ไปหาพระบิดา”

29 หมูสาวกก็ฮักกันว่า “ฟอลอ อา จำ รัยฮักกับหมูเฮาชื้อๆ โดยบ่ใจกำ เฝียบแล้ว 30 ตอนนีหมูเฮาเข้า ใจแล้ววว่าอา จำ รัยฮักกู้อย่าง บ่จำเป็นตีไฟจะต้องถามอา จำ รัยแหม ย่อนว่าอา จำ รัยฮักแล้ววว่าหมูเฮากี้ดจะถามอะ หยั่ง มอ กอหมูเฮาก็เจือแล้ววว่าอาจำรัยมาจากพระเจ้า”

31 แล้วพระ เยชูก็ฮักว่า “บ่า เดียวนี้หมูด้านเจือเฮาแล้ววกา 32 ฟอลอ จะมีวันหนึ่งตีจะมาถึง และแต่ๆ บ่าเดียวนี้ก็ถึงแล้ว ตีหมูด้านจะแตกอะแลอะแจหนีไปบ้านไฟบ้านมัน แล้วจะละเฮาไว้หื้ออยู่คนเดียว แต่เฮาบ่ได้ออยู่คนเดียว ย่อนพระบิดาอยู่กัเฮา

33 “เฮาบอกรื่องหมูนี้กับหมูด้านไว้เปือสันติสุขของเฮาจะอยู่กัหมูด้าน ในโลกนี้ด้านจะปะความตัก ยากลำบาก แต่หื้อเข้ม แข็งไว้นอ ย่อนว่าเฮามีชัยเหนือโลกแล้ว”

17

พระเยชูอธิษฐานหื้อหมูสาวก

๕ 16:26
จะเป็น

16:26

ถ้าแปลตรงกับภาษากรีก

“ในวันนั้นหมูด้านจะขอในนามของเฮา แต่เฮาจะบ่บอกหมูด้านว่าเฮาขอพระบิดาเปือหมูด้าน”

¹ หลังจากพระเยซูจำอันแล้ว พระองค์ก็ทรงหันหน้าขึ้นผ่อด
อง ฟา แล้วก็อุ้ว่า “ข้าแต่พระ บิดา เถึงเวลาแล้ว
ขอโผเดเียะ ะหื้อกัคนหันเถึงความย้ง ใหญ่ของพระ
บุตรของพระองค์ เปื่อพระ บุตรของพระองค์ก็จะได้เียะ
ะหื้อกัคนหันเถึงความย้ง ใหญ่ของพระองค์

² ย้อนว่าพระองค์ได้หื้อพระ บุตรมีสิทธิอำนาจเหนือกัคน
เปื่อพระบุตรจะหื้อจิวิตนิรันดร์กับกัคนตีพระองค์ได้หื้อพระ
บุตรไว้ ³ จิ วิตนิ รัน ดร์ก็คือ ก่านฮู้
จักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าผู้เดี่ย งแต่องค์เดี่ยว และฮู้
จักพระ เยชูคริสตผู้ตีพระองค์ใจมา ⁴ ข้าพระองค์ได้เียะ
ะหื้อคนในโลกนี้หันเถึงความย้ง ใหญ่ของพระองค์โดยเียะ
ะก่านกัอย่างตีพระองค์มอบหื้อข้าพระองค์ไว้เสร็จแล้ว ⁵ บ่า
เดี่ยวนีขอพระ บิดาหื้อเกียรติข้าพระองค์ต่อ หน้าพระองค์
คือเกียรติตีพระบุตรเกยมมีฮ่วมกันกับพระองค์ก่อนตีโลกนี้เกิดขึ้นมา

⁶ “คนตีพระองค์นำมาติด ตามข้าพระองค์จากโลกนี้
ข้าพระองค์ก็เียะหื้อฮู้จักพระองค์ คนหมุ่นีเป็นของพระองค์ตีพระองค์มอบ
หมุ่นเขาได้เียะ ะตามถ้อย ก่าของพระองค์ ⁷ บ่า
เดี่ยวนีหมุ่นเขาฮู้แล้วว่า กัสิ่งตีพระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้มาจากพระองค์
⁸ ย้อนว่าก่าตีพระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้
ข้าพระองค์ได้หื้อหมุ่นเขาแล้ว และหมุ่นเขาก็ยอม ฮับก่านันไว้
และหมุ่นเขาฮู้แต่ๆ แล้วว่าข้าพระองค์มาจากพระองค์
และเจื่อว่าพระองค์ใจข้าพระองค์มา ⁹ ข้าพระองค์อริชฐานหื้อหมุ่นเขา
บ่ใจอริชฐานหื้อคนในโลก แต่อริชฐานหื้อคนหมุ่นตีพระองค์มอบหื้อข้าพ
ย้อนหมุ่นเขาเป็นคนของพระองค์ ¹⁰ กัอย่างตีเป็นของข้าพระองค์
ก็เป็ของพระองค์ แล้วกัอย่างตีเป็นของพระองค์ก็เป็ของข้าพระองค์
กับคนหมุ่นีเียะหื้อโลกหันเถึงความย้ง ใหญ่ของข้าพระองค์

11

ข้าพพระองค์จะปอยู่ในโลกนี้แหลแล้ว
แต่หู่เขายังอยู่ในโลกนี้ กับข้าพพระองค์กำ
ลั่งจะป๊กไปหาพพระองค์ ข้าแต่พระ บิดา ผู้บริสุทธิ

ขอพพระองค์ป๊กป๊กฮักหาหู่เขาโดยฤทธิอำนาจของพพระองค์ตี้ได้หื้อข้าพ
เปื่อหู่เขาจะเป็นอันนึ่งอันเดียวกัน เหมือนกับตี้พองค์กับข้าพพระองค์เป็น

12 ต่อนตี้ข้าพพระองค์อยู่กับหู่เขา ข้าพพระองค์ป๊ก ป๊กฮัก
หาหู่เขาหื้อปลอดภัยโดยฤทธิอำนาจตี้พองค์หื้อข้าพพระองค์
ข้าพพระองค์ป๊กป๊กหู่เขาไว้และบมิไผหายไปส๊กคน
ยกเว้นคนนึ่งตี้พองค์กำ หนดไว้ จะต้งนิบหายวายอด
เปื่อหื้อเป็น ไปตามพระคัมภีร์

13 “แต่บ่า เดียวนี้ข้าพพระองค์กำ ลั่งจะป๊กไปหาพพระองค์
ตี้ข้าพพระองค์ฮื้อเรื่องหู่นี้ต่อนตี้ยังอยู่ในโลก
ก็เปื่อหื้อหู่เขาได้ฮับความจั้น จมยินดีอย่างเต็ม
ตี้เหมือนตี้ข้าพพระองค์ได้ ฮับ 14 ข้าพพระองค์ได้หื้อถ้อย
กำของพพระองค์กับหู่เขาแล้ว และโลกนี้จ้งหู่เขา
ฮ้อนว่าหู่เขาบ่จ้งของโลกเหมือนกับตี้ข้าพพระองค์บ่จ้งของโลก

15 ข้าพพระองค์ขอหื้อพพระองค์เอาหู่เขาออก ไปจากโลก
แต่ขอหื้อพพระองค์ป๊ก ป๊กฮัก หาหู่เขาหื้อปลอดภัยจากมาร

16 หู่เขาบ่จ้งของโลกเหมือนกับข้าพพระองค์บ่จ้งของโลก

17 ถ้อย กำของพพระองค์เป็นความจริง ขอหื้อถ้อย
กำนั้นเยย ะหื้อหู่เขาเป็นคนตี้บริสุทธิของพพระองค์

18 พพระองค์ส่งข้าพพระองค์มาในโลกจาใด
ข้าพพระองค์ก็ส่งหู่เขาไปในโลกจา อัน

19 ข้าพพระองค์ขอถายตัวฮับ จ้งพพระองค์
เปื่อหู่เขาก็จะถายตัวฮับ จ้งพองค์อย่างแต่จริงเหมือนกัน

อัน แต่อธิษฐานเพื่อหมู่มนุษย์จะเจี๊วง
ใจข้าพระองค์ผ่านต่างกำพยานของหมู่เขาตวย

21 ข้าพระองค์ขอหื้อหมู่เขาตั้งหมดเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนกับดีพระ
บิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับข้าพระองค์
และข้าพระองค์ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระ
บิดา ขอหื้อหมู่เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับเฮาตวย
เพื่อโลกจะเจี๊วงว่าพระองค์เป็นผู้ส่งข้าพระองค์มา

22 เกียรติดีพระองค์ได้หื้อข้าพระองค์ไว้
ข้าพระองค์ได้หื้อหมู่เขาแล้ว เพื่อหมู่เขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเหมือนกับดี

23 ข้าพระองค์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหมู่เขา
กับพระองค์ก็เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับข้าพระองค์
เพื่อหมู่เขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแต่ๆ

กับเป็อคนตั้ง หลายจะฮู้ว่าพระองค์ส่งข้าพระองค์มา
และพระองค์ก็ฮักหมู่เขาเหมือนกับดีพระองค์ฮักข้าพระองค์

24 “ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ไค้หื้อคนหมู่นี้ดีพระองค์หื้อข้าพระองค์
อยู่กับข้าพระองค์ในดีดีข้าพระองค์อยู่นั้น

เพื่อหมู่เขาจะได้เห็นถึงความยิ่งใหญ่ของข้าพระองค์
ดีพระองค์หื้อข้าพระองค์ไว้ ย้อนพระองค์ฮักข้าพระองค์ก่อนสร้างโลกนี้

25 ข้าแต่พระ บิดาผู้มีความยุติธรรม โลกนี้บ่ฮู้
จักพระองค์ แต่ข้าพระองค์ฮู้ จักพระองค์
และคนหมู่นี้ก็ฮู้ว่าพระองค์ส่งข้าพระองค์มา

26 ข้าพระองค์เยียะหื้อหมู่เขาฮู้ จักพระองค์แล้ว กับจะเยีย
ะต่อไปแหม เพื่อว่าความฮักดีพระองค์มีหื้อข้าพระองค์จะอยู่กับหมู่เขา
กับข้าพระองค์ก็จะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับหมู่เขาตวย”

18

พระเยซูโดนจับ

¹ เมื่อพระเยซูอธิษฐานเสร็จแล้ว พระองค์กับหมู่สาวกก็ได้ยวออกจากที่นั่น
ข้ามห้วยจ้อซิด โรนุ แล้วเข้าไปในสวนบ่า กอก เทศแห่งหนึ่ง
² ยู ดาสคนตีหัก หลังพระองค์ก็อยู่ จักสวนนี้ด้วย
ย่อนว่าพระองค์กับหมู่สาวกเคยมาปะกันตี่นี้เจือๆ

³ แล้วยู ดาสก็ป่าหมู่ทหารโรมันกับทหารฮัก ษาพระ
วิหารตีหมู่หัวหน้าปโรหิตกับหมู่ฟา ริ สีส่งมา ไปตีสวนนั้น
หมู่เขาตามโกม กำไม้แค้ กับมีอาวุธมาตวย

⁴ พระ เยชูรู้ว่าจะเกิดอะ หยั่งขึ้นกับพระองค์
พระองค์ก็เลยเตียวออกไปถามหมู่เขาว่า
“หมู่ด้านมาตวยเขาะหาไฟ”

⁵ หมู่เขาก็ตอว่า “เยชู จาวนา ษา เรือ” พระ
เยชูก็เลยอู้ว่า “เฮาเป็นคนนั้น” ยู ดาสคนตีหัก หลังพระ
เยชูก็ยีนอยู่กับหมู่เขาดีหัน

⁶ เมื่อหมู่เขาได้ยีนพระ เยชูอู้ว่า “เฮาเป็นคนนั้น”
หมู่เขาก็ถอยหลังไก่อ้นลงดิน

⁷ แล้วพระ เยชูก็ถามเขาแหมเตื่อว่า
“หมู่ด้านมาตวยเขาะหาไฟ” หมู่เขาก็ตอว่า “เยชู จาวนา ษา
เรือ”

⁸ พระ เยชูก็เลยอู้ว่า “ก็เฮาบอกแล้วลว่าเฮาเป็นคนนั้น
ถ้าหมู่ด้านมาตวยเขาะหาเฮา ก็หื้อป้อยคนหมู่นี้ไปเหยีย”
⁹ ตี่พระ เยชูอู้จา อันเปือหื้อเป็นไปตามตีพระองค์เกยอู้ไว้ว่า
“ข้าพระองค์บ่หื้อคนตีพระ บิดามอบหื้อข้าพระองค์ไว้
หายไปสักคนเดียว”

10 ซีโมนเปโตรมีดาบอยู่ เขาเลยจิกออกมาฟันถูกหูฝึกขวาของมัลคัส
 ปุด เชิงเป็นคนฮับใจของมหาปุโรหิต 11 พระ
 เยชูอุ้กับเขาว่า “เก็บดาบใส่ฝักเหยียดอะ
 ก็คิดว่าเขาจะบกกินจากถ้วยแห่งความตักดีพระ
 บิดาหือเฮาไว้กา”

หมู่เขาปาพระเยชูไปหามหาปุโรหิต

12 นาย พันกับหมู่ทหารโรมัน แล้วก็หมู่ทหารฮัก
 ษาพระ วิหารของจาวยิวก็ฮับพระ เยชูมัดไว้
 13 แล้วปาพระองค์ไปหาอัน นาสก่อน ย้อนเขาเป็นป้อ
 เมียของคา ยา ฟาสดีเป็นมหาปุโรหิตในปีนั้น
 14 คา ยา ฟาสเป็นคนดีเเกยบอกหมู่จาวยิวว่า
 “กิดีถ้าหือคนหนึ่งตายเปือคนดิงหมด”

เปโตรบอภใจสาวกของพระเยชู

15 ซี โมนเป โตรกับสาวกแหมคนหนึ่งดวยพระ
 เยชูไป สาวกคนนั้นฮู้ จักมหาปุโรหิต เขาเลยดวยพระ
 เยชูเข้าไปในกำงช่วงบ้านของมหาปุโรหิต 16 แต่เป
 โตรฮีนถ้ำอยู่ตงนอกข้างปะ ตู สาวกคนนั้นดีฮู้
 จักมหาปุโรหิตก็เลยออกมาบอกสาว ใจดีเฝ้าปะ ตู แล้วปาเป
 โตรเข้าไปตงในดวย 17 สาว ใจดีเฝ้าปะ ตูคนนั้นถามเป
 โตรว่า “ต่านเป็นสาวกของป้อ จายคนนั้นดวยบใจกา” เป
 โตรก็ตอบว่า “บใจลูลู”

18 ดีหันหมู่ซี้ซ้ากับทหารฮัก ษาพระ
 วิหารดั่งไฟฮิงหือฮุ่นกันอยู่ฮ้อนอากาศมันหนาว เป
 โตรก็ไปฮิงไฟอยู่กับหมู่เขาตวย

มหาปุโรหิตสอบสวนพระเยชู

19 มหาปุโรหิตก็สอบสวนพระเยซูเรื่องหมู่สาวกกับกำ
 สอนของพระองค์ 20 พระองค์ตอบว่า “เขาได้อู้อย่างเปิด
 เผยกับทุกคน เขาสอนอยู่ในธรรม ศาลากับในพระ
 วิหารตลอดตั้งจาวิวตั้งหมดมาจุมนุ มกัน เขาบ่เกยสอนอะ
 หยั้งอย่างลับๆ เลย 21 ต้านมาถามเขาเยีย
 ะหยัง ไปถามคนหมู่นั้นตั้งได้ยินกำอู้อของเฮาเตอะ
 หมูเขาฮู้ดีว่าเฮาฮู้อะหยังไปพอง”

22 บ่า กองพระเยซูฮู้จา อัน ทหารฮัก ษาพระ
 วิหารคนหนึ่งตั้งยืนอยู่ใกล้กัน ก็ตบหน้าพระองค์แล้วฮู้ว่า
 “ตอบมหาปุโรหิตจาอันได้จาใดหา”

23 พระเยซูเลยตอบว่า “ถ้าเฮาฮู้อะ
 หยั้งผิดก็หื้อบอกมาเลยว่ามีผิดจาใด แต่ถ้าเฮาฮู้ถูก
 มาตบหน้าเฮาเยียะหยัง”

24 อัน นาสเลยหื้อปาพระเยซูตั้งยังโดนมัดฮู้ไปหาคา ยา
 ฟาสตั้งเป็นมหาปุโรหิต

เปโตรบอกรบไว้สาวกพระเยซูแหมมเตื่อ

25 ตอนตั้งฮู้ โมนเป โตรกำ ลังยืนหิงไฟอยู่
 หมูคนตั้งเห็นถามเขาว่า “เจ้าเป็นสาวกของคนนั้นตวยกา”
 เปโตรก็ปฏิเสธาว่า “บ่ไว้ล่อ”

26 คนฮับ ใจคนหนึ่งของมหาปุโรหิต ตั้งเป็นญาติของป้อ
 จายตั้งโดนเป โตรฟันหุ่ปดก็ฮู้กับเป โตรว่า
 “ก็เฮาเห็นด้านอยู่ในสวนกับป้อจายคนนั้นบ่ไว้กา”

27 เปโตรก็บอกรบไว้แหมมเตื่อ แล้วไก่อ้ขึ้นขึ้นมามาบ่าเตียวนั้นเลย

พระเยซูปะปี้ลาต

28 เจ้า มีดหมูเขาก็ไปหาพระ เยชูออกจากบ้านคา ยา ฟาสไปตั้งวังของเจ้าเมืองโรมัน หมูจาวิวบ่ได้เข้าไปตีหั้น ย้อนกันว่าตัวเก่าจะเป็นมลทิน^๖ แล้วจะเข้าฮ่วมในงานปัส กายได้ 29 เจ้า เมืองปี ลาดเลยออกมาหาหมูเขาตั้ง นอกแล้วถามว่า “หมูตันฟ้องบ่จายคนนี้ย้อนเรื่องอะหยัง”

30 หมูเขาตอบปี ลาดว่า “ถ้าเขาบ่ได้เหยีย ะผิด หมูเขาก็จะบ่เอาตัวเขามาหื้อตัน”

31 ปี ลาดอุ้กับหมูเขาว่า “หื้อหมูตันเอาเขาไปตัดสินลง โต้ ษตามบทบัญญัติของหมูตันกันเองเต๊อะ” หมูจาวิวเลยบอกปี ลาดว่า “ตามกฎหมายของโรมัน เขาบ่มีสิทธิ์ตัดสินฆ่าไผล”

32 ตี้เกิดขึ้นจา อี้ก็เปื้อหื้อเป็นไปตามตีพระ เยชูเคยอุ้ไว้ว่าพระองค์จะต่ายจาใด

33 ปี ลาดก็บีกเข้าไปในวังแล้วฮ้องพระ เยชูมาถามว่า “ตันเป็นกษัตริย์ของจาวิวกา”

34 พระ เยชูก็ตอบว่า “ตีตันถามจา อี้ตันก็ตีคนเดียวกา ว่าคนอื่นบ่ก”

35 ปี ลาดก็ตอบว่า “ตันก็ตีว่าเขาเป็นจาวิวกา คนในจาดของตันกับหมูหัวหน้าปโรหิตนั้นเนาะ ตี้ยับตันมาหื้อเขา ตันเหยยะอะหยังผิด”

36 พระเยชูก็ตอบว่า “สิทธิ์อำนาจตีเป็นกษัตริย์ของเขาบ่ได้มาจากโลกนี้ ย้อนถ้าเป็นจอัน คนของเขาก็จะสู้เปื้อบ่หื้อหมูจาวิวยับเขา แต่สิทธิ์อำนาจตีเป็นกษัตริย์ของเขาบ่ได้มาจากโลกนี้”

37 ปี ลาดเลยบอกพระองค์ว่า “ถ้าจา อั้น ตันก็เป็นกษัตริย์หนะกา” พระ เยชูก็บ่กว่า

๖ 18:28 18:28 จาวิวถือว่า ก่านเข้าไปในตีต้บ้ใจของจาวิวจะเหยยะหื้อหมูเขาเป็นมลทิน

“ท่านรู้ว่าเขาเป็นกษัตริย์ก็แน่นอนแล้ว จา อัน
 เขาเลยมาเกิดในโลกนี้เพื่อเป็นพยานหือกับความจริง กับกู่
 คนดีฮักความจริงก็ฟังเสียงของเขา”

³⁸ ปี ลาดก็ถามพระองค์แห่ม่ว่า “ความจริงคืออะ หยัง”
 เมื่อเขาถามแล้วก็ออกไปหาหมู่จาวิวฮักกับหมู่เขาว่า

“เฮาบ่เห็นว่าเขามีความผิดอะหยัง ³⁹ แต่หมู่ต๋านมีธรรมเนียมหือเฮาบ่อยนั๊ก
 โด้ษคนนึ่งหือหมู่ต๋านในงานเป้สกา หมู่ต๋านไค้หือเฮาบ่อยกษัตริย์ของจาวิวฮัก

⁴⁰ แต่หมู่จาวิวฮักนั้งฮ้องเอิ้นออกมาว่า “บ่ป่อยเขา
 ขอหือป่อยบารับบัสแดน” (บารับบัสเป็นกบฏ)

19

¹ ปี ลาดเลยปาพระ เยชูไป แล้วสั่งทหารเมียนพระองค์
² หมู่ทหารก็เอากิ่งไม้ตีมีหนามมาเป้งเป็นมงกุฎ
 แล้วเอาสับหิวหือพระองค์ แล้วเอาเสื่อคุมสีม่วงใส่หือ
³ แล้วหมู่เขาก็เป้งนกันเข้ามาหาพระองค์กับฮู้หือพระองค์ว่า
 “ขอกษัตริย์ของจาวิวจงจำเริญเด้อะ”

แล้วก็ตบหน้าพระองค์
⁴ ปี ลาดก็ออกมาฮู้กับหมู่จาวิวว่า “พ่อล
 เขาปาเขาออกมาหือหมู่ต๋าน เพื่อหือหมู่ต๋านฮู้ว่า
 เฮาบ่เห็นบ่ป่อย จายคนนึ่งมีความผิดอะ หยังเลย” ⁵ พระ
 เยชูก็ออกมาตั้งสับมงกุฎหนามกับใส่เสื่อคุมสีม่วง ปี
 ลาดเลยฮู้กับคนดั่งหลายว่า “เขานี้ล”

⁶ เมื่อหมู่หัวหน้าปุโรหิตกับทหารฮัก ชาพระ
 วิหารเห็นพระองค์ ก็ปากันฮ้อ ง เอิ้นว่า
 “เชิงบนไม้กางเขน เชิงบนไม้กางเขน” ปี
 ลาดก็ฮู้กับหมู่เขาว่า “หมู่ต๋านเอาเขาไปเชิงกันคนเดียวเด้อะ
 ย่อนเฮาบ่เห็นบ่ป่อยเขามีความผิดอะหยังเลย”

7 หมูจาวียกก็อุ้กับปี ลาดว่า “หมูเฮามีกฎหมาย
ตามกฎนั้นเขาสสมควรตาย ย้อนเขายกตัวเป็นพระ
บุตรของพระเจ้า”

8 เมื่อปี ลาดได้ยินว่าพระ เยชูยกตัวเป็นพระ
บุตรของพระเจ้า เขาก็กั้วนักขึ้น 9 ปี ลาดเลยปาพระ
เยชูเข้าไปในวังแหมรอบ แล้วอุ้กับพระ เยชูว่า
“ต้านลุกไเหนมา” แต่พระ เยชูบ่ตอบอะ หยัง 10 ปี
ลาดเลยอุ้กับพระองค์ว่า “เยีย ะหยังบ่ยอมอุ้กับเฮา
ต้านบ่ฮู้กา ว่าเฮามีอำนาจตี้จะป่อยต้านกา
ว่าจะเชิงต้านตี้ไม้ก่างเขนได้”

11 พระ เยชูก็อุ้ว่า “ถ้าพระเจ้าบ่ได้หื้ออำนาจนั้นกับต้าน
ต้านก็จะบ่มีอำนาจเหนื่อเฮา จาอันคนตี้ยับเฮามาหื้อต้านก็ผิดนักเหลือต้าน”

12 เมื่อปีลาดได้ยินจาอัน เขาก็ฮิหาตางตี้จะป่อยพระเยชู
แต่จาวียกก็เอั้นว่า “ถ้าต้านป่อยเขา ต้านก็บ่ใจเป็อนของซี
ซาร์ ย้อนคนตี้อ้างตัวเกาเป็นกษัตริย์ก็เป็นศัตรู้กับซีซาร์”

13 เมื่อปี ลาดได้ยินจา อัน เขาก็ปาพระ เยชูออกมา
แล้วก็นั่งตั้งนั่งของผู้พิพากษาตี้ฮ้องกันว่า “ลาน หิน”
(ภาษาฮีบรูฮ้องว่า “กับบารา”)

14 วันนั้นเป็นวันเกีย มงานบีส กา ใ้เก้เตี้ย งปี
ลาดก็อุ้กับหมูจาวียว่า “พ่อแล่ นี้กษัตริย์ของหมู่ต้าน”

15 หมู่เขาก็ปากันเอั้นว่า “ฆ่ามันเลย ฆ่ามันเลย
เชิงบนไม้ก่างเขนเลย” ปี ลาดอุ้กับหมู่เขาว่า
“หมู่ต้านจะหื้อเฮาเชิงกษัตริย์ของหมู่ต้านตี้ไม้ก่างเขนกา”
หมู่หัวหน้าบุโรหิตก็ตอบว่า “เฮามีกษัตริย์องค์เดียวเต้า อัน
คือซีซาร์”

16 แล้วปีลาดก็ยกพระเยชูหื้อหมู่เขาเอาไปเชิงบนไม้ก่างเขน

พระเยซูโดนเชิงบนไม้กางเขน

หมู่ทหารก็พาพระเยซูไป ¹⁷ แล้วหื้อพระองค์แบกไม้กางเขนของพระองค์
“เนินกระ โหล้ง หั่ว” ภาษาฮีบรูฮั่งว่า “กล โกอธา”

¹⁸ หมู่เขาก็เอาพระองค์ไปเชิงบนไม้กางเขนตีหั้นกับนัก
โต๊ ษแฮมสองคน พระ เยซูอยู่ก่าง นัก โต๊
ษสองคนนั้นอยู่คนละเฟิกของพระองค์ ¹⁹ ปี

ลาตหื้อเขียนข้อความติดไว้บนไม้กางเขนของพระองค์ว่า
“เยซู จาวนา ซา เรือ กษัตริย์ของจาวยิว”

²⁰ จาวยิวหลายคนก็ได้อ่านป้ายนี้ ย้อนตี๊เขาเชิงพระ
เยซูนั้นอยู่ใ้เมือง และป้ายนั้นเขียนเป็นภาษาฮีบรู ภาษาลา
ติน กับภาษากรีก ²¹ หมู่หัวหน้าบุโรหิตอุ้กับปี ลาตว่า
“ขอปหื้อเขียนว่า ‘กษัตริย์ของจาวยิว’ แต่ขอหื้อเขียนว่า
‘ป้อจายคนนี้อ้างว่าเป็นกษัตริย์ของจาวยิว’”

²² ปี ลาตเลยตอบหมู่เขาไปว่า “อะ
หยังตี๊เขาเขียนไปแล้วก็หื้อแล้วไปเหีย”

²³ เมื่อหมู่ทหารเชิงพระเยซูแล้ว ก็เอาเสื่อผ้าของพระองค์มาแบ่งกัน ในหมู่
แต่เหลือเสื่อตัวตั้งในของพระ เยซูเป็นผ้าตอผินเดียบบมีดูก

²⁴ หมู่เขาเลยอุ้กันว่า “บต้องนิกละ หื้อจก
เบอร์กันเอาว่าไฟจะได้” ตี๊เกิดขึ้นจาก็เปือหื้อเป็นไปตามพระ
คัมภีร์ตี๊เขียนไว้ว่า

“เขาเอาเสื่อผ้าเขาไปแบ่งกัน แล้วเอาเสื่อของเขามาจก
เบอร์”น

หมู่ทหารก็ไต่เยยะจาวอัน ²⁵ คนตี๊ยืนอยู่ใ้ไม้กางเขนของพระ
เยซูนั้น ก็มีแม่กับน้ำ สาวของพระองค์ มา รียเมียเคล
โอ ปัส กับมา รียจาวเมืองมัก ดา ลา ²⁶ เมื่อพระ
เยซูหั้นแม่กับสาวกตี๊พระองค์ฮักยืนอยู่ใ้
พระองค์ก็เลยอุ้กับแม่ของพระองค์ว่า “แม่เหย

ขอให้อับคนนั้นเป็นลูกแม่”²⁷ แล้วพระองค์ก็อยู่กับสาวกคนนั้นว่า
“อับนางเป็นแม่ของท่านด้วย” สาวกคนนั้นก็อับแม่ของพระองค์มาอยู่ดีบ้าน

พระเยซูตายบนไม้กางเขน

²⁸ หลังจากนั้น พระเยซูว่าผู้ซึ่งผู้อย่างเสร็จหมดแล้ว
เมื่อหือเป็นไปตามพระ คัมภีร์ พระองค์เลยอู้ว่า
“เฮาใค้ออยากกินน้ำ” ²⁹ มีถ้วยใส่เหล้าองุ่นส้มวางอยู่ดีเห็น
เขาก็เอาฟองน้ำมาจุ่มเหล้าองุ่นนั้นใส่ป้ายไม้อ้อ๗แล้วยกขึ้นถึงปากพระ
เยซู ³⁰ ป่า กองพระ เยชูกินเหล้าองุ่นส้มนั้น พระองค์ก็อู้ว่า
“เสร็จแล้ว” คอของพระองค์แห้งกลงแล้วก็ตาย

เขาเอาหอกแดงชี้ข้างพระเยซู

³¹ วันนั้นเป็นวันเกีย ม แล้วแหมวันจะเป็นวันสะ บา
โตหลวงย้อนว่าเป็นงานปีส กา หมู่จาวิวเลยขอหือปี
ลาตสังทหารของเขา ดับขาคนตีโดนเชิงอยู่บนไม้กางเขนหือหักเหย
แล้วหือเอาศพออกไปเปือบหือศพกาอยู่ดีไม้กางเขนในวันสะ
บาโต ³² จาอัน หมู่ทหารเลยมาดับขาของคนแรกกับแหมคนหนึ่งตีโดนเชิงอยู่
พระ เยชู ³³ ป่า กองมาถึงพระ เยชู
เขาเห็นว่าพระองค์ตายแล้ว เขาเลยบได้ดับขาของพระองค์
³⁴ แต่ทหารแหมคนหนึ่งเอาหอกแดงชี้ ข้างพระองค์
แล้วเลือดกับน้ำก็ไหลบึงออกมา ³⁵ คนนั้นตีห็นก็เล่าเป็นพยาน
และกำพยานของเขาก็เป็นความจริง เขาอู้ว่าเขาอู้ความจริง
เปือต่อต้านตั้งหลายจะได้เจือ ³⁶ สิ่งนี้เกิดขึ้นเปือเป็นไปตามพระ
คัมภีร์ ดีว่า “กระดูของพระองค์จะบหักสักอัน”บ
³⁷ กับมีพระคัมภีร์แหมข้อหนึ่งดีว่า “หมู่เขาจะฟ่อพระองค์ดีหมู่เขาได้แดง”บ

๗ 19:29 19:29 ถ้าแปตรตรงกับภาษกรีกเป็นก่าว่าไม้หุส บ 19:36 19:36อพย.

12:46; กตว. 9:12; สดด. 34:20 ป 19:37 19:37 ศคย. 12:10

ฝังศพพระเยซู

38 หลังจากนั้นโยเซฟจาวอาริมาเรียดีเป็นสาวกลับๆ ของพระเยซู ย้อนกั้วหม้อปูน้ำจาวยิว ก็มาขอปีลาตเอาศพพระเยซูไป ปีลาตก็ยอมหื้อโยเซฟก็มาเอาศพพระองค์ไป

39 นิโคเดมัสคนดีก็ยกไปหาพระเยซูตอนเมื่อคืนก่อนหน้านี้ก็มาด้วย เขาเอาเครื่องหอมมาก็คือ มดยอบผสมกับกฤษณาหนักประมาณสามสิบกิโล

40 โยเซฟกับนิโคเดมัสก็เอาศพพระองค์มากับเอาผ้าลินินห่อศพกับเครื่องหอมไว้ตามประเพณีกำหนดฝังศพของจาวยิว

41 ใ้ๆ ตีพระเยซูถูกเชิงนั้น มีสวนอยู่ตื้นิ่งในสวนนั้นมีอุโมงค์ฝังศพใหม่ตื้นีบก็ยกใจใส่ศพคนใดเตื้อ

42 แล้วย้อนว่าวันนั้นเป็นวันดาวันสะบาโตของจาวยิว กับอุโมงค์ฝังศพนั้นก็อยู่ใ้ๆ ตื้นิ่ง เขาก็เลยเอาศพของพระองค์วางไว้ในอุโมงค์นั้น

20

พระเยซูเป็นขึ้นจากความต่าย

1 เจ้ามีดวันดีต มาเรียจาวมักดาลามาถึงอุโมงค์ฝังศพก็เห็นว่าบาหินใหญ่ตื้นิดตกปากอุโมงค์นั้นก็งออกไปจาก

2 นางก็ฟ้งล่นไปหาซีโมนเปโตร กับสาวกแหมคนนึ่งตีพระเยซูฮัก และบอกหม้อเขาว่า “มีคนเอาศพองค์พระ ผู้เป็นเจ้าไปจากอุโมงค์แล้ว บ่ฮู้ว่าเขาเอาศพไปไว้ตีไหน”

3 เปโตรกับสาวกคนนึ่งก็ไปตีอุโมงค์ฝังศพ

4 ตึงสองคนล่นไปด้วยกัน แต่สาวกคนนึ่งล่นเวยเหลือเปโตร จึงไปถึงอุโมงค์ก่อน 5 แต่บ่ได้เข้าไปตึงในได้ก้ากัมสองเข้าไปแล้วก็เห็นผ้าป็นศพวางอยู่ 6 บา กองซี โมนเปโตรตีด้วยกันสาวกคนนึ่งมาถึง

เขาก็เข้าไปในอุโมงค์ฝังศพ แล้วก็เห็นผ้าพันศพวางอยู่ดีเห็น
 7 แต่ผ้าพันหัวของพระ เยชูพบได้วางอยู่กับผ้าลินิน
 แต่พับวางไว้แยกแหมต่างหาก 8-9 สาวกคนดีมาถึงก่อนก็ตวยเข้าไปตั้งใน
 เล็ง แม้ว่าห่มเขายังบ่เข้า ใจข้อพระ คัมภีร์ตีว่า
 พระองค์จะเป็นขึ้นจากความตาย แต่เมื่อห่มเขาหันตึงหมดนี้
 สาวกคนนั้นก็เจือตีพระ เยชูเป็นขึ้นจากความตาย
 10 แล้วสาวกตึงสองคนก็ปีกไปบ้าน

พระเยชูมาที่อมาเรียจวามักดาลาหัน

11 มา รียจวามัก ดา ลายังยืนให้อยู่ตึงนอกอุโมงค์ฝังศพ
 ต่อนตีกำ ลังให้อยู่ตึงนางก็ก้มส่องผ่อตึงในอุโมงค์ฝังศพ
 12 แล้วก็หันทุดสวรรคสององค์ใส่เสื่อสีขาวนังอยู่ตึงตึงศพพระ
 เยชูเกยวางอยู่ องค์นังอยู่ตึงหัว แหมองค์อยู่ตึงตึง

13 ทุด สวรรคก็ถามมา รียว่า “เจ้าให้เยีย ะหยัง”
 นางก็ตอบว่า “มีคนเอาองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าเจ้าไปแล้ว
 ข้า เจ้าบ่ฮู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปไว้ตีไหน” 14 บ่า กองมา
 รียอู้จา อันแล้ว กิง ว้ายหลังมา ก็หันพระ เยชูยืนอยู่ตึงหัน
 แต่นางบ่ฮู้ว่าเป็นพระเยชู

15 พระองค์ก็ถามนางว่า “เจ้าให้เยีย ะหยัง
 ตวยเขาหาไฟอยู่กา” มา รียก็ตีว่าพระ เยชูเป็นคนเยีย
 ะสวนก็เลยอู้กับพระองค์ว่า “ต้านเจ้า ถ้าต้านเอาพระองค์ไป
 ขอบอกข้า เจ้าเตื่อว่าต้านเอาไปไว้ตีไหน ข้า
 เจ้าจะได้ไปฮับพระองค์”

16 พระ เยชูก็เลยอู้ว่า “มา รียเหย” มา รียกิง
 ว้ายหลังมาผ่อพระองค์แหมเตื่อแล้วก็ฮ้องเป็นภาษาฮีบรูว่า
 “รับโบนิ” (แป้ว อาจารย์)

17 พระองค์ก็อยู่กับนางว่า “ไม่ต้องเกาะหา เธอยังไม่ได้ไปบอกบิดาของเธอ แต่เธอไปบอกหมู่พี่น้องที่ดีดี ตามหาว่า เธอจะไปหาพระบิดาของเธอ ดีเป็นพระ บิดาของท่านตั้ง หลาย ก็คือไปหาพระเจ้าของเธอดีเป็นพระเจ้าของท่านตั้ง หลายด้วย”

18 มา รีย์ จาวมัก ดา ลาก็ไปบอกหมู่สาวกของพระเยซูว่า “ข้า เจ้าได้เห็นองค์พระ ผู้ เป็น เจ้าแล้ว” และมารีย์ก็ได้แล้วว่าพระองค์อยู่หยังกับนางฟอง

พระเยซูมาหื้อหมู่สาวกเห็น

19 เมื่อแลงวันดีดี ตอนหมู่สาวกอยู่รวมกัน หมู่เขาก็หับปะตุใส่ก่อนห้อง ย้อนแก้วหมู่ผู้นำจาวยิว พระเยซูก็มายืนอยู่ท่ามกลางหมู่เขาแล้วก็อู้ว่า “ขอหื้อหมู่ท่านมีสันติสุขเตอะ”

20 เมื่อพระองค์อู้จา อันแล้ว พระองค์ก็เอามือกับชี้ข้างหื้อหมู่เขาพ่อ หมู่สาวกก็ปากันตือกดีใจดีได้เห็นพระองค์

21 แล้วพระเยซูก็อู้แหมว่า “ขอหื้อหมู่ท่านมีสันติสุขเตอะ ตอนนี้เขาจะใจหมู่ท่านไปเหมือนกับดีพระ บิดาใจเฮามา”

22 บ่า กองพระ เยชูอู้จา อันแล้ว ก็เปาลม หายใจหุดหมู่เขาแล้วก็อู้ว่า “ฮับพระ วิญญาณบริสุทธิ์ไปเตอะ

23 ถ้าหมู่ท่านยก โด้ ๒ ความบาปหื้อไฟ คนนั้นก็ได้อับกำนยก โด้ ๒ แต่ถ้าหมู่ท่านบ่ยอมยก โด้ ๒ หื้อไฟ คนนั้นก็บ่ได้อับกำนยกโด้๒ด้วย”

พระเยซูมาหื้อโรมัสเห็น

24 โรมัสดีเขาฮ้องกันว่าแฝด เป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคน เขาบ่ได้อยู่กับหมู่สาวกตอนดีพระ เยชูมาหา

²⁵ สาวกคนอื่นมาบอกเขาว่า “หมูเขาได้หันองค์พระ ผู้ เป็น เจ้าแล้ว” แต่โรมัสก็อุ้กับหมูเขาว่า “ถ้าเขาบ่ได้หันฮอยเหล็ก กนตีมือของอา จำ รย์ และบ่ได้เอานิ้วแหยเข้าไปในฮูเหล็ก กนกับแผลตีชี้ข้างอาจารย์ เขาตึงบ่เจื้อ”

²⁶ เมื่อผ่านไปได่ตีตึง ตอนตีหมูสาวกของพระองค์มาจุมกันอยู่ในบ้านนั้น โรมัสก็อยู่ตวย ถึง แม้ว่าปะ ตู่หีบใส่ก่อนแล้ว แต่พระ เยชูก็เข้ามาอยู่ต่า มกางหมูเขาแล้วก็อุ้วว่า “ขอหื้อหมูต่านมีสันติสุขเตอะ” ²⁷ แล้วพระองค์อุ้กับโรมัสว่า “โรมัสเหย เอานิ้วมาแหยตีนี้กับพ้อมมือของเขา แล้วก็เอามือขวามชี้ ข้างของเขาเหย บ่ต้องสงสัยแหม หื้อเจื้อเตอะ”

²⁸ แล้วโรมัสก็ฮ้องขึ้นมาว่า “องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระเจ้าของข้าพระองค์”

²⁹ พระ เยชูก็อุ้กับเขาว่า “ย้อนต่านได้หันเฮา ต่านเลยเจื้อกา คนตีบ่หันเฮาแต่เจื้อนั้น ก็เป็นสุข”

กำอุ้วของยอห์น

³⁰ พระเยชูได้เหยะหมายสำคัญแหมหลายอย่างหื้อหมูสาวกหัน แต่บ่ได้เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ ³¹ แต่ตีได้เขียนสิ่งหมุ่นีลงไปก็เปื่อหมูต่านจะ พระ เยชูเป็นพระ คริสต์ คือพระ บุตรของพระเจ้า และถ้าไผวางใจพระองค์ ก็จะมีชีวิตนิรันดร

21

พระเยชูมาหาสาวกเจ็ดคน

¹ หลังจากนั้นพระเยชูก็มาหื้อหมูสาวกหันแหมเตื่อหนึ่งตีทะเลสาบทิเบเรียส เรื่องเป็นจา อุ้คือ ² ตอนนั้นซี โมนเป โตร โรมัสตีเขาฮ้องกันว่าแฝด นา ธา นา เอลตีมาจากหมู่บ้านคานาในแคว้นกา ลี ลี ลูก

บ่าวสองคนของเศเบ ดี กับสาวกแหมสองคนของพระ เยชู
ก็อยู่ตายนั่งนิ่งหมด ³ แล้วซี โมนเป โตรก็บอกหมู่เขาว่า
“เฮาจะไปเซาะป่า” หมู่เขาตั้งหมดก็บอกว่า
“เฮาจะไปตวย” แล้วหมู่เขาก็ลงเฮือไป
แต่ตั้งคินนั้นหมู่เขาเซาะป่าได้สักตัว

⁴ เมื่อถึงต่อนเจ้า พระ เยชูยืนอยู่บนตำฝั่ง
แต่หมู่สาวกบอู้ว่าเป็นพระ เยชู ⁵ พระ เยชูเลยถามหมู่เขาว่า
“เปื่อนเหย ได้ป่าฟองก่อ” หมู่เขาก็ตอบว่า “บ่ได้เลย”

⁶ พระองค์ก็อู้กับหมู่เขาว่า “หื้อต้อตแหไปตางชาวเฮือลอ
แล้วจะได้ป่า” เขาเลยต้อตแหลงไป ป่านักขนาดก็ติดแหจนสาวแหขึ้นมามาได้

⁷ สาวกคนตีพระ เยชูฮักก็บอกเป โตรว่า “เป็นองค์พระ
ผู้ เป น เจ้า” บ่า กองเป โตรได้ยินว่าเป็นองค์พระ
ผู้ เป น เจ้า เขาก็เบี่ยเสื่อคุมตีถอดไว้มาใส่
แล้วก็โดดลงน้ำว้ายเข้าฝั่ง ⁸ แต่สาวกคนอื่นๆ

นั่งเฮือปีกมากับลากแหตีมีป่าติดเต็มนั้นมาตวย
ย่อนหมู่เขาอยู่ใกล้ฝั่งนัก ประมาณร้อยเมตรเต้า
อัน ⁹ บ่า กองหมู่เขาขึ้นมามาบนฝั่งแล้ว
ก็หันถ่านติดไฟมีป่าปิ้งอยู่ตั้งบนกับมีเข้า หนม ปิ้งอยู่ ¹⁰ พระ
เยชูก็อู้กับหมู่เขาว่า “เอาป่าตีได้ตะก็มาฟองลอ”

¹¹ ซี โมนเป โตรก็ลงเฮือไปลากแหขึ้นมา
ป่าใหญ่ติดเต็มแหนบได้มีร้อยห้าสิบสามตัว แต่ป่าติดนักจา
อันแหก็ยังบ่ปด ¹² พระ เยชูก็อู้กับหมู่เขาว่า “มากินข้าว
งายกันเตอะ” หมู่สาวกบ่มีไฟกำถามพระองค์ว่า
“ต้านเป็นไฟ” ย่อนหมู่เขาอู้แล้วว่า “เป็นองค์พระ
ผู้ เป น เจ้า ¹³ พระ เยชูก็หยิบเข้า หนม
ปิ้งแจกหื้อหมู่เขา แล้วก็เอาป่ามาเบี่ย ะอย่างเดียวกัน

14 นี่เป็นเพื่อตีสามตีพระ เยชูมาหื้อหมู่สาวกเห็นหลัง จากตีพระองค์เป็นขึ้นจากความตาย

พระเยซูอยู่กับเปโตร

15 เมื่อหมู่เขากินข้าว ภายกันอิ่มแล้ว พระ เยชูก็อยู่กับซี โมนเป โตรว่า “ซี โมน ลูก บ่าวยอห์นเหย ต้านฮักเฮานักเหลือหมู่นี้ก่อ”^๘ เป โตรก็ตอบว่า “ครึบองค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระองค์ก็ฮู้ว่าเฮายังค์พระองค์” พระเยซูเลยสั่งเปโตรว่า “หื้อเลี้ยงลูกแกะของเฮาเต๊อะ”

16 แล้วพระองค์ก็ถามเขาเป็นเพื่อตีสองว่า “ซี โมน ลูก บ่าวยอห์นเหย ต้านฮักเฮาก่อ” เปโตรก็ตอบพระองค์แห่ม ว่า “ครึบองค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ก็ฮู้ว่าเฮายังค์พระองค์” พระ เยชูเลยสั่งเขาแห่มเต๊อะว่า “หื้อฟอกอัยแกะของเฮาเต๊อะ”

17 แล้วพระองค์ก็ถามเขาเป็นเพื่อตีสามว่า “ซี โมน ลูก บ่าวยอห์นเหย ต้านฮักเฮาก่อ” เปโตรฮู้ สึกเสีย ใจตีพระองค์ถามเขาถึงสามเต๊อะว่า “ต้านฮักเฮาก่อ” เขาเลยบอกพระองค์ว่า “องค์พระ ผู้ เป็น เจ้า พระองค์ก็ฮู้กัสิ่งกัอย่างแล้ว พระองค์ฮู้ว่าเฮายังค์พระองค์” พระเยซูอยู่กับเขาแห่มว่า “หื้อเลี้ยงแกะของเฮาเต๊อะ”

18 “เฮาบอความจริงแก่ต้านว่า ต่อนต้านยังเป็นบ่าว ต้านมัดสายแอกคนเดียวเกีย มตัวไปหันไปนี่ตามใจตัว เกา แต่เมื่อต้านเฒ่าแล้ว ต้านจะยื่นมือหื้อคนอื่นมัดสายแอกหื้อ แล้วเขาก็จะปาด้านไปหันไปนี่ตีต้านบ่ไคไป”

19 (ตีพระองค์ฮู้จา อัน ก็เบ็อบอหื้อฮู้ว่า เป โตรจะตายจาใดเบ็อะจะเหยีย ะหื้อคนเห็นถึงความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า) บ่า กองพระองค์ฮู้จา อันแล้ว ก็อยู่กับเป โตรว่า “ตายเฮามาเต๊อะ”

^๘ 21:15 21:15 เปได้แห่มอย่างหนึ่งว่า นักเหลือคนหมู่นี้ฮักเฮาก่อ

สาวกคนดีที่พระเยซูฮัก

20 ซี โมนเป โตรง ว่ายหลังไปก็เห็นว่าสาวกคนดีที่พระเยซูฮักตวยมา (สาวกคนนั้นก็คือคนดีเอนตัวใ้ๆ) พระเยซูตอนดีก็กินข้าวก่อนดีที่พระเยซูโดนยับแล้วได้ถามพระองค์ว่า “อา จำ รัย คนดีหักหลังด้านเป็นไฟครับ”) 21 เมื่อเปโตรเห็นสาวกคนนั้นก็เลยถามพระเยซูว่า “พระองค์ครับ แล้วคนนี้จะป็นจาใด”

22 พระเยซูก็ตอบเปโตรว่า “ถ้าเฮาไค้หื้อเขาอยู่จนถึงเฮาปีกมาแหมเตื่อแล้วมันเรื่องอะหยังของต๋านตวย หื้อตวยเฮามาเตื่อะ”

23 ย้อนกำดีที่พระเยซูอู้้นั้น ก็เยียะหื้อหมูปี น่องดีติดตามพระเยซูแล้วลือกันไปไควว่าสาวกคนนั้นจะบ่ต่าย แต่พระเยซูบ่ได้ออกว่าสาวกคนนั้นจะบ่ต่าย พระองค์อู้้กำว่า “ถ้าเฮาไค้หื้อเขาอยู่จนถึงเฮาปีกมาแหมเตื่อแล้วมันเรื่องอะหยังของต๋านตวย” เต้าอู้้น

24 สาวกคนนั้นเนาะดีเป็นพยานเรื่องหมู่นี้กับเป็นคนดีเขียนบันทึกสิ่งหมู่นี้ไว้ แล้วหมูเฮาอู้้ว่ากำพยานของเขาเป็นความ

25 มีแหมหลายอย่างดีที่พระเยซูได้เยียะไว้ ถ้าจะเขียนดั่งหมดนั้น ข้าพเจ้าก็คิดว่าโลกตึงโลกก็บ่ใหญ่บ่จะเก็บหนังสือดีจ

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่

Thai, Northern: **พระคริสตธรรมคัมภีร์ ภาคพันธสัญญาใหม่** New
Testament

copyright © 2017 Wycliffe Bible Translators, Inc.

Language: (Thai, Northern)

Contributor: Wycliffe Bible Translators, Inc.

All rights reserved.

2020-11-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 12 Feb 2021 from source files dated 1 Dec 2020

fbcf997d-cc8e-504d-b48a-58b89f82fd7d